

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Torsdag den 12. marts 2009 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsorden
 2. Udlån af Den Lille Havfrue (2008-110110)
 3. Multiarena i København (2008-151963)
 4. Forslag til Københavns Kommunes politik for forebyggelse og håndtering af vold og trusler fra borgere (2008-145136)
 5. Digitale Borgerblanketter (2008-131101)
 6. Koncernservice pris- og ydelseskatalog for 2009 (2008-142933)
 7. Deloitte's revisionsberetning om tiltrædelse som revisorer (2009-16627)
 8. Vurdering af trafikale justeringer i trafikforsøget på Nørrebrogade (2009-1430)
 9. Endelig vedtagelse af lokalplan Otto Busses Vej (2009-1028)
 10. Udmøntning af anlægsbevilling til Genopretningsplanen for veje m.m. (2008-153009)
 11. Areallejekontrakt med atletikklubben Sparta (2008-117524)
 12. Hjemtagning af alkoholbehandling (2008-147896)
 13. Økonomiske udfordringer og handleplaner 2009 (2009-1009)
 14. Konvertering af 60 ældreboliger til særboliger (2008-143999)
 15. Etablering af akutte plejepladser (2009-14245)
 16. Overførsel af de bemandede legepladser (2009-5656)
 17. Anlægsbevilling til Børnehaveklaser på specialområdet (2009-3123)
 18. Udpegning af medlem til Ekspropriationskommissionen for Cityring-projektet (2009-1786)
 19. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse (2009-29759)
 20. Forespørgsel til overborgmesteren om integrationsproblemerne i København (2009-28382)
 21. Medlemsforslag om forsøgsordning til afkriminalisering af hashmarkedet i København (2009-28363)
 22. Medlemsforslag om Kløverbanen - et rekreativt løft af Kløvermarken (2009-28310)
 23. Medlemsforslag om opbakning til projekt Copenhagen Redefined, herunder Københavns brand og kommunal medfinansiering (2009-28084)
 24. Medlemsforslag om kommunikationsstrategi i forhold til etniske minoriteter (2009-28031)
 25. Medlemsforslag om strategi for etablering og drift af socialøkonomiske virksomheder (2009-26792)
 26. Medlemsforslag om strategi for etablering og drift af socialøkonomiske virksomheder (2009-26792)
 27. Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse igennem et forsøg med stemmeret for 16-17-årige ved kommunalvalget 2009. (2009-28056)
 28. Medlemsforslag om etablering af puslepladser (2009-29146)
 29. Medlemsforslag om frivilligt socialt arbejde i arbejdstiden (2009-26303)
 30. Rokering i udvalg
 31. Mandat – Fortrolig
 32. Salg – Fortrolig
-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

1. næstformand (**Mona Heiberg**): God aften. Mødet er åbnet.

Jeg har modtaget afbud fra Winnie Berndtson. Louise Frevert, Majbritt Mamsen og Martin Hirsch har meldt afbud på grund af arbejde. Monica Thon har meldt afbud på grund af ferie, og Wallait Khan har meldt afbud på grund af sygdom.

Venstre har anmodet om, at der indkaldes stedfortræder for Wallait Khan, og Lise Helweg er rette stedfortræder. Jeg skal konstatere, at indkaldelsen er lovlig, og jeg skal derfor byde velkommen til Lise Helweg. Jeg skal også byde Tina Bostrup velkommen tilbage til arbejdet.

(Forsamlingen rejste sig)

1. Godkendelse af dagsorden

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 31 sager, hvoraf 3 sager skal behandles for lukkede døre.

Herudover har jeg modtaget en sag til behandling uden for dagsordenen, og den omhandler rokering i udvalg og behandles som den sidste sag på den åbne dagsorden.

Socialforvaltningen har anmodet om, at punkt 33 vedrørende indgåelse af lejemaal ikke optages til behandling, da det efter nærmere undersøgelse har vist sig, at driftsudgifterne ikke kan afholdes inden for de afsatte midler.

Jeg vil meget gerne have en lille smule mere ro i denne sal, så man kan høre, hvad der er på dagsordenen, og hvad der ikke er på dagsordenen. Lige nu vil jeg gerne vide, om der er bemærkninger til denne dagsorden? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

2. Udlån af Den Lille Havfrue (2008-110110)

Indstilling om,

1. at statuen Den lille havfrue på Langelinie udlånes i 8 måneder fra 1. april 2010 til 30. november 2010 til Økonomi- og Erhvervsministeriet med henblik på, at den indgår som en del af udstillingen i den danske pavillon i forbindelse med

Expo/verdensudstillingen 2010 i Shanghai,

2. at udlånet af statuen foregår på de i indstillingen beskrevne præmisser i relation til henholdsvis finansiering, forsikring, opbevaring, transport, nedtagning og opstilling i både København og Shanghai samt øvrige monumenttekniske forhold,

3. at der i udlånsperioden gennemføres en midlertidig erstatningsudstilling, der afholdes inden for de i indstillingen beskrevne rammer, samt

4. at der gives en anlægsbevilling på 2 mio. kr. i 2009 (P/L 2009) på bevillingen Økonomisk Forvaltning, Anlæg, funktion 6.45.51.3 til arbejdet med forundersøgelsen i forbindelse med Expo/verdensudstilling 2010 i København. Der anvises kasse-mæssig dækning på Økonomisk Forvaltning, Anlæg, funktion 6.45.51.3. Beløbet er i overensstemmelse med de afsatte midler til Expo i forbindelse med det vedtagne budget for budgetår 2009.

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Anne Vang (A): Kære Borgerrepræsentation. Det er ikke voldsomt ofte, at vi bruger denne talerstol til at fortælle eventyr, men jeg vil i dag gøre en undtagelse, så I skal høre godt efter:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

"Mer og mer kom hun til at holde af mennesker, mer og mer ønskede hun at kunne stige op imellem dem; deres verden syntes hun var langt større end hendes; de kunne jo på skibe flyve hen over havet, stige op på de høje bjerge højt over skyerne, og landene, de ejede, strakte sig, med skove og marker, længer, end hun kunne øjne. Der var så meget, hun gad vide."

Det er fra "Den lille Havfrue" af H.C. Andersen, Den Lille Havfrue, som længes efter en verden, der er større end hendes, fjerne lande og at flyve hen over havet på skibe. Det får Den Lille Havfrue nu lov til. Til skibs sender vi hende over havet og til Kina. Det er i god overensstemmelse med H.C. Andersens ånd. Han elskede selv at rejse og var ked af ikke at have været i Kina f.eks.

Det er også i rigtig god overensstemmelse med eventyret om Den Lille Havfrue. Hør bare, hvordan eventyret slutter:

"Luftens døtre flyver til de varme lande, hvor den lumre pestluft dræber menneskene; der vifter vi køling. Vi spreder blomsternes duft gennem luften og sender vederkvægelse og lægedom. Når vi i tre hundrede år har stræbt at gøre det gode, vi kan, da får vi en udødelig sjæl og tager del i menneskenes evige lykke. Du stakkels lille havfrue har med hele dit hjerte stræbt efter det samme som vi, du har lidt og tålt, hævet dig til luftåndernes verden, nu kan du selv gennem gode gerninger skabe dig en udødelig sjæl om tre hundrede år."

Vi sender altså Den Lille Havfrue af sted til Kina for at sprede glæde blandt kineserne. Det tror jeg sådan set heller ikke, der er tvivl om, at hun vil gøre. H.C. Andersen er kendt af 1,3 mia. kinesere. Det betyder, at kineserne sådan set også er H.C. Andersens allerstørste publikum. Man kan ikke komme igennem folkeskolen i Kina uden at have stiftet bekendtskab med minimum to eventyr af H.C. Andersen, lidt kommunistisk inspireret "Den Lille Pige med Svovlstikkerne" og så selvfølgelig også mindre kommunistisk inspireret, "Den Grimme Ælling".

Vi ved sådan set også, at H.C. Andersen har et kinesisk navn, jeg udtaler det formentlig ikke korrekt, men det er Antusjang. I de måneder, hvor Den Lille Havfrue er på udvekslingsophold i Kina, vil vi altså give langt flere mennesker glæde af hende, end når hun er herhjemme. Jeg synes, det er en rigtig fin og god tanke at dele noget af vores mest elskede kultur med verden.

Jeg synes også, det er fremragende, at Danmark får en af de stande på Expo'en, der er mest debatteret, og en stand, som formentlig vil være blandt de mest besøgte. Det sætter et positivt fokus på vores land, som vi i høj grad har brug for i en globaliseret verden.

Snævert i forhold til Kina er det også godt, at de vil lægge mærke til os. Kina er et kæmpemarked. Økonomisk sælger vi i dag for 15 mia. kr. om året til Kina og køber for godt 30 mia. Jeg tror ikke, vi kan fortælle for mange positive historier om Danmark i verden, vi kan ikke selv fortælle for mange well-fairytales.

Socialdemokraterne er af den overbevisning, at København skal spille med, når regeringen vil brande Danmark og København på en positiv måde. Vi ønsker Den Lille Havfrue en rigtig god tur, og så glæder vi os til at byde hende hjem igen, når Expo 2010 er overstået.

Heidi Wang (V): H.C. Andersen hedder på kinesisk An-tu-sen. An betyder fred, tu betyder at rejse, og sen betyder at leve, så jeg tror, at kineserne kan forstå H.C. Andersens ånd.

Først og fremmest vil jeg sige, at Den Lille Havfrue skal ikke kun til Kina, men Den Lille Havfrue skal til en verdensudstilling i Kina. Det hele handler ikke om H.C. Andersen. Man kan jo spørge sig selv om, hvorfor kineserne ikke vil have det lille pissoir fra Belgien. Det er, fordi det ikke er den mest kendte forfatter H.C. Andersen, der står bag den lille statue.

Når man snakker om, at en vis forfatter er folkeejet i Danmark, så skal jeg gøre opmærksom på, at H.C. Andersen er folkeejet af hele verdens befolkning.

Det handler ikke kun om H.C. Andersen, det handler om, at grunden til, at vi sender Den Lille Havfrue til Kina, er, at det handler om det danske koncept i verdensudstillingen under overskriften "Better living, better life". Det handler om, at Danmark er et land, der gør en stor indsats på miljøom-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

rådet, og udstillingen skal afspejle danskernes reallivsforhold. Der er da mange udstillinger, der ser pæne og smukke ud, men det afspejler ikke det realliv. Det er derfor, konceptet går ud på, at vi skal transportere, jeg ved ikke hvor mange tons rent havvand plus at vi skal sende 1.500 cykler til Kina og inde i bygningen i midten af den danske pavillon er der et lille bassin, og havfruen skal være der. Grunden til, at der skal være en havfrue, er, at det handler igen om ægthed. Så jeg er meget imod, at man sender en kopi fra Danmark til Kina. Når Kina er kendt for at lave kopier, så skal vi altså ikke gøre det.

Til slut vil jeg sige, at hvis H.C. Andersen var i live, så ville han synes godt om den invitation fra verdensudstillingen i Kina. Hvis han var levende, så ville jeg mene, han sikkert ville sige ja til det.

Så jeg vil afgive min stemme for at støtte Den Lille Havfrues rejse til Kina.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det. Kineserne siger jo selv, at den længste rejse begynder med det første skridt. Det ved jeg ikke, om fru Heidi Wang kan bekræfte for mig.

Men jeg er overbevist om, at hvis H.C. Andersen var i live i dag, så ville han være mere end henrykt over, at Den Lille Havfrue har mulighed for at rejse en tur til Kina i 2010. Selv i vore dage er der langt til Shanghai, men i dag kan vi tage det første skridt for Den Lille Havfrue.

Vi skal lige huske at sætte denne sag ind i dens rette sammenhæng. Ønsket om at låne Den Lille Havfrue er kommet fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, det er nemlig dem, der har ansvaret for den danske pavillon på Expo-udstillingen, verdensudstillingen i Shanghai. Men det er Københavns Kommune, der ejer skulpturen, og således er det alene Borgerrepræsentationen, der kan beslutte, om den skal af sted til Expo 2010 eller ej.

Indrømmet, det er en noget ovovet tanke at sende Den Lille Havfrue om på den anden side af kloden, og man må da sige, at ideen også har skabt masser af debat i medierne, ikke bare i København, ikke bare i resten af landet, men rent faktisk også internationalt, fordi havfruen naturligvis er et kendt og kært både nationalt og internationalt ikon.

Hvorfor kunne vi ikke bare sende en kopi? kunne man spørge, fordi vi i Danmark naturligvis skal turde dele vores allerdyreste med resten af verden, vi tør sende den ægte vare. Samfundsøkonomisk vil havfruen generere utrolig meget opmærksomhed om den danske pavillon og dermed også om København og ikke mindst hovedstaden fremover. Kina er et stigende marked for københavnske virksomheder, og derfor skal vi benytte os af, at H.C. Andersen er så stærkt et ikon i Kina.

Ud over at se Den Lille Havfrue så skal besøgende ved den danske pavillon efter planerne kunne opleve rent vand fra Københavns Havn, og hvem ved, måske kunne tage en dukkert og på den måde opleve og se, hvordan København har skabt nogle helt utraditionelle og bæredygtige bymiljøer.

Selvfølgelig vil danskere og udenlandske turister på Langelinie savne skulpturen i de 8 måneder, hun er på vej ud at rejse, men langt flere potentielle besøgende til København vil besøge Expo-udstillingen og se skulpturen i Kina. Udstillingen vil blive et kæmpefremstød for København og for Danmark som turistmål.

I Wonderful Copenhagen siger de, at de aldrig har mødt en eneste turist, der alene er rejst til København for at se Den Lille Havfrue. Hun er en stor attraktion, men hun er ikke hovedgrunden til, at turister besøger vores by. Vi må håbe, at københavnerne i sig selv også er en attraktion for vores gæster. Derfor så tror jeg ikke, at byen vil miste turistindtægter i hendes fravær.

Derimod så er det meget mere sandsynligt, at København på den lange bane vil vinde som turistmål på grund af den eksponering, som byen vil få i verdens største vækstmarked og i de nationale og ikke mindst internationale medier.

Udstillingen og udlånet af Den Lille Havfrue tjener også det formål at styrke Københavns position som en fremtidig vært for Expo-udstillingen i 2020. I den periode, hvor Den Lille Havfrue er i Kina, ja, der er det tanken at fremme dansk-kinesisk kultursamarbejde ved at lade hendes plads på Lan-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

gelinie og måske andre steder i København blive erstattet af moderne kinesisk kunst på højt topplan, mens hun er bortrejst.

I Shanghai står tv-tårnet, Orientens Perle, og lyser op som byens vartegn, og i 2010 vil vi som noget helt unikt sende vores kulturelle førstedame i Danmark, der jo også samtidig er noget af Københavns vartegn som bidrag til den verdensfest, som Expo-udstillingen er. Her hylder man den globale mangfoldighed, her hylder man den tværkulturelle dialog. Det er da naturligvis noget, København skal være med til.

Arrangørerne i Shanghai regner med, at 70 mio. mennesker vil besøge udstillingen, og jeg håber på, at de også kan opleve Den Lille Havfrue fra H.C. Andersens land. Det her er en enestående chance for dansk kultureksport og markedsføring af København.

Tak.

Signe Goldmann (F): I SF's gruppe mener vi ikke, at rejselystne havfruer er et så stort principielt ideologisk folkesocialistisk spørgsmål, at vi har været nødt til at være helt enige i gruppen. Der har også været delte meninger, derfor har vi valgt at frit stille. Det kan være, andre gruppemedlemmer kommer op og ytrer andre holdninger, end jeg har.

Helt personligt har jeg den holdning, at jeg har tænkt mig at stemme for det, ikke fordi jeg mener, at vi på må og få skal sprede havfruer ud over verden, men fordi jeg synes, der er en god pointe i at gøre det i denne sammenhæng. Dels er det et signal om, at vi gerne vil det internationale, dels synes jeg, der er en god pointe i, at hun sidder i det rene københavnske havnevand og er med til at reklamere for, at København også er en by, der vil miljøet.

Men som sagt, det er min personlige holdning. I SF er vi frit stillet i denne sag.

Morten Kabell (Ø): Jeg kan starte med at sige, at Enhedslisten har også frit stillet sine medlemmer i denne sag, det gør vi som regel, når sager handler om personsager. Jeg repræsenterer så det store flertal i gruppen, som vil prøve at kort skitsere, hvad vores grundlæggende tanker er, hvad er det for nogle begreber, som vi synes, vi kan hæfte på hele denne her sag og hele forslaget.

Det første det er kitsch, det er vel det begreb, som i virkeligheden har ramt flest af os, lidt småkitchet at tage det, der efterhånden er blevet turistsymbolet for én by, transportere over på den anden side af verden for derefter at opstille til en verdensudstilling, som jeg også kan synes er rigtig spændende og også meget gerne vil deltage i, men som så pludselig skal gøre reklame for noget helt andet. Det er basalt set kitschet.

Det er også absurd, vi sender havfruen derover, ikke i en kopi, for det ændringsforslag har vi tænkt os at stemme imod, men vi sender originalen over til det land, der om nogen har gjort en dyd ud af at producere kopier af alt muligt i denne verden til resten af verden. Hvis ikke det er absurd, ved jeg ikke, hvad noget er.

Et eventyr bliver det kaldt, ja, det er jo et eventyr. H.C. Andersens glimrende fortælling er jo en historie om kvinders selvundertrykkelse, om uopnåelige skønhedsideal, og hvor langt man vil gå for at undertrykke sin krop, sin natur til omgivelsernes forventning. Jeg har meget svært ved at se, hvordan det kan opfattes som noget, der er særlig positivt. Men fair nok, hvis man opfatter det som et eventyr, så vil jeg bare sige, det måske ikke er de kvindeideal, Enhedslisten normalt deler.

Så skal vi sende noget, der i den grad kendetegner København derover. Ja, ja, Enhedslisten er som sådan glad for, at Big og Kina og ministerierne ikke har opdaget det, der vel er en af Københavns allerstørste turistattraktioner, Christiania, så havde Bjarke Ingels i bund og grund foreslået at sende hele fristaden derover, så det er nok meget godt, at han har nøjedes med Den Lille Havfrue.

Til gengæld er jeg meget enig med borgmester Klaus Bondam i, at vi skal se sagen i dens rette sammenhæng. Sagens rette sammenhæng i den her omgang det er, at man fra Rådhusets side falder på

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

halen, fiskehalen for en mand, der i mange sammenhænge nærmest er blevet selve definitionen af arkitektonisk selvfedme.

Men fair nok. En af mine venner spurgte i dag, om ikke vi kunne være så heldige, at havfruen forsvandt undervejs, gods har det jo med at forsvinde, og man kunne jo håbe eller tro, at hun i bund og grund ville søge asyl undervejs og slippe for al den virak, der har været omkring hende. Nu er hun jo blevet overhældt med maling, skåret i, skåret over, gjort til talsmand for alskens mærkværdige sager igennem sine 90 år ude på stenen i havnen. Så mon ikke hun i bund og grund er meget glad for at slippe af sted.

Hvad stemmer vi så i Enhedslistens gruppe? Vi stemmer ja, fordi for os er hun ikke noget helligt symbol. Vi går meget ind for at dele i Enhedslisten, og hvis nogle andre mener, de kan få noget ud af at låne hende, så fred være med det, og kommer der nogle andre med et måske lidt mere spændende projekt og gerne vil låne hende, så vil vi formodentlig også sige ja til det.

Så det store flertal i dag i Enhedslistens gruppe vil stemme ja, når vi når dertil.

Karin Storgaard (O): Skal vi udlåne Den Lille Havfrue i en periode på 8 måneder til verdensudstillingen i Shanghai? Vi er enige om i Dansk Folkeparti, at det ønsker vi ikke at gøre, vi ved godt, at både Økonomi- og Erhvervsministeriet og overborgmesteren synes, det er en god ide, det er vi altså ikke enige i, vi er enige om at stemme imod forslaget.

Vi har i øvrigt den opfattelse, at vi ikke skal udlåne vore klenodier og store turistattraktion. Mon man f.eks. i USA ville pille Frihedsgudinden ned og sende hende et andet sted hen i en periode? Nej vel. Her foreslås der som erstatning kinesisk kunst på havfruens plads, men alle vore turister kommer ikke til stedet for at se kinesisk kunst, men Den Lille Havfrue. 8 måneder uden havfruen er lang tid. Jeg tror ikke, vi skal forvente, at turisterne drager til Langelinie i samme udstrækning som ellers, for hvad er Langelinie uden havfruen, set med turistøjne? Hvorfor kan vi ikke bare sende en kopi? Vi har jo fået lovning på, der findes en kopi, lidt mindre ganske vist. Hvorfor kan vi ikke sende den derover? Det ville Dansk Folkeparti da foreslå.

Så kunne jeg ikke lade være med at more mig, da jeg i avisen for et stykke tid siden så et brev fra en læser, der skrev, at han havde en god løsning på det her problem: Vi sender overborgmesteren og Klaus Bondam som Hyrdinden og Skorstensfejeren til Kina, og så havde vi slået to fluer med et smæk, vi havde sendt noget levende over til Kina, og så var vi fri for de personer de næste 8 måneder. Det kunne jeg altså ikke lade være med at more mig over.

Men til denne sag foreslår Dansk Folkeparti, som vi også foreslog i både Teknik- og Miljøudvalget samt Økonomiudvalget, følgende, det er så første forslag:

"Dansk Folkeparti foreslår, at sagen udsættes med henblik på at tilbyde H.C. Andersens statue i stedet."

Andet forslag:

"Dansk Folkeparti foreslår, at en kopi af Den Lille Havfrue sendes til Expo 2010, og at den originale havfrue bliver på Langelinie."

Hvis der ikke er nogen af de forslag, der nyder fremme, så har vi en protokolbemærkning, som vi gerne vil have videreført fra Teknik- og Miljøudvalget.

Borgmester Mogens Lønborg: Året 2009 er året, hvor verden kommer til København, klimatopmødet, Outgames, IOC-kongressen, og dermed bliver København for alvor sat på verdenskortet, det bliver brandet ud over alle grænser i bogstaveligste forstand. Det kan sådan set ikke være en smukkere gestus at kvittere ved så i det følgende år at sende et så kendt klenodie som Den Lille Havfrue ud i den store verden. At rejse er at leve, sagde H.C. Andersen, og det er jo også meget symbolsk for det, vi nu gør. Om hun så bliver levende af at få den store tur, det er nok tvivlsomt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Det er faktisk et markedsføringsmæssigt scoop, det, der er tænkt omkring den her udstilling. Der er ingen tvivl om, at København i særdeleshed og selvfølgelig også Danmark for alvor får noget eksponering på Expo-udstillingen, og det har vi jo brug for. I modsætning til New York, nu blev eksemplet med Frihedsgudinden nævnt, så er Danmark, altså København, en ubetydelig ting i den store verden, men alle i Kina kender H.C. Andersen, kender historien om Den Lille Havfrue. Jeg tror faktisk, det er sådan, at kineserbørnene bedre end danske børn kender til H.C. Andersen.

Så der er al mulig grund til at tro, at vi i København får en gratis markedsføring, vi har forbedret eller vil forbedre vores muligheder for at få Expo 2020 til København, det vil være en fantastisk gevinst.

Der er selvfølgelig noget sådan følelsesladet omkring at sende Den Lille Havfrue af sted. Jeg tror, de fleste, når man lige sådan første gang hører forslaget, tænker: åh nej, hvad nu, skal hun sådan flyttes osv. Men tænker man sig lidt om, så får vi altså en gevinst ud af det, som det er meget svært, synes jeg, at sige nej til. Man skal huske på, at netop ved at gøre noget usædvanligt, som det her også er, så skabes der ekstra opmærksomhed omkring sagen.

Jeg synes, det er vigtigt, at den udstilling, der bliver lavet ved Langelinie, bliver lavet, så den på god vis erstatter Den Lille Havfrue i den her periode. Jeg har været bekymret for de handelsdrivende, som vil se en omsætningsnedgang i den her periode, og derfor skylder vi også de virksomheder at gøre alt for, at turisterne får en særlig oplevelse, en anden oplevelse end den sædvanlige, når de kører forbi Langelinie.

Men vi stemmer for det her forslag, vi tror på, at det gavner København. Vi skal også turde prøve noget nyt, og det her det er noget nyt, men vi føler os ret overbeviste om, at det er til gavn for byen.

Jette Bergenholz Bautrup (U): Nu er der som bekendt mange, der siger, de er fritstillet, og det kan jeg da bekræfte, jeg også er i dag.

Nu ønsker man, at Den Lille Havfrue i 8 måneder i 2010 skal, jeg ved ikke, om det er udvises af København eller det er sådan, at man kalder det udlån af København. Det er lige i den periode, hvor der kommer turister, fra april og til november. Det kan godt være, at mange turister smiler lidt og siger, herregud, er hun ikke større, det tror jeg nu nok, der er mange, der gør, men det er en turistattraktion sammen med mange andre. Jeg kan ikke se, hvorfor vi absolut skal sende Den Lille Havfrue af sted på det tidspunkt.

Det er rigtigt, H.C. Andersens Lille Havfrue, jamen H.C. Andersen han er jo dansk. Den Lille Havfrue skal da også blive i Danmark og ikke udlånes.

Men det, jeg sådan set kom herop for, det er for at spørge den socialdemokratiske ordfører, er det sådan, kan det blive afkræftet eller bekræftet, at nu læser vi meget om i aviserne, at der findes jo egentlig en original, eller er der ikke en original havfrue. Findes der en på Carlsberggrunden, som er mindre, og som i virkeligheden er original, så kunne man jo sende den af sted, eller er det den originale havfrue, som er på Langelinie? Det vil jeg gerne have be- eller afkræftet.

Borgmester Pia Allerslev: Det er jo lidt tankevækkende, at en lille, halvgammel dame kan skabe så meget debat og skabe en folkestemning for og imod i den grad, afstemninger på nettet osv. Men det siger lige præcis måske noget om, hvor vigtig Den Lille Havfrue er for København, hvor vigtig Den Lille Havfrue er for København og Danmarks identitet.

I Venstre har vi valgt at stille gruppen frit. Jeg har haft det meget svært med denne sag. Jeg har følt, at på den ene side så er det vigtigt, at vi også er åbne over for omverdenen, og at vi bidrager med det, vi kan. På den anden side så synes jeg bare ikke, at Den Lille Havfrue skal væk fra den plads, hvor hun står, og jeg synes i hvert fald ikke, vi skal skuffe de mange, mange turister, som kommer til København også for at se Den Lille Havfrue. Vi har meget andet at se på, men Den Lille Havfrue er en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

ret væsentlig turistattraktion for de mange, mange turister, også kinesere, som kommer hertil for at opleve, hvad vi har at byde på i København.

Jeg er rigtig bekymret for, hvad det betyder for turisternes oplevelse, når de kommer til København, jeg er rigtig bekymret for, hvordan det erhvervsliv, der ligger på Langelinie, får mulighed for at klare sig i de 8 måneder, hvor Den Lille Havfrue er væk. Og jeg er rigtig bekymret for, om vi sender noget af sted, som vi i virkeligheden ikke får nok ud af i forhold til Expo-udstillingen.

Derfor støtter jeg og et par andre, tror jeg, fra Venstre, Dansk Folkepartis ændringsforslag, og jeg har derudover et ændringsforslag, som måske kan være med til i hvert fald ikke at skuffe alt for mange turister, ikke skuffe og gøre det til en meget, meget svær ting at drive forretning på Langelinie. Så jeg foreslår en tilføjelse til 3. "at", hvor der står:

"Borgerrepræsentationen takker ja til tilbuddet fra Københavns Lufthavn om at låne Den "lille" Lille Havfrue, og at den skal indgå som en del af udstillingen på Langelinie i den periode, hvor Den "store" Lille Havfrue er bortrejst."

Så jeg håber, at man i hvert fald i de partier og personer, der stemmer for, at Den Lille Havfrue skal sendes af sted, som minimum vil være med til at sikre, at vi ikke skuffer vores turister, at vi ikke ødelægger det erhvervsliv, der ligger på Langelinie, og at vi sørger for, at vi stadig har noget af vores kulturarv stående, hvor den har stået, og hvor vi kan gå ned og være stolte af de historier, der fulgte med H.C. Andersen og Den Lille Havfrue.

Så med det vil jeg bare meddele, at jeg stemmer imod udlånet af havfruen, og jeg vil gerne videreføre den protokolbemærkning, som vi afgiv i Økonomiudvalget sammen med Dansk Folkeparti.

Carl Christian Ebbesen (O): Vores ordfører har været oppe og redegøre for Dansk Folkepartis holdning til, hvorfor vi ikke ønsker at sende havfruen til Kina.

Grunden til, at jeg tager ordet, det er jo for at tage diskussionen omkring hele klimaspørgsmålet. Jeg hørte jo miljøborgmester Klaus Bondam manende stå her og diskutere, forklare, hvor smukt det var, at man kunne tage rent vand fra Københavns Havn, flytte til Kina, og så kunne man svømme rundt i det derovre sammen med Den Lille Havfrue. I mine ører og i Dansk Folkepartis ører er det fuldstændig vanvid at skulle til at fragte vand fra Danmark til Kina, og det er jo ikke bare en spand vand, vi taler om, det er jo lastbiler fyldt med vand, det er et badebassin, vi taler om, der skal fragtes.

Vi står i et år, hvor vi har klimatopmøde, vi taler om at nedbringe CO₂-udledningen, og så fordi vi står her og synes, jamen herregud, hvad betyder det, om vi sender vores havfrue af sted, det er der nogle, der synes, jeg synes, det gør ondt. Men der er nogle, der synes, herregud, vi kan bare sende havfruen af sted, og så bruger man kæmpekæmpe energiressourcer på at sende vand om på den anden side af jordkloden. Det er det rene, rene vanvid.

Jeg håber, at nogle af de partier, som taler om at gøre noget ved miljøproblemerne, CO₂-udledningen og nedbringe vores ressourceforbrug, vil tænke sig om endnu en gang i forhold til at bruge så mange ressourcer og energi på at flytte vand, det er fuldstændig galt.

Så er der også nogle, der siger, herregud, det koster jo ikke Københavns Kommune noget overhovedet det her. Men vi står jo i en situation, hvor vi har brug for flere væresteder, hvor vi har brug for at gøre noget i forhold til den sociale indsats i København for øjeblikket, og så her med et pennestrøg afsætter vi lige 2 mio. kr. til en alternativ udstilling i stedet for Den Lille Havfrue. 2 mio. kr. er 2 mio. kr., så det er mange penge også for Københavns Kommune. Uanset at forsendelsesomkostningerne for Den Lille Havfrue betales af Økonomi- og Erhvervsministeriet, så er der altså en meget betydelig udgift for Københavns Kommune.

Så jeg vil endnu en gang opfordre til, at de partier, som har overvejet at stemme for at sende Den Lille Havfrue af sted, tænker sig om endnu en gang, inden de gør det.

Frank Hedegaard (F): I skal jo også have den fra den anden side i SF.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Lige til det sidste, Carl Christian Ebbesen var oppe med, det var sådan set det eneste, jeg tænkte, Carl Christian, da jeg hørte om forslaget og troede, at det var en aprilsnar, der var sluppet ud, at det var da o.k. med det vand, fordi der bliver alligevel sejlet ballastvand i skibe over verdensdele alligevel, og det kommer med på den måde. Så lige der tror jeg ikke, miljøbelastningen på den måde bliver anderledes.

Men hvis man så skal tage konceptet helt ud i det at være original, hvor langt rækker originaliteten så i det her projekt? Er huset bygget af danske mursten, er det danske byggeregler, er det danske miljøkrav, er det dansk handicapgang, som vi også repræsenterer dernede? Næh, så dermed kan man sige, originaliteten er, som den nu er.

Til Jette Baurup: Det er originalen. Der findes én figur mere i nøjagtig samme størrelse som den, der står på Langelinie, og det er den, der bliver anvendt til at måle efter, hver gang hun mister hovedet. Derudover er alt andet, hvad der laves, i kopi, 10 cm mindre end originalen. Det eneste sted på kloden, der findes en, der er lige så stor så, den har Victor Borge fået lov til at bestille engang, og den findes så i USA.

Så i forhold til det forslag synes jeg ikke, man skulle sende en mindre ned, men man kunne rette henvendelse til Borges familie, om de venligst vil udlåne den, og så fik man Borge med til Kina, og så blev det brandet.

Noget jeg godt vil, og det er min væsentligste argumentation for ikke at flytte hende, for jeg er meget enig med kulturborgmesteren i hendes argumentation om både økonomien og ressourcspildet. Vi sidder jo alle sammen til daglig og prøver at finde pengene til andre og mindre kulturelle begivenheder, som der aldrig er penge til. Men nu er der det hele, fordi vi ved, at overborgmesteren gerne vil have en Expo-udstilling til København.

Men det, jeg godt vil spørge alle jer, der støtter det her, om, det er, nu har I stået her på talerstolen og talt om det enorme brand, det er for Danmark. For et halvt år siden åbnede man de olympiske lege, der var den store diskussion i det hele taget, om man skulle med til åbningen og lade sig repræsentere, fordi menneskerettigheder og andre ting bliver krænket i Kina. Så jeg vil godt have, at nogle af jer kommer herop og prøver at argumentere for, hvorfor I mener, at det dilemma ikke eksisterer, hvorfor Danmark nu skal sende et af sine vigtigste klenodier af sted og sende en tak til Kina, fordi de bryder menneskerettighederne, og fordi de krænker også menneskerettighederne i det tidligere Tibet.

Så hvis nogen kan komme op og fortælle, hvorfor det er Kina nu, der skal have et af de største klenodier, så vil jeg være rigtig glad. Indtil da stemmer jeg fortsat nej.

Hamid El Mousti (A): Jeg vil lige starte med det med havvandet, som Frank lige har sagt, at vand bruges som ballast i skibe. Det vil sige, at det kommer ikke til at belaste hverken miljøet eller Københavns Kommunes budget. Hele projektet er finansieret af private fonde, lad mig sige det med det samme.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at nogle partier er imod, at København bliver kendt over hele verden i den der verdensudstilling, altså at København bliver brandet, at København bliver kendt endnu en gang. Det er bare småtterier, vi har andre ting end bare at snakke, om Den Lille Havfrue skal til Kina eller ej.

Med hensyn til vandet, det kan godt være, der arbejdes på at finde en anden måde at transportere vand til Kina. Jeg ville bare ønske, at de partier, der er imod, besinder sig og viser deres solidaritet, og at de elsker København og støtter projektet.

Anne Vang (A): Jeg blev stillet et spørgsmål, nemlig om Socialdemokraternes ordfører, som jo er mig, kunne bekræfte, at der fandtes kopier af Den Lille Havfrue, og at der var flere Den Lille Havfrue'r i København. Det er rigtigt, der er en Lille Havfrue ved Carlsberg, der er også en Lille Havfrue ved lufthavnen, og så er der en ude på Langelinie. Det er den ude på Langelinie, som turisterne kom-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

mer og ser, som vi gerne vil låne ud til Erhvervs- og Økonomiministeriet, så de kan låne den ud til Kina.

Jeg synes sådan set ikke, det er særlig relevant at snakke om kopier i den her sammenhæng, for det er jo sådan, at der er planer om at lave en kulturudveksling, så vi låner Den Lille Havfrue til Kina og vi til gengæld får kinesisk kunst i den periode.

Der har vi sådan set også tænkt os at stemme imod borgmester Pia Allerslevs forslag om at sige ja tak til at låne Den Lille Havfrue, som lufthavnen har. For vi synes sådan set, det er en ret spændende ide at lave en kulturudveksling, og vi synes sådan set også, det er o.k. at skabe en debat og gerne en international debat om, hvad kunst kan tillade sig.

Så er der argumentet om, hvorvidt alle de mange, der besøger København, vil blive skuffede over at se kinesisk kunst i stedet for Den Lille Havfrue. Jeg synes for det første, at København har rigtig meget at byde på ud over Den Lille Havfrue for turisterne. For det andet synes jeg, at turister vil få noget ud af, ligesom alle vi andre får noget ud af debatten, og så kan man også håbe på, at vi får sat så meget fokus på Danmark med det her projekt, der unægtelig, kan man se i dag, har skabt ganske meget debat, så vi får flere besøgende til Danmark.

Jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at tænke over, om det måske er en bagtanke hos dem, der stemmer imod det her, at de vil være ganske optaget af, at der ikke kommer så mange gæster til Danmark, nu er de lige pludselig blevet optaget af i stedet for at sende folk ud, at der så er en, der gerne skulle blive herhjemme, om det kan have noget med hinanden at gøre.

Her hos Socialdemokraterne mener vi i hvert fald, at Den Lille Havfrue skal have lov til at besøge Kina.

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (U): Jeg er da meget tilfreds med, at den socialdemokratiske ordfører går op og svarer, men bare det dog havde været på det spørgsmål, jeg stillede. Det kan man gå hen og læse bagefter, det er måske det spørgsmål, man bedst kan svare på.

Det, jeg spurgte om, det var: Er originalen af Den Lille Havfrue den, der står på Carlsberggrunden? Hvis det er rigtigt, så kunne vi sende den af sted, og så kunne vi lade kopien blive på Langelinie. Det er bare det, jeg vil have svar på. Kan det be- eller afkræftes, ikke om der er masser af kopier, det ved vi alt muligt om.

Så vil jeg sige, at det er en stor turistattraktion sammen med mange andre, det er fuldstændig rigtigt. Vi kan også se i medierne, hvordan det har optaget mange mennesker, så hvis ikke det skal være en hån mod Københavns befolkning, så synes jeg også, man må prøve at tænke lidt i den retning.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev:** Jeg bliver nødt til lige at understrege, så Anne Vang også forstår, hvad der egentlig var intentionen med mit ændringsforslag, at Den Lille Havfrue indgår som en del af udstillingen. Jeg synes, det er glimrende, at vi får kinesiske kunstnere til at udstille og lave spændende ting på Langelinie, men jeg synes ikke, vi kan være bekendt at skuffe de folk, der kommer for at se Den Lille Havfrue. Om det så er Den "lille" Lille Havfrue i halv størrelse, så er det dog bedre end ingenting.

Så jeg synes, vi skylder vores egne borgere, men så sandelig også de turister, der kommer her, at der er en Lille Havfrue at kigge på, når de kommer på Langelinie. Vi skylder de folk, der driver forretninger derude, at de også har noget at drive videre på.

Jeg synes, det er ærgerligt, hvis Socialdemokraterne vælger at stemme imod det ændringsforslag, fordi det kunne måske ses som et par åbne arme i forhold til også at forholde sig til den virkelighed, der er for mange, der kommer til Danmark, at de gerne vil se Den Lille Havfrue. Jeg håber, at man i Socialdemokratiet vil overveje endnu en gang, hvorvidt man kan stemme for mit ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Det er til Anne Vang. Jeg vil spørge Anne Vang om, hvor mange tror hun får udrejsetilladelse fra Kina til efterfølgende at kunne komme til Danmark og være deltagende i Københavns kulturliv og som turist. Hvad kræves der af en kineser for at få lov til at rejse ud af Kina i dag?

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne lige starte med at takke Pia Allerslev og Venstre, fordi Venstre har ændret holdning i denne sag. Venstre lagde ud med at synes, at det var o.k. at sende Den Lille Havfrue af sted, og nu kan jeg forstå, at der er opbakning til det. Tusind, tusind tak.

Det, der gjorde, at jeg har taget ordet, det er i forhold til Frank Hedegaard og SF, som var heroppe og sige, at miljøspørgsmålet betød ikke rigtig noget for SF, fordi man alligevel fragtede ballastvand i skibene. Men SF mangler alligevel at forholde sig til, at vandet skal jo pumpes op af Københavns Havn, op i lastbiler, så skal det pumpes over i skibet, det skal pumpes over i lastbiler igen fra skibet for at blive fragtet frem til selve udstillingen. Så der er et kæmpe, kæmpe ressourceforbrug i forhold til at fragte noget så simpelt som vand, og det giver overhovedet ikke nogen mening.

Jeg kan bare konstatere her, at viljen til at gøre noget for miljøet det er noget, som SF taler om, men det er åbenbart ikke noget, som Socialistisk Folkeparti ønsker at handle på. Sikke en gang populisme.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen jeg vil da bare sige til Anne Vang og Socialdemokraterne, at det jo ikke er ligegyldigt, hvad det er man udveksler, hvis man laver kulturudveksling. Det her med, at debatten skulle føre til, at der kom flere besøgende til Danmark, det tror jeg faktisk taget ikke, men det kan jo komme an på en prøve. Det kan vi så se, når vi kommer til 2010.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg var oppe og sige, at vi ikke har tænkt os at støtte Venstres forslag om at stille lufthavnens lille havfrue op på den rigtige Lille Havfrues plads, men at vi gerne vil have kinesisk kunst der.

Så siger borgmester Pia Allerslev, at det kan hun sådan set ikke forstå, fordi hun også gerne vil have, at kinesiske kunstnere får lov til at lave kunst der. Men så forstår jeg ikke rigtigt, man vil gerne give kinesiske kunstnere lov til at lave noget kunst der, bare de vælger, at deres kunst skal være lufthavnens den lille havfrue. Det giver jo strengt taget ikke nogen mening.

Vi vil gerne have kinesisk kunst der, hvor Den Lille Havfrue sidder i dag, i den periode, så vi får lavet en rigtig kulturudveksling. Det synes vi sådan set er en rigtig god ide, og vi tror, at det vil skabe positiv opmærksomhed omkring Danmark, ikke bare i Kina, men også blandt alle de mange besøgende fra hele verden, der besøger Expo 2010.

Derfor er svaret til SF's Frank Hedegaard da også, at vi diskuterer nok ikke de kinesiske regler for, hvem der må rejse ud af landet, og hvem der ikke må i dag, det er en diskussion, jeg ikke har nogen intention om at indlade mig på. Men jeg synes, det er en rigtig god ide at gøre positivt opmærksom på Danmark i Kina.

Jeg synes også, det er en god ide, hvis der kommer kinesiske turister, hvor mange det nu end er, ligesom det er en god ide, at der kommer turister til Danmark fra hvilket som helst land, det nu end måtte være. Derfor er det en god ide at gøre positivt opmærksom på Danmark i forbindelse med Expo 2010.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Jamen det er da overraskende, at menneskerettigheder ikke er noget, som Socialdemokratiet beskæftiger sig med i denne sammenhæng.

Til Carl Christian Ebbesen kan jeg sige, at det bekymrer meget SF, når vi taler miljø. Når jeg sagde, at der ikke var noget miljøproblem i det her, så er det, fordi et skib, der er på vej mod Kina, alligevel sejler med ballastvand. Et moderne skib skal for at suge sin ballast op i dag ikke have den transporteret om og på lastbiler. Det er rigtigt, at når skibet først når frem til Kina, og det skal leveres til verdensudstillingen, så vil der blive CO₂-udslip, men når skibe i dag suger ballast op, suger de den op direkte i den havn, som de ligger i.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så tror jeg, det er den sidste korte bemærkning, før vi kan afslutte debatten.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev**: Det er en vigtig sag det her, og jeg synes, det er væsentligt, at de argumenter, der bliver fremført heroppefra, også bliver forstået af alle i salen.

Som jeg ser det her og den udstilling, som jeg synes, det kunne være fint, at de kinesiske kunstnere indgår i, så ser jeg ikke noget problem med, at der også er en lille plads til en "lille" Lille Havfrue ved siden af. Jeg forestiller mig ikke, at al pladsen på hele Langelinie bliver okkuperet af kinesiske kunstværker, det i sig selv kunne selvfølgelig være spændende, men jeg forestiller mig faktisk også, at vi nok godt kunne få en lillebitte sten stillet op med en "lille" Lille Havfrue, der fylder det halve af den, der står der i forvejen. Så sæt den ved siden af de kinesiske kunstværker, gør et eller andet, der i det mindste signalerer, at vi er bevidste om, at Den Lille Havfrue har en rolle stadig væk.

Så bliver jeg lige nødt til at korrigere Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti. I Venstre har vi først truffet endelig beslutning om, hvorvidt vi ville det ene eller det andet, og vi har så besluttet os for at stille gruppen frit. Jeg har faktisk fra starten af været ret skeptisk over for det her og har meldt ud på et ret tidligt tidspunkt, at jeg ikke syntes, at Den Lille Havfrue skulle sendes af sted. Så jeg ved ikke, hvem det er, Carl Christian Ebbesen hentyder til, når han siger, at der har været slinger i valsen, det er ikke hos Venstre, der er det.

Dansk Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

Ændringsforslag 1:

"Dansk Folkeparti foreslår, at sagen udsættes med henblik på at tilbyde H.C. Andersen statue i stedet."

Ændringsforslag 2:

"Dansk Folkeparti foreslår, at en kopi af Den Lille Havfrue sendes til EXPO 2010 og den originale Havfrue forbliver på Langelinie."

Pia Allerslev (V) fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen takker ja til tilbuddet fra Københavns Lufthavn om at låne den 'lille' Lille Havfrue, og at den skal indgå som del af udstillingen på Langelinie i den periode, hvor Den Lille Havfrue er 'bortrejst'."

Det af Dansk Folkeparti genfremsatte ændringsforslag 1 blev forkastet med 40 stemmer imod 9. 1 undlod.

For stemte: O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), 4 medlemmer af V (Pia Allerslev, Lise Helweg, Jesper Schou Hansen og Cecilia Lonning) og Æ.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Imod stemte: A, B, C, 6 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Ninna Thomsen, Trine Schaltz, Bjarne Fey, Heinrich Metz og Signe Goldmann), 3 medlemmer af V (Leslie Arentoft, Heidi Wang og Lars Dueholm) og Ø.

Følgende undlod at stemme: 1 medlem af F (Frank Hedegaard).

Det af Dansk Folkeparti genfremsatte ændringsforslag 2 blev forkastet med 41 stemmer imod 9. For stemte: 3 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Ninna Thomsen og Frank Hedegaard), O og 3 medlemmer af V (Pia Allerslev, Lise Helweg og Jesper Schou Hansen).

Imod stemte: A, B, C, 4 medlemmer af F (Trine Schaltz, Bjarne Fey, Heinrich Metz og Signe Goldmann), Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), 4 medlemmer af V (Leslie Arentoft, Heidi Wang, Lars Dueholm og Cecilia Lonning), Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og Ø.

Det af Pia Allerslev (V) fremsatte ændringsforslag blev forkastet med 35 stemmer imod 11. 4 undlod.

For stemte: C, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), 5 medlemmer af V (Pia Allerslev, Lise Helweg, Leslie Arentoft, Heidi Wang og Jesper Schou Hansen), Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og 2 medlemmer af Ø (Allan Mylius Thomsen og Gorm Gunnarsen).

Imod stemte: A, B, F, 1 medlem af V (Cecilia Lonning) og 4 medlemmer af Ø (Mikkel Warming, Morten Kabell, Jens Kjær Christensen og Rikke Lauritzen).

Følgende undlod at stemme: O og 1 medlem af V (Lars Dueholm).

Indstillingen blev herefter godkendt med 36 stemmer imod 12. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, 4 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Trine Schaltz, Bjarne Fey og Signe Goldmann), 4 medlemmer af V (Leslie Arentoft, Heidi Wang, Lars Dueholm og Cecilia Lonning) og 3 medlemmer af Ø (Mikkel Warming, Morten Kabell og Rikke Lauritzen).

Imod stemte: 3 medlemmer af F (Ninna Thomsen, Frank Hedegaard og Heinrich Metz), O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), 3 medlemmer af V (Pia Allerslev, Lise Helweg og Jesper Schou Hansen), Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og 1 medlem af Ø (Jens Kjær Christensen).

Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af Ø (Allan Mylius Thomsen og Gorm Gunnarsen).

Dansk Folkeparti og Venstre ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

**"Dansk Folkeparti og Venstre er af den opfattelse, at "Den lille Havfrue" bør forblive på Lange-
linie, og at man i stedet sender en kopi af havfruen til EXPO 2010"**

=====

3. Multiarena i København (2008-151963)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune i 2009 eller senere tildeler et 30-årigt rente- og afdragsfrit lån på 200 mio. kr. til et af AEG stiftet dansk aktieselskab på vilkår, at selskabet opfører en arena i Ørestad Syd og afholder 40 årlige sports- og kulturarrangementer – lånet tilbagebetales efterfølgende over 20 år,
2. at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at underskrive låneaftale, der vil gælde for lånet, samt øvrige nødvendige dokumenter i naturlig tilknytning hertil,
3. at der gives en tillægsbevilling på 200 mio. kr. (2009 p/1) i 2009 på Økonomiudvalgets bevilling, Finansposter, funktion 8.32.25.5. Andre langfristede udlån og tilgodehavender. Såfremt lånet først øn-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

skes udbetalt i 2010 eller senere vil bevillingen blive medtaget i den tidlige overførselssag mellem 2009 og 2010 og efterfølgende år,

4. at der anvises kassemæssig dækning for i alt 175,3 mio. kr. på funktion 8.22.05.5, kassen, hvilket svarer til allerede reserverede midler i kassen fra udbytte og salg af aktier i Bella Center A/S samt indtægter fra økonomiske servitutter på Bella Center A/S' ejendom,

5. at der anvises dækning af restbeløbet på 24,7 mio. kr. ved mellemfinansiering på kassen, funktion 8.22.05.5,

6. at fremtidige indtægter op til 24,7 mio. kr. fra økonomiske servitutter på Bella Center A/S's ejendom tilfalder kassen 8.22.05.5, og således at indtægter herudover tilfalder Salg af rettigheder m.v., funktion 0.22.05.3, samt

7. at der til dækning af udgifter til eksternt rådgiverbistand (advokat, revisor, tekniker m.v.) gives en (stjernemarkeret) tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. (2009 p/1) i 2009 til Økonomiudvalgets bevilling, Salg af rettigheder m.v., funktion

0.22.05.3, med kassemæssig dækning på Økonomiudvalgets bevilling, Fælles anlægspulje, funktion 6.45.51.3, pulje for uforudsete anlægsgudgifter.

(Økonomiudvalget og Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg skal gøre det kort, men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at i en tid, hvor der er rigtig stor fokus på nogle af de negative historier i København, så er der altså her en ret positiv en af slagsen.

For det første ser det ud til, at vi nu endelig får den multiarena i København, som vi har ønsket og sukket efter så længe. Ekspertter med international erfaring uden sidestykke står klar til både at opføre og drive en moderne arena, der kan måle sig med de bedste i verden.

For det andet så står vi i en hel unik situation i Borgerrepræsentationen. Det er meget, meget sjældent, at både de økonomiske, de juridiske og de politiske hensyn meget entydigt peger i én og samme retning, men det mener jeg faktisk, at de gør i denne sag. Grundige vurderinger med deltagelse af eksterne eksperter peger altså således på, at AEG's tilbud er det økonomisk mest fordelagtige, og uden at bevæge mig ind i de nærmere spidsfindigheder, som er beskrevet meget tydeligt i sagen, så er udbudsreglerne jo indrettet sådan, at vi juridisk er forpligtet til at vælge det tilbud, som er mest fordelagtigt i økonomisk henseende.

Derudover så vil jeg bare fremhæve et par af de politiske argumenter, som jeg i hvert fald har fundet ret vægtige for at vælge AEG's tilbud.

Vi får en type facilitet, som vi ikke allerede har, vi får en multiarena med plads til 15.000, vi får en arena, som er skabt til kulturoplevelser, men hvor der også kan dyrkes sport. Og vi får en multiarena, som er skræddersyet til alle former for oplevelser både i forhold til akustik, godt udsyn, nærhed og intensitet. Vi vil også kunne tiltrække nogle kunstnere, som i dag tager uden om København, hvor vi bliver forbigået, og derudover så er der altså alle muligheder for at lave alle de her gængse sportsgrene og opfylde internationale krav til størrelse og sikkerhed og udstyr i forbindelse med turneringer inden for stort set alle sportsgrene, der kan tænkes på.

Til sidst så vil jeg bare fremhæve, at AEG altså også er en af verdens allerstørste underholdningsarrangører, der allerede driver over 70 multiarenaer i verden...

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil gerne have lidt mere ro i salen – mere ro.

Borgmester **Pia Allerslev**: AEG kan garantere ekspertise og i høj grad også en sikkerhed i driften, som jeg synes er væsentlig at holde fast på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Så jeg glæder mig rigtig meget og håber selvfølgelig, at samtlige partier stemmer for det her og støtter den indstilling, der ligger, så vi kan komme i gang, og så København inden for en meget overskuelig fremtid kan få den multiarena, vi alle sammen har glædet os til så længe.

Simon Strange (A): Socialdemokraterne hæfter sig først og fremmest ved, at Borgerrepræsentationen med den her beslutning har vist handlekraft. Det er en Borgerrepræsentation, der har insisteret på at få en multiarena til København, der i årevis har kæmpet for, at der kommer en ordentlig arena, hvor man kan have kulturaktiviteter, hvor man kan have store koncerter, hvor man også kan have sportsarrangementer, en hal, der i virkeligheden tager højde for det udbud, der skal være af kulturaktiviteter i en storby som København.

Det får vi i dag. Man bruger 200 mio. kr., som er stillet til rådighed som lån. Det er en flot gestus, det er en flot indsats, der har været fra Borgerrepræsentationens side her. På den måde synes jeg, at Socialdemokraterne i hvert fald vil understrege, at der har været et godt samarbejde med de øvrige partier om den her beslutning, og at vi glæder os til, at der kommer gang i den ude i Ørestaden, at der kommer gang i den i København, og vi får nogle helt nye typer af events, som vil sætte København op i den superliga, vi gerne vil være i.

Bjarne Fey (F): Jeg skal blot sige, at SF stemmer for indstillingen, som den er.

Så kan man sige, at her er et meget godt eksempel på, hvor langt og sejt træk det er at få faciliteter her i byen. Det var sådan set en beslutning, der blev truffet i den forrige forsamling, da man fik et provenu fra Bella Centret, som man så reserverede for at kunne lave en multiarena, gerne i Ørestaden.

Det synes jeg faktisk var stort og visionært tænkt af den daværende forsamling, og jeg synes faktisk, at vi kan være rigtig stolte også i den her finanskrise, at vi nu har et bud, der virker meget kompetent, på at levere drømmen her til byen, nemlig en multiarena.

Jeg synes bare, det er lidt ærgerligt, fordi staten eller regeringen fik faktisk tilbuddet om også at være med her, om at levere noget, som kunne løfte det her anlæg endnu mere op, men det takkede de pænt nej tak til. Det er jo ærgerligt, for det er selv samme regering, som gang på gang skriger på internationale begivenheder, ikke kun i den her by, men i landet. Men den glimrer gang på gang ved sit fravær, når der skal investeres penge i noget, der bare minder om lidt folkeligt kulturelt.

Jeg er glad for, at Københavns Kommune har truffet en beslutning og har vist sig værdig og stærk nok til at løfte denne opgave, og jeg glæder mig rigtigt meget til at se den multiarena i fuld funktion om nogle år.

Katrina Feilberg (B): Jamen Det Radikale Venstre kan fuldt ud støtte de forrige talere, og vi glæder os også rigtig meget over, at vi nu i Københavns Kommune endelig får den multihal, som vi har ventet på i rigtig, rigtig mange år.

Vi tror også, at det er noget, som kan være med til at løfte vores by inden for vores kulturelle liv, idræts- og musikliv, fordi vi nu får en arena, som rent faktisk bliver bygget til de her specifikke formål og ikke nødvendigvis bare en hal, som normalt bliver brugt til at spille håndbold eller fodbold i, nu også kan bruges til musikformål og kulturformål, bygget til formålet.

Så det ser vi rigtig meget frem til, og vi synes også, det har været en positiv proces, hvor vi har arbejdet hen imod et fælles mål det meste af en enig Borgerrepræsentation.

Karin Storgaard (O): Vi har penge nok i København, når vi nu eller senere kan tildele AEG et 30-årigt rente- og afdragsfrit lån uden at have undersøgt økonomien og kapaciteten tilstrækkeligt. Den mistede renteindtægt for København er beregnet til at andrage 89,66 mio. kr. Har vi råd til det? Det har vi åbenbart.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Dansk Folkeparti er i øvrigt enig i, at København har brug for en multiarena med en større kapacitet end det, der her er lagt op til. Hvis man virkelig vil skabe et underholdningsmæssigt vartegn for København, er det nødvendigt at tænke i lidt større anlæg. Det er lidt visionsløst med en model med de 15.000 tilskuere, som jo nærmest svarer til, hvad en gennemsnitlig dansk provinsby kan finde på at opføre. Hvis København reelt vil gøre sig som international metropol, som mange ynder at se byen som, må der tænkes i lidt større baner. Oplagt er det at benytte chancen til at få en multiarena, der kan tiltrække og rumme megabegivenheder.

Det store projekt ved CMAS er blevet klandret for ikke at have beskrevet økonomien godt nok, men det samme kan man jo sige om AEG. Rådgivningsfirmaet PricewaterhouseCoopers påpeger i deres samlede vurdering:

"Der er stadig forholdsvis stor uklarhed om de finansieringsmæssige forudsætninger, herunder forventet finansiering via fondsstøtte samt forventet indskydelse af egenkapital fra AEG."

For mig lyder det heller ikke, som om der er styr på det finansielle hos AEG. Men hvem er det, der står bag AEG? Manden bag hedder Philip Anschutz, han er amerikaner, og det siges, han har massevis af penge, og at han har et utal af større eller mindre firmaer, men det giver jo ikke nogen garanti for, at pengene også er der.

I Sverige har AEG i maj 2008 indgået aftale om bl.a. udbygning af Globen og Söder Stadion samt to yderligere anlæg til ombygning og renovering. Omkostningerne i 2008-priser er 2,3 mia. kr. Siden aftalen blev indgået, er der tilsyneladende ikke sket de store ting derovre. Projektet er blevet lovet færdigt i 2012. Samtidig har firmaet fået magten og beslutningen over, hvad der sker de næste 15 år på området.

Men tilbage til AEG's projekt her i København. Det kan undre, at beslutningen skal hastes igennem, andre projekter kan vi vente på i årevis. Det er efter min opfattelse også uhørt, at stillede spørgsmål i udvalget ikke blev besvaret her og nu, men at beslutningen alligevel skulle fremmes i Kultur- og Fritidsudvalget, for at sagen kunne havne her i dag.

Der er stillet mange spørgsmål til sagen, Dansk Folkeparti har også stillet nogle spørgsmål, men et af spørgsmålene er, hvad årsagen er til, at vi heller ikke har kunnet få uddybet økonomien i forbindelse med disse. "AEG er et privatejet" – lyder svaret så – "amerikansk selskab, der ikke er omfattet af lovkrav om offentligt tilgængelige regnskaber. Forvaltningen er bekendt med, at AEG aldrig afgiver regnskabsmæssige oplysninger. AEG er ikke i forbindelse med udbudssagen blevet anmodet om at redegøre for enkelte arenaers økonomiske forhold."

Der var et spørgsmål mere, ganske kort: "Hvilke kommentarer har forvaltningen til, at vicedirektøren for AEG den 11. februar 2009 til Ritzau udtaler, at der ikke kan siges noget om planer eller økonomi?" Det har forvaltningen ingen kommentarer til. Det synes jeg er meget mærkværdigt i en kæmpesag her med massevis af kroner, men også et udmærket projekt, hvis det holder med økonomien. Men Dansk Folkeparti er meget bekymret over økonomien.

Derfor har Dansk Folkeparti et forslag, som lyder, at sagen udsættes med henblik på nærmere undersøgelse og redegørelse for økonomien i de to projekter. Vi kan jo se, at den anden partner, Brian Møllerup, har sendt en mail, hvor han er kommet med en ide om, eller han har talt med Siemens, og at de kunne indgå, men at han ikke har fået et endeligt svar.

Hvorfor kan man så ikke tage ham med? Altså man må kunne tage de to og så diskutere økonomien. I begge projekter er der tvivl om økonomien, så derfor er det da vigtigt, at man får det diskuteret igennem. Hvorfor søren skal det haste sådan, at man overhovedet ikke kan vente?

Så vil jeg sige, at jeg kan fornemme, at der er flertal for, at det bliver vedtaget, og så vil jeg gerne samtidig sige, at vi vil have videreført vores protokolbemærkning fra udvalget.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg skal blot sige, at Det Konservative Folkeparti dybtfølt glæder sig over forslaget. Vi har i hvert fald de sidste to valgkampe haft som slogan, at København skulle væ-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

re idrættens hovedstad. Vi har længe, rigtig længe, savnet et stort anlæg, som kunne rumme nogle store begivenheder, ikke kun sport, selvfølgelig også kultur. Så et stort til lykke ikke bare til København, men til hele Danmark.

Og så et særligt til lykke til Amager, som får det her idræts- og kulturanlæg. Det er rigtig, rigtig velfortjent for Amager. Og så kan jeg bare sige, at det jo er en aften, hvor der måske venter mere idræt til Amager, så det går måske hen og bliver en rigtig amageraften her i Borgerrepræsentationen i dag.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil sandelig håbe, at denne her hal bliver til noget, for når man hører på talerne heroppe fra talerstolen, så lyder det, som om der er tale om en samling frustrerede mennesker. De har i deres hedeste drømme i mange, mange år savnet og ventet og ventet. Det kommer der ikke harmoniske mennesker ud af. Så lad os håbe, vi får denne her hal, vi vil også stemme for det.

Så har vi selvfølgelig den klare ide, at hvis det nu viser sig, at det på grund af den finansielle krise eller andre forhold ikke skulle blive til noget, så er det jo heldigvis sådan, at 200 mio. kr. svarer til, at vi kunne få 3 lokale kultur- og idrætshuse spredt rundt i byen til stor glæde for den københavnske befolkning. Så der bliver ingen problemer med at finde anvendelse for pengene.

Dansk Folkeparti fremsatte følgende forslag:

"Det foreslås, at sagen udsættes med henblik på at nærmere undersøgelse og redegørelse for økonomien."

Det af Dansk Folkeparti fremsatte forslag blev forkastet med 46 stemmer imod 2.

For stemte: O.

Imod stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og Ø.

Indstillingen blev herefter godkendt med 44 stemmer imod 0. 2 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

4. Forslag til Københavns Kommunes politik for forebyggelse og håndtering af vold og trusler fra borgere (2008-145136)

Indstilling om,

1. at det vedhæftede forslag til "Københavns Kommunes politik for forebyggelse og håndtering af vold og trusler fra borgere" (Bilag 1), godkendes.
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

5. Digitale Borgerblanketter (2008-131101)

Indstilling om,

1. at forslag om implementering af digitale blanketter til borgerne godkendes,
2. at der gives en anlægsbevilling på 3.330 t. kr. til Økonomiudvalgets bevilling, økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.45.51.3 (Sekretariat og forvaltning) med dækning på samme bevilling og funk-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

tion. Anlægsbevillingen fordeles med 2.330 t. kr. i 2009, 500 t. kr. 2010 og 500 t. kr. i 2011. Det bemærkes i øvrigt, at der i budget 2009 ligeledes er afsat 2.220 t. kr. til projektets drift. Alle beløb er i 2009 p/1,

3. at forvaltningernes rammer korrigeres, som beskrevet i bilag 1, med dækning på Økonomiudvalgets bevilling, økonomisk forvaltning, drift, 6.45.51.1, samt 4. at forvaltningerne indenfor eget budget reserverer de i bilag 1 angivne midler og overholder deres investeringsforpligtelse, som beskrevet i bilag 1.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

6. Koncernservice pris- og ydelseskatalog for 2009 (2008-142933)

Indstilling om,

1. at pris- og ydelseskataloget for 2009 godkendes, jf. bilag 1,
2. at der gennemføres en korrektion af udvalgenes budgetter jf. økonomiafsnittet, således at den økonomiske effekt af det nye pris- og ydelseskatalog fjernes, samt
3. at det bør sikres, at de interne priser i ydelses- og priskataloget er konkurrencedygtige ved, at der løbende og systematisk gennemføres benchmarking, hvor de interne priser sammenlignes med priser fra private leverandører.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

7. Deloitte's revisionsberetning om tiltrædelse som revisorer (2009-16627)

Indstilling om,

1. at Deloitte's revisionsberetning om tiltrædelse som revisorer (bilag 1) tages til efterretning.

(Revisionsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

8. Vurdering af trafikale justeringer i trafikforsøget på Nørrebrogade (2009-1430)

Indstilling om,

1. at der gives en tillægsbevilling på 0,5 mio. kr. i 2009 til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, finansposter, funktion 8.22.05.5 til workshop og kommunikation. I 2010 nedskrives Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3, med 0,5 mio. kr. med modpost på Økonomiudvalgets bevilling, finansposter, funktion 8.22.05.5.

Det bemærkes, at denne indstilling resulterer i at Teknik- og Miljøudvalgets korrigerede anlægsramme i 2009 overstiger måltallet for udvalgets anlægsudgifter. Det forudsættes på den baggrund, at Teknik- og Miljøudvalget sørger for at overholde måltallet for anlægsudgifter. Samtidig forudsættes det, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

(Teknik- og Miljøudvalget)

Lars Dueholm (V): Fra Venstres side kan vi ikke støtte forslaget, som det foreligger. Det handler sådan set ikke så meget om det konkrete forslag, som det handler om trafikforsøget på Nørrebrogade i al almindelighed.

Vi ønsker ikke at være en del af det flertal, som der tegner sig bag trafikforsøget på Nørrebrogade, og vi ønsker dermed heller ikke at være en del af det flertal, som i dag justerer på trafikforsøget på Nørrebrogade.

Ud over de her bemærkninger vil der også komme en lille protokolbemærkning, som vi lige har afleveret.

Borgmester **Klaus Bondam:** Som det er alle bekendt, ikke bare i denne sal, men i denne by, så har der jo siden oktober 2008 været afholdt et meget stort og omfattende trafikforsøg på Nørrebrogade. Formålet har i første omgang været at afprøve trafikale konsekvenser ved en omdannelse af Nørrebrogade. Kort fortalt så er tanken bag omdannelsen af Nørrebrogade at skabe bedre forhold for cyklisterne, for busserne og for bylivet. Det er svært at gøre, medmindre man reducerer den gennemkørende biltrafik.

Forsøget har allerede nu vist, at det er muligt at reducere den gennemkørende biltrafik og også, at det er muligt at skabe bemærkelsesværdigt bedre forhold for både busser og cyklister.

Hvad forsøget også har vist, det er, at der er et meget stort behov for, at borgerne på Nørrebro og også brugerne på Nørrebrogade har et helt klart billede af, hvad der sker på Nørrebrogade under forsøget, og derfor så er det naturligvis vigtigt, at der sideløbende med forsøget gennemføres en helt ekstraordinær grundig informationsindsats, en indsats, som gør det helt klart for borgerne, hvad der sker på Nørrebrogade i løbet af forsøget.

Det har vist sig, at rigtig mange borgere og interessenter har haft et stort behov for at give deres holdninger og synspunkter til kende, det synes jeg er meget positivt og godt.

Ligeledes har rigtig mange også haft nogle meget konstruktive og gode forslag og ideer til, hvordan vi kan gøre trafikforsøget bedre. De 500.000 kr., som denne indstilling omhandler, vil blive udnyttet til både at styrke den brede information om forsøget og til at fortsætte den igangværende dialogproces, en dialogproces, hvor både borgere og interessenter og forskellige lokale grupperinger kan komme med input til justeringer af forsøget.

Anne Vang (A): Jeg tror, at de fleste københavnere, der cykler, har prøvet at holde i kø på cykelstien på Nørrebrogade. Jeg tror også, de fleste københavnere, der tager bussen, har prøvet at sidde i en bus 5a, der holder i kø bag rækkevis af biler, så tempoet er vældig, vældig, vældig langsomt.

Jeg kan huske, at sidste gang vi debatterede denne sag kom det frem, at kommunens udmærkede økonomidirektør var i stand til at løbe hurtigere, end busserne på linje 5a på Nørrebrogade kan køre. Selv om det selvfølgelig er rigtig godt at have en sporty økonomidirektør, så er det knap så godt, at busserne kører så langsomt på Nørrebrogade.

Baggrunden for, at vi har lavet forsøget på Nørrebrogade, er, at vi ville give bedre forhold for busser, bedre forhold for cyklister, og det er faktisk også lykkedes. Busserne kører markant hurtigere i dag, hvor de ikke skal holde i kø bag bilerne, og der er kommet 15 pct. flere cyklister.

Derfor mener vi hos Socialdemokraterne ikke, at vi skal tilbage til status quo, det, der var før forsøget, hvor der var smalle cykelstier og busser, der hverken kunne komme frem eller tilbage.

Til gengæld mener vi også, der er nogle ting ved forsøget, der kunne gøres mærkbart bedre. Det første er kommunikationsindsatsen. Det har været svært for folk at vide, hvor man måtte køre og hvordan på Nørrebrogade, og det er jo ikke meget ved et trafikforsøg, hvor der ikke er nogen, der ved, hvor de må køre hen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Derfor er vi glade for, at der nu skal sættes en massiv kommunikationsindsats ind i forbindelse med anden etape af forsøget.

Vi har også set, at mange af forretningerne på Nørrebrogade har oplevet problemer, og der er altså heller ikke meget ved en Nørrebrogade, der ikke har et levende handelsliv. Vi vil derfor have en anden forsøgsetape, hvor vi får lejlighed til at prøve, hvordan vi kan gøre det lidt bedre, hvordan vi kan få gode ideer i spil for at gøre Nørrebrogade endnu bedre, inden vi får en endelig løsning.

Vi glæder os til den 1. april at se de gode forslag, som handelslivet forhåbentlig spiller på banen, som vi så kan få afprøvet i en anden forsøgsetape, så vi kan få en rigtig god løsning for Nørrebrogade.

Karin Storgaard (O): Dansk Folkeparti mener stadig, at lukningen af Nørrebrogade er en fejltagelse. Ordningen er til gavn for nogle få, nemlig alle dem, der bor på Nørrebrogade. Trafikpresset på de tilstødende gader og veje er tilsvarende til ugunst for beboerne der. Hvor mange har vi ikke hørt fra, der klager over, at de har fået nogle andre problemer, fordi trafikken jo kommer den vej? Det vil sige, at man har gjort en lille gruppe glad på bekostning af en langt større gruppe. Det er jo, hvis man regner efter, en langt større gruppe, der bor i sidegaderne til Nørrebrogade.

Der ændres ikke ved denne tilførsel af yderligere bevillinger, så det bliver bare til en endnu mere kostbar foranstaltning, der gavner de få.

Hvordan er det, Nørrebrogade ser ud derude, er der nogen, der har været ude og se, hvordan der ser ud? Den er jo helt død efterhånden. Der kører rigtigt nok, som Anne Vang sagde, en masse busser, man kommer hurtigt igennem Nørrebrogade, de kører også lige efter hinanden, for der er mange af dem, så man kan jo så overveje, om det ikke er misbrug af ressourcerne.

Nørrebrogade er jo en trafikal rygrad i bydelen, og lukningen betyder derfor bare, at lokaltrafikken bliver tvunget ud på omveje, så det løser ikke rigtig noget, men gør det bare mere besværligt for de lokale borgere. Det er jo svært at komme rundt på de små veje. Det eneste gode, der er blevet lavet siden sidst, vi har drøftet den, det er faktisk korttidsparkeringen i sidegaderne, det hjælper dog en anelse, men altså ikke nok.

De lokale erhverv lider under lukningen, det er der vist ingen tvivl om. Hvis man går en tur på Nørrebrogade, jeg var lige derude forleden for at se, hvordan der så ud, ja, så er det jo ikke blevet bedre end sidst, jeg var derude, og det var før, vi behandlede sagen sidste gang, fordi der var der også skilte med "Lukket" og "Afstås" osv. Afstås, det er jo, fordi man ikke engang kan få det solgt eller lejet ud eller noget som helst, men man vil bare af med det.

Der var kommet flere forretninger til, som havde de skilte på, og der var flere forretninger, der var lukket, og der var i øvrigt heller ingen kunder denne gang. Og det er ikke, fordi jeg kommer lige ved lukketid eller tidligt om morgenen eller noget. Jeg kommer faktisk i den tid derude, hvor der gerne skulle være nogle kunder i butikkerne.

Jeg synes, det er forargeligt at lave foranstaltninger, der direkte skader de lokale erhverv, fordi det er jo det, man gør. Man kunne have mildnet lidt på det ved at åbne for gennemkørsel om lørdagen, men det finder forvaltningen ikke anbefalelsesværdigt.

Man har diskuteret det med politiet, lyder det, og politiet synes ikke, det er nogen god ide, og det synes kommunen ikke, men som jeg sagde på udvalgsrådet, vil jeg vove at påstå, at hvis jeg havde talt med politiet, så havde jeg kunnet få dem overtalt til noget andet. Det kommer an på, hvilke argumenter man kommer med, så det kan jeg sådan set ikke rigtig bruge til noget.

Så vil jeg da sige, at jeg er enig i, at det altid er en god ide at inddrage relevante interessenter i en dialogproces. Jeg håber så bare, at man også er parat til at lytte til dem, fordi det kniber det lidt med. For det første har man været længe om at inddrage de erhvervsdrivende i dialogen derude, og for det andet så kniber det lidt med at lytte til, hvad de siger. Det er trods alt dem, der har deres forretninger derude. Når der ikke kommer nogen biler igennem gaden, jamen så ved vi da godt, hvordan det går, så kommer der da heller ikke nogen kunder, så det synes jeg da nok, man skal være opmærksom på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Vi har alle sammen fået brev fra Dansk Erhverv, som gør opmærksom på nogle af de problemer, som de handlende har derude: nedgang i omsætning og tab af arbejdspladser.

Så ved jeg godt, at Klaus Bondam vil sige, jamen det er den økonomiske krise, og sådan er det også andre steder i byen. Det er det måske nok, men det er ikke så slemt, som det er her. Man har jo lavet en undersøgelse, der viser, at det er meget værre, omsætningsnedgangen og tabet af arbejdspladser er meget større på Nørrebrogade, men det er man åbenbart ligeglad med, bare man kan få en gade uden trafik.

Så kan jeg i øvrig henvise til, at der er jo altså steder som Nordre Frihavnsgade på Østerbrogade, hvor man stadig væk har både trafik og busser og en form for det, man gerne vil have. Men Nørrebrogade dør fuldstændig, hvis man ikke har et handelsliv, fordi det giver jo også et stærkt byliv, og er det ikke det, man gerne vil have?

Så er der selve de undersøgelser, der er lavet, som Dansk Folkeparti ikke finder tilfredsstillende.

Så jeg vil bare sige, som jeg startede med, at Dansk Folkeparti ikke kan stemme for det her forslag.

Peter Schlüter (C): Nørrebrogade har været min hjemstavn i 6 år i alt, så jeg ved tilfældigvis, at på Nørrebrogade er, siden det her forsøg blev startet, forureningen steget betragteligt, CO₂-udslippet er steget betragteligt. Trafikken i de omkringliggende områder og i andre bydele er blevet kaotisk og er øget betragteligt. Det igen giver mere CO₂-udslip, når bilerne holder stille i lange køer og ikke kan komme fra A til B. Det vil sige, at med afspærringen af Nørrebrogade så flytter man de lokale trafikproblemer til andre bydele, man eksporterer problemerne ud af Nørrebro. Det er i virkeligheden temmelig asocialt.

Man skaber hermed et trafik kaos i fuldstændig unødvendigt omfang, man prøver at chikanere trafikken i stedet for at få den til at glide. Fordi der er altså nogle mennesker, som er afhængige af deres bil til og fra arbejde, det kan være børnefamilier, der kan være af alle mulige andre årsager, som vi i øvrigt ikke skal blande os i som borgerrepræsentanter, til, at familierne har og er afhængige af en bil. Der er stadig væk noget, der hedder et frit valg, det synes ikke at være tilfældet for forslagsstillerne her.

Butiksdøden er et helt andet og langt, langt alvorligere problem for de erhvervsdrivende, som driver butik på Nørrebro og i sidegaderne. Det er blevet en bydel, som tidligere har været så levende, så sprælsk, så fantastisk multikulturel, som har forvandlet sig til en soveby, og det bliver endnu værre, butikkerne lukker en efter en, de handlende finder andre steder, det er snart ved at være slut med de spændende specielle butikker. Der er ikke grundlag for at opretholde mængden af supermarkeder og dermed hverdagsindkøb, så må man så se sig om efter andre steder.

Så er der det med den demokratiske proces omkring det her forsøg, som jeg vil betragte som en ren farce. Man påstår at have inddraget lokalborgerne, man har sat en sms-kæde i gang, men hvem har modtaget den sms-kæde, hvem har svaret, hvem har haft lejlighed til at blande sig i debatten, har der overhovedet været en debat med borgerne? Nej, det har ikke. Det er en beslutning, der er blevet taget fuldstændig hen over borgerne af det politiske system, som sidder på magten og har gennemtrumfet denne løsning. Det er ulækkert.

Det, der er sket nu, det er, at man har lukket Nørrebro inde, og Nørrebro har lukket resten af byen ude i sin lille fantasiverden, i sit lille fantasiunivers, hvor man altså nu trives ganske fint op og ned af Nørrebrogade, men til gengæld overfører en masse problemer til erhvervslivet, til de handlende og til dem, som har brug for at komme ind og ud af Nørrebro hver eneste dag.

Derfor kan det kun gå for langsomt med at få ophævet den spærring og få normaliseret de trafikale forhold til glæde og gavn for alle.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Morten Kabell (Ø): Jeg vil bryde traditionen med talerne og rent faktisk forholde mig til, hvad der er på dagsordenen, nemlig tillægsbevillingen til kommunikation, workshopper m.v. Det er nemlig ikke den samlede parkeringssag, men det kunne vi da sikkert godt have diskuteret.

Jeg synes, det er interessant, at V, K og O ikke ønsker at bevilge penge til at undersøge virkningerne af forsøget, til at gå i kommunikation med borgerne, til at afholde workshopper osv. om det her forsøg. VKO vil altså hellere famle i blinde. Det er vi selvfølgelig mange, der har ment, at de har gjort i mange år og gør generelt, men i det her tilfælde er det tydeligvis en ren tilståelsessag.

At Peter Schlüter så med hele sit indlæg viser, at han faktisk ikke aner, jeg var lige ved at sige en kæft om, en pind om, hvad det er, der rent faktisk er tilfældet i forhold til kommunikation med borgerne, det får så være, hvad det være vil. Jeg er ikke sikker på, at rigtig mange af dem, der bor ude på Nørrebro, vil dele den opfattelse, men det er jo nok ikke noget nyt.

Men Enhedslisten vil rent faktisk gerne vide noget om det, borgerne går og siger, vi vil faktisk gerne gå i dialog, vi vil faktisk gerne have workshopper, vi vil også rent faktisk gerne vide noget om virkningerne af forsøget. Sådan er vi nu engang, så vi vil faktisk stemme for indstillingen, som den ligger.

Til Anne Vang vil jeg bare sige, at jeg vil nødig udtale mig om økonomidirektørens sportyness. Basalt vil jeg også hellere have en, der giver os de penge, vi har brug for.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**) Ja, det sidste er jo meget forlangt, så vi giver ordet til Signe Goldmann.

Signe Goldmann (F): I SF er vi ret begejstrede for, at Nørrebrogade er blevet lukket for gennemkørende biler. Men vi synes også, når man kigger på, hvordan Nørrebrogade ser ud lige nu, at det forhåbentlig kan gøres både kønnere og grønnere og sjovere, og i den proces synes jeg også, det er vigtigt, at vi får inddraget og kommunikeret ordentligt til beboerne og de handlende på Nørrebro. Så derfor kan vi selvfølgelig også støtte forslaget om at styrke kommunikationen i denne sammenhæng.

Så sagde Karin Storgaard og Peter Schlüter, som nærmest omtalte Nørrebrogade som en sovegade fuldstændig uden trafik overhovedet, at det jo bare er nogle biler, der ikke er der, der er stadig væk masser af busser, busserne drøner jo lige igennem, der er cykler, der er fodgængere, der er jo masser af folk, der færdes i Nørrebrogade. Så jeg synes, det var sådan et lidt fortegnet billede.

Borgmester **Klaus Bondam:** Tak for det.

Jeg skal ikke undlade at gøre forsamlingen opmærksom på, at jeg faktisk en gang er løbet fra økonomidirektøren på en løbetur, så jeg tror sådan set, der er al mulig grund til at blive ved med at forbedre fremkommeligheden for den kollektive trafik også på Nørrebrogade.

Indlægget her er alene for lige måske at rette en del misforståelser op, som der er i denne sag.

For det første vil jeg sige til Karin Storgaard, at nu er hun jo ikke i den heldige position, at hun er det eneste sandhedsvidne om, hvordan det ser ud på Nørrebrogade. Vi er jo en hel del medlemmer i denne forsamling, som sådan set bor på Nørrebro, inklusive mig selv, og jeg kan jo se, at de mange busser, der kører der, er stopfulde, for at sige det mildt. Nørrebrogade er den helt ubetingede, par excellence mest trafikerede busforbindelseslinje ikke bare i København, men i hele hovedstadsområdet. Jeg tror, det er sådan, så man siger, at der kører lige så mange passagerer i bus på én dag på Nørrebrogade, som der kører på den samme dag i det gamle Københavns Amt.

Nå, derfor så nytter det altså ikke at begynde at snakke om, at man gerne vil have, at Nørrebrogade kommer til at se ud som Nordre Frihavnsgade eller Gammel Kongevej eller andre veje, man nævner. Der er ingen anden gade i København, der transporterer så mange buspassagerer, 33.000 hver dag – arh, der er der nok en gade eller to, der har lige så mange cyklister, som der er på Nørrebrogade, nemlig 33.000.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Jeg genkender heller ikke billedet af, at der ikke er nogen mennesker på Nørrebrogade, det ser jeg sådan set på mange tider af døgnet.

Jeg skal blot kort redegøre for den dialogproces, der har været efter 17. december, hvor Teknik- og Miljøudvalget jo traf en beslutning om at fortsætte trafikforsøget.

Der har den 5. februar været et møde med følgegruppen, som består af handelsstandsforeningen, lokaludvalget, områdefornyelsen af Ny Sjællandsgade- og Mimersgadekvartererne, Miljøpunktet derude, Movia og Dansk Cyklist Forbund. Der har den 16. februar været en offentlig workshop for borgerne. Der har den 17. februar været møde med områdefornyelsen i Mimersgade, som omhandler reduktion af trafikken i Mimersgade. Der har den 18. februar været møde med områdefornyelserne i Ny Sjællandsgade og Mimersgade, lokaludvalget, Dansk Cyklist Forbund om justeringer. Der har den 23. februar været en offentlig workshop med handelslivet. Der har den 24. februar været møde med Gadelavet i Elmegade, Miljøpunktet og Dansk Cyklist Forbund om reduktion af trafikken i Elmegade. Og så har der den 25. februar været et andet møde i følgegruppen. Jeg tror faktisk, at der er kommet en række møder til på denne her liste.

Så det er blot for lige at sige til Peter Schlüter, at det ikke er helt korrekt, at der ikke er og har været nogen former for dialog.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at jeg er helt enig med SF's Signe Goldmann i, at vi skal have gjort det kønnere, grønnere og sjovere, og det er jo bl.a. det, vi arbejder frem imod i de justeringer, som vil blive initieret efter 1. april.

Tak.

Karin Storgaard (O): Jeg kan da godt lide, når borgmester Klaus Bondam står heroppe og siger, at det skal være kønnere osv., og det sagde SF i øvrigt også, og mere byliv måske også. Men der kommer jo ikke mere byliv, hvis der ikke er nogen mennesker, der kommer ude på Nørrebro. Så er der jo ikke nogen handel; der vil heller ikke være nok til cafeerne, fordi man skal jo hele tiden regne med, det har jeg også gjort opmærksom på før, at folk, der kommer på Nørrebro, de kommer altså også andre steder fra.

Bydelen kan ikke overleve kun med dem, der bor der. Ja, det kan da være meget hyggeligt, at man kan sidde ude på Nørrebrogade, men hvis det er det, man vil, så kan man jo så noget græs og få nogle køer til at gå der i stedet for, og så er det ligesom at komme til Jylland, hvis det er det, borgmesteren mener. Jeg synes nu ikke, vi skal ødelægge Nørrebrogade, som altid har været en driftig handelsgade, hvor der virkelig har været liv.

Det her med alle busserne, der kører igennem, jamen det er da rigtigt, borgmester Klaus Bondam. Folk kører nemlig igennem byen, de kører igennem bydelen, de står jo ikke af, det er det, der er problemet. Hvis de nu stod af og handlede eller gik ind og fik sig en caffè latte eller noget andet, men det gør de jo ikke, for de kører jo videre, de kører ind til byen. Det er jo så, fordi de ikke har nogen muligheder for at komme af med bilen, og det kan så både være godt og ondt. Men det fører altså ikke til, at der er nogle flere, der kommer ud på Nørrebrogade og hverken handler eller gør noget andet.

Jeg ved ikke, hvornår borgmesteren har været på Nørrebrogade, men altså jeg har været der på flere tidspunkter, og jeg har ikke set, at det ser ud, som det har gjort før. Det er bare det, jeg vil gøre opmærksom på. Nørrebrogade er ikke, som det har været før, og man er godt i gang med at ødelægge Nørrebrogade. Hvis det er det, man vil med de andre strøggader, Amagerbrogade og Østerbrogade osv., så skal jeg i hvert fald komme efter borgmesteren, men det er jo ikke sikkert, at borgmesteren er borgmester til den tid.

Jeg vil stadig væk sige, at de handlende jo har bedt om, om man ikke kunne åbne Nørrebrogade for gennemgående trafik på lørdage. Hvorfor søren vil man dog ikke imødekomme det, de har dog sagt, at det var noget, der kunne hjælpe lidt, fordi så kom er da nogle kunder om lørdagen og handlede. Men det vil man heller ikke gå med til, og man undskylder sig med, at det er politiet, som jeg sagde

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

før. Det er noget vrøvl. Ellers lad mig gå ud og forhandle med politiet, så skal jeg hurtigt få jer til at få en anden meddelelse fra politiet.

Jeg ved ikke, hvor godt det er, at busserne kører lige efter hinanden, for der kører mange busser, utrolig mange busser derude. Jeg ved ikke, hvor godt det er for miljøet og forurening osv., at de kører på den led.

Så tror jeg, jeg har nået at svare på det, jeg ville.

Peter Schlüter (C): Når SF's nørrebrogadeordfører siger, at der jo er masser af liv og trivsel i Nørrebrogade stadig væk, så er jeg nødt til at spørge hende, hvornår hun sidst har været forbi Nørrebrogade. Jeg var der i lørdags, og det var et trist scenarie i forhold til, hvad aktivitetsniveauet i Nørrebrogade har været igennem de mange år, hvor jeg har boet der. Nørrebrogade har summet af liv, det er ebbet ud, og det er kommet ned på et niveau nu, hvor de erhvervsdrivende virkelig bukker under dag efter dag, en efter en, og det går kun én vej, og det er meget hurtigt ned ad bakke for hele Nørrebro, hvis Nørrebrogade går nedenunder og lukker og dør.

Når Enhedslisten mener, at der har været en retfærdig og demokratisk debat, så vil jeg vove at påstå, at det simpelt hen er en fordrejning af sandheden af hidtil uhørte dimensioner. Jeg er ked af, at man kan være bekendt her fra talerstolen at påstå, at det er foregået demokratisk. Jeg er ked af, at man påstår, at borgerne har været inddraget. Man har kortsluttet debatten ved at påstå og fremføre, at man har skabt debat omkring det her ved at sende en sms-kæde rundt til udvalgte grupper og personer. Det er skammeligt.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (F): Nu bliver jeg spurgt direkte af Peter Schlüter, så jeg tænkte, jeg lige ville komme op for at svare ultrakort.

For det første vil jeg svare ham, at jeg kommer fra Nørrebro, så det vil sige, jeg bor på Nørrebro, så det gør jeg.

Og så i forhold til, at Peter Schlüter siger, jamen der er ikke noget liv på Nørrebrogade, så må jeg bare konstatere, at vi har forskellige definitioner af liv. Altså for mig er det, at der kører en masse biler rundt på Nørrebrogade, ikke nødvendigvis det samme som, at der er liv, men jeg synes, at det er vigtigt, at der er plads til det liv, der er, med fodgængere, cyklister og busser i øjeblikket, og det er jeg meget godt tilfreds med.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg skal bare lige gøre en ting helt klart for hr. Peter Schlüter. Der er ikke lavet nogen som helst sms-kæder. Der har af den organisation, der hedder Copenhagen X, som Københavns Kommune støtter sammen med bl.a. Realdania og andre, og Dansk Arkitektur Center været en sms-afstemning, men derudover har der været lavet Catinét-undersøgelser, hvor folk er blevet spurgt på gaderne, der har været over 1.000 telefoninterview, som er lavet efter alle statistikkunstens regler, eller hvad sådan noget hedder, undersøgelseskunstens regler.

Så jeg vil bare lige hamre den i jorden med sms-kæder, det har absolut intet på sig.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Men jeg ved da ikke med de Catinét-undersøgelser, der er lavet. Der er da nogle af borgerne, der har beklaget sig over måden, det er foregået på, så det kan være, vi skulle se på, hvordan vi laver det en anden gang.

Jeg tror, det var Morten Kabell, der sagde noget om at famle i blinde og sådan noget. Jeg vil bare sige, at vi har sagt ja til både dialog og forsøg, men det har ikke ført nogen steder hen, og når det ikke gør det, så skal vi da ikke blive ved med det, så må vi sige, jamen det er ikke godt nok, altså det ene-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

ste, vi har fået ud af det, er korttidsparkering i sidegaderne. Det kan vi ikke bruge til noget som helst, det hjælper ikke ret meget, det er helt andre boller på suppen, der skal på.

Det er derfor, vi ikke kan være med på dette forslag. Vi skal altså se at komme videre, og vi skal have medinddraget de forretningsdrivende. Det er trods alt dem, der har deres forretninger på Nørrebrogade.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger) og V.

Venstre og Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Venstre og Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget, idet det samlede trafikforsøg ikke har en karakter, der tilgodeser blandt andet de handlendes, beboernes og de besøgendes behov for smidig transport i området."

=====

9. Endelig vedtagelse af lokalplan Otto Busses Vej (2009-1028)

Indstilling om,

1. at lokalplan "Otto Busses Vej" vedtages endeligt.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

10. Udmøntning af anlægsbevilling til Genopretningsplanen for veje m.m. (2008-153009)

Indstilling om,

1. at der frigives 45,47 mio. kr. i 2009 på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 fordelt med 22 mio. kr. til gadebelysning, 17,27 mio.kr. til støjreducerende asfalt, 5,0 mio.kr. til afvanding og 1,2 mio.kr. til udskiftning af cykelbro ved Vejlands Allé. Det forudsættes, at Teknik- og Miljøudvalget overholder udvalgets anlægsmåltal, som ikke bliver påvirket af denne sag. Endeligt forudsættes det, at Teknik- og Miljøudvalget afholder eventuelle merudgifter som følge af sagen inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

11. Areallejekontrakt med atletikklubben Sparta (2008-117524)

Indstilling om,

1. at der til atletikklubben Sparta udlejes et areal ved Østerbro Stadion med henblik på opførelse af et klubhus på de vilkår, der fremgår af vedlagte udkast til lejekontrakt.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

12. Hjemtagning af alkoholbehandling (2008-147896)

Indstilling om,

1. at det tages til efterretning, at forhandlingerne med Region Hovedstaden ikke har ført til en ny aftale, samt
2. at Socialforvaltningen hjemtager den ambulante alkoholbehandling, som beskrevet i indstillingen. Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt er stor uklarhed om budgettet for hjemtagningen af alkoholbehandlingen. Det forudsættes derfor, at merudgifter i forbindelse med eventuelle midlertidige tilbud samt udgifterne til et permanent tilbud afholdes inden for udvalget budgetramme, ifølge Økonomiforvaltningens notat af den 30. januar 2009.
(Socialudvalget)

Borgmester Mogens Lønborg: Først skal jeg sige, at vi naturligvis bakker det her forslag op. Og så skal jeg bare sige, at vi er en hel del stykker, tror jeg godt, jeg kan sige, som gerne ser, at vedrørende de sundhedshuse, ikke centre, men sundhedshuse, som vi er begyndt at tage hul på at få etableret, det vil sige, vi har ikke åbnet nogen endnu, men i Sundhedsudvalget planlægger vi at få etableret nogle sundhedshuse, ser vi meget gerne rent fysisk en samlokalisering.

Vi taler altså ikke om at flytte nogen opgaver fra den ene forvaltning til den anden, men visse sundhedshuse vil vi meget gerne, om den indsats, der skal til på alkoholområdet, kan blive lokaliseret under samme tag. Der er så mange fordele knyttet til at bringe de forskellige fagligheder inden for det her felt sammen, inden for sundhedsområdet sammen, så det vil jeg bare nævne som et ønske for det videre arbejde, at denne funktion fysisk bliver bragt ind under det tag, der hedder sundhedshuset.

Borgmester Mikkel Warming: Det er jo svært at have noget imod at snakke om den mulighed. Jeg skal bare sige, at vi i socialforvaltningen er glade for, at det lykkedes os med det korte varsel, der har været i denne sag, at finde en placering for det nye alkoholcenter, som kommer til at ligge på Rådhuspladsen 77, og på den måde få en i virkeligheden endnu mere central placering for alle københavnere at kunne komme til alkoholbehandlingen.

Så lad os lige sætte det i gang først, og så kan vi altid senere diskutere evt. andre placeringer.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

13. Økonomiske udfordringer og handleplaner 2009 (2009-1009)

Indstilling om,

1. at Socialudvalgets forventede finansieringsbehov i 2009 på 19,7 mio. kr. finansieres af bidrag, som fremgår af følgende tabel,

Finansieringsbidrag	2009 (mio. kr.)
1 Udisponerede integrationsindtægter	5,2
2 Mindreudgifter til færdigbehandlede patienter	3
3 Hjemtaget refusion, særligt dyre enkeltsager - ud over det budgetterede op til 10 mio. kr.	10
4 Uforbrugte driftsmidler sfa. udskudt anlæg i	

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Omstillingsplanen	1
5 Uforbrugte driftsmidler sfa. udskudt anlæg i Tryghedsplan I og II	0,5
I alt	19,7
2. at Socialforvaltningen anmodes om at tilbageføre resterende overskydende driftsmidler - ca. 33,8 mio. kr. - vedrørende tryghedsplanerne til kassen i forbindelse med regnskabsafslutning 2009,	
3. at Socialudvalget, såfremt finansieringsbehovet i løbet af 2009 overstiger 19,7 mio. kr., forelægger forslag til finansiering heraf i en særskilt sag, og	
4. at Socialforvaltningen anmodes om at få et eksternt revisionsfirma til opfølgning på handleplanerne for budgetoverholdelse. Udgifterne hertil afholdes inden for socialudvalgets ramme.	

Socialudvalget anmodes om at udarbejde en ny sag, såfremt det konstaterede merforbrug i 2008 medfører et yderligere finansieringsbehov i 2009. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets budgetramme.
(Socialudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

14. Konvertering af 60 ældreboliger til særboliger (2008-143999)

Indstilling om,

1. at de skitserede 2 projekter vedrørende konvertering af 60 ældreboliger til særboliger godkendes,
2. at anlægsudgiften til køb, eventuel ombygning samt montering af servicearealer afholdes inden for den i forbindelse med budgetaftalen for 2009 afsatte ramme til modernisering af Sundbygård,
3. at engangsudgifter til tomgangsleje, flytteudgifter mv. til ældreboliger anvendt til genhusning finansieres af Socialforvaltningens moderniseringsplan for Sundbygård (budgetaftalen 2009), og
4. at der for hvert projekt fremlægges en særskilt kapitalbevilling, hvor finansieringen af udgifter til anlæg og drift samt engangsudgifter til tomgangstab, flytteudgifter mv. vil fremgå.
5. at de skitserede 2 projekter vedrørende konvertering af 60 ældreboliger til særboliger godkendes,
6. at anlægsudgiften til køb, eventuel ombygning samt montering af servicearealer afholdes inden for den i forbindelse med budgetaftalen for 2009 afsatte ramme til modernisering af Sundbygård,
7. at engangsudgifter til tomgangsleje, flytteudgifter mv. til ældreboliger anvendt til genhusning finansieres af Socialforvaltningens moderniseringsplan for Sundbygård (budgetaftalen 2009), samt
8. at der for hvert projekt fremlægges en særskilt kapitalbevilling, hvor finansieringen af udgifter til anlæg og drift samt engangsudgifter til tomgangstab, flytteudgifter mv. vil fremgå. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Socialudvalgets og Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme.

(Socialudvalget og Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

15. Etablering af akutte plejepladser (2009-14245)

Indstilling om,

1. at der etableres foreløbigt 36 kommunale akut pleje pladser med henblik på henholdsvis hjemtagelse af færdigbehandlede ældre fra hospitalerne samt forebyggelse af u hensigtsmæssige hospitalsindlæggelser af hjemmeboende, samt
2. at akut pleje pladserne finansieres af mindreudgifter til medfinansiering af sundhedsvæsenet funktion 4.62.81.1. De samlede etablerings- og driftsudgifter til akut plejepladserne på 16,4 mio. kr. i 2009 og 19,1 mio. kr. i 2010 og fremadrettet finansieres dermed ved overførsel af midler fra budgettet til Aktivitetsbestemt medfinansiering på Bevilling Sundhed, rammebelagt drift, funktion 4.62.81.1 til Bevilling Pleje, Service og Boliger for ældre, Efterspørgselsstyret service, funktion 5.32.32.1 (Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

16. Overførsel af de bemandede legepladser (2009-5656)

Indstilling om,

1. at personalet på i alt 21 bemandede legepladser og dertil hørende driftsmidler overflyttes fra Børne- og Ungdomsforvaltningen til Teknik- og Miljøforvaltningen,
2. at der omplaceres 10.759.304 kr. fra Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling 13.11 Dagtilbud, funktion 0.28.20.1 Grønne Områder og naturlegepladser til Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Ordinær drift, funktion 0.28.20.1. (Fritidsområder),
3. at 12. bullet i Styrelsesvedtægt for Københavns Kommunes § 16, stk. 2 udgår, samt
4. at 3. at oversendes til Borgerrepræsentationens 2. behandling, jf. den kommunale styrelseslov § 2, stk. 2. Det bemærkes, at omplaceringen fra Børne- og Ungdomsudvalget til Teknik- og Miljøudvalget af 10.759.304 kr. fra 2009 og frem er varig. Det bemærkes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme. (Børne- og Ungdomsudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

17. Anlægsbevilling til Børnehaveklasser på specialområdet (2009-3123)

Indstilling om,

1. at der gives anlægsbevilling på 6.000.000 kr. til etablering af overgangsordninger i specialskoler og -fritidshjem/KKFO fra skolestart 2009. Der kan anvises dækning for bevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsbudget i 2009 på funktion 3.22.08.3, specialskoler, samt
2. at der gives anlægsbevilling på 3.700.000 kr. til udarbejdelse af byggeandragender og disponeringskitser for permanente løsninger. Der kan anvises dækning for bevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsbudget i 2009 på funktion 3.22.08.3, specialskoler. Bevillingerne finansieres på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling Anlæg, funktion 3.22.08.03. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalget budgetramme. (Børne- og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

18. Udpegning af medlem til Ekspropriationskommissionen for Cityring-projektet (2009-1786)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen udpeger chefkonsulent Jørgen Poulstrup som medlem uden stemmeret af ekspropriationskommissionen for Cityring-projektet.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19. Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og udgiftsgodtgørelse (2009-29759)

Indstilling om,

1. at Borgerrepræsentationen tager til efterretning, at medlemmerne af Socialudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Børne- og Ungdomsudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget samt borgerrepræsentant Taner Yilmaz har deltaget i de aktiviteter, der er anført i bilag A.

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

20. Forespørgsel til overborgmesteren om integrationsproblemerne i København (2009-28382)

Overborgmesteren bedes redegøre for, hvordan overborgmesteren vil komme den banderelaterede vold, der for tiden eskaleres i København, til livs. I besvarelsen bedes overborgmesteren redegøre for, hvad Københavns Kommune kan bidrage med for at løse denne optrapning.

(Stillet af Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det bliver meget kort, jeg lige skal begrunde denne forespørgsel, for jeg synes sådan set, det står jo meget godt motiveret i teksten her.

Det er klart, at det, der sker i København, bekymrer os alle sammen, og derfor synes de forespørgende partier, at det var en god ting at få en debat her i salen om det, og det har vi så valgt at gøre i forespørgselsformen, sådan at overborgmesteren får lejlighed til at redegøre for, hvad overborgmesteren mener, der kan gøres, skal gøres, er blevet gjort i denne sag.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil godt starte med at sige tak for et rigtig flot arrangement i Korsgadehallen i tirsdags. Det var en rigtig god beslutning, vi alle sammen traf i Økonomiudvalget, og det var dejligt at se, at så mange af jer var mødt op til "Vi vil bo på Nørrebro". Vi samlede over 700 mennesker, og vi har fået en bunke konkrete forslag til at forbedre vores indsats. Det arbejder økonomiforvaltningen nu videre med.

Som jeg også sagde i tirsdags, så finder jeg den seneste tids skyderier og banderelaterede vold i København meget bekymrende. Som overborgmester i landets hovedstad er jeg naturligvis optaget af at komme den banderelaterede kriminalitet til livs.

Jeg vil dog også godt slå fast fra starten, at det, vi oplever i øjeblikket, handler om andet end integration og indvandrerproblemet, hvilket politiet også kan bekræfte. Den nuværende bandekonflikt er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

en konflikt imellem to hårdkogte grupper af kriminelle, rockerne og det, vi kalder indvandrerbanderne. Når jeg formulerer mig på den måde, skyldes det jo, at vi ikke på samme måde kan stadfæste dem, som vi kan med rockerne. En konflikt, som de to parter er lige gode om, og en konflikt, der i høj grad bundet i en kamp om hashmarkedet og om retten til bestemte områder i byen.

Det er vigtigt, at vi i Borgerrepræsentationen står sammen og arbejder konstruktivt for at finde ud af, hvordan Københavns Kommune kan bidrage med løsninger i den nuværende bandekonflikt. Det gjorde vi i tirsdags, og det håber jeg, vi kan gøre fremover, det tror jeg, københavnere vil sætte pris på.

Derfor er jeg også glad for den brede politiske opbakning, der har været til hele Sikker By-arbejdet i kommunen og det seneste års tid. Vi har haft Sikker By-møder for borgmestre og gruppeformænd, hvor vi fik igangsat en kortlægning af hele kommunens kriminalpræventive indsats.

Vi har fået anbefalinger til, hvordan vi kan styrke indsatsen, og vi er gået videre med at finde løsninger på de centrale udfordringer, som også var en del af årets budget.

En af de centrale anbefalinger var, at vi skulle sætte tidligere ind over for unge, som udviser bekymrende adfærd eller er på vej ud i kriminalitet. Vi fulgte op på denne anbefaling ved i enighed at vedtage Sikker By-pakken om den tidlige indsats, som allerede har betydet, at vi bl.a. har fået flere socialrådgivere på skolerne i de mest udsatte områder, udvidede åbningstider og idrætshaller og styrket det, vi kalder Den korte snor.

Samtidig har vi også i enighed vedtaget en tryghedspakke, der bl.a. skal sikre mere lys i gaderne, flere Natteravne i gadebilledet, et bedre samarbejde mellem nattelivets aktører og uddannelse af parkeringsvagter, der kan skabe tryghed i gadebilledet. Endelig har vi igangsat forsøg med hotspot for at se, om vi kan skabe bedre koordinering og gennemslagskraft i nogle af byens udsatte områder.

I forhold til bandekriminaliteten er det vigtigt at slå fast, at det er voksne kriminelle over 18 år, der står for skyderierne i København. Ifølge Københavns Politi er kun 2 af de ca. 60 personer, der sidste år er pågrebet med våben, personer under 18 år.

Samtidig er det kun få unge under 18 år, der er til stede på gaden under den nuværende konflikt. De unge grupperinger, som var på gaden i forbindelse med bandekonflikten i efteråret sidste år, er kommet væk fra gaden og er nu igen tilbage i skolerne og i klubberne.

Tilsvarende var de unge, der lavede ballade og brændte biler af i vinterferien sidste år, rolige i dette års vinterferie, ikke mindst takket være en stor indsats i SSP-regi og kommunens forvaltninger for at holde et vågent øje med de unge og tilbyde dem nogle rigtig gode og udfordrende aktiviteter i vinterferien.

Det, jeg hører fra Københavns Politi, er da også, at Københavns Kommune har godt styr på den indsats, der retter sig mod unge under 18 år, så de ikke trækkes med ind i bandekonflikten. Det skyldes bl.a. den handleplan, som SSP-København iværksatte i forbindelse med bandekriminaliteten sidste efterår, og som i denne uge er blevet fulgt op af en ny handleplan. Og så skyldes det den ekstraordinære indsats, som kommunens medarbejdere har gjort på gadeplansniveau, i klubber osv.

Men derfor skal vi naturligvis overveje alligevel, om der er noget, vi som kommune kan gøre bedre i forhold til at styrke indsatsen rettet mod unge under 18 år, så de ikke bliver fristet af en kriminel karriere i bandemiljøet. Samtidig skal vi overveje, hvordan vi kan gøre en indsats i forhold til unge over 18 år for at forhindre, at de bliver tiltrukket af bandekriminaliteten.

Vi har som en del af Sikker By-pakken besluttet at udvide vores SSP-samarbejde, så målgruppen udvides til unge i alderen 18-23 år, det, vi kalder SSP Plus, hvor hovedindholdet er uddannelse og beskæftigelse. SSP-København er i fuld gang med at implementere denne udvidelse.

Derudover synes jeg, vi skal overveje, om vi kan forbedre den opsøgende indsats, så den også retter sig mod personer over 18 år, så ressourcerne i perioder kan flyttes hen til de områder i byen, hvor der er størst behov.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Her mener jeg, at vi skal kigge på, om vi også kan gøre vore klubber mere fleksible, så unge, der er fyldt 18 år, også har et sted at gå hen. Her er vi allerede i gang. For nogle uger siden var jeg sammen med socialborgmester Mikkel Warming med til at indvie det nye værested på Kapelvej på Nørrebro, der netop har de 18-25-årige som målgruppe.

Det er vigtigt, at vi fastholder samspillet mellem kommunen og politiet og sikrer en koordinerende indsats, som det er tilfældet i SSP-samarbejdet.

Men de hårdkogte kriminelle bandemedlemmer må politiet tage sig af, og det påhviler regeringen og politiet at finde løsninger på problemerne med hashhandelen efter opløsningen af Pusher Street på Christiania. Det er jo i høj grad den omfattende hashhandel og de mange penge, der er drivkraften i bandekonflikten.

Jeg vil gerne sige helt klart, at jeg synes, regeringen har været for længe om at spille ud med sin bandepakke, og jeg synes, der er for meget fokus på straf og udvisning af kriminelle.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg finder det meget besynderligt, at det i weekenden kom frem, at Københavns Kommune ansætter formodede bandemedlemmer i vores institutioner på Nørrebro. Hvordan kan det gå til, må man jo spørge sig selv, der må da være nogle naturlige overvejelser for vores lokale arbejdsgivere. Man må vel spørge sig selv: Besidder de potentielle kandidater de rigtige kvalifikationer, og har de erfaring til at løse opgaverne i det lokale byområde, hvor de bliver ansat?

Jeg mener, at en del af kvalifikationsvurderingen i visse tilfælde kan betyde, at en overtrædelse af straffeloven og narkotikaloven også kan betyde, at man ikke får ansættelse i kommunen. Sagt på en anden måde, har man en fortid som pusher, eller har man været dømt for overfald, er det ikke oplagt at blive ansat f.eks. i Korsgadehallen på Nørrebro. Jeg har den opfattelse, at vores overordnede personalepolitik må bygge på, at det at bede om indsendelse af en udskrevet privat straffeattest bliver en naturlig del af overvejelserne i en ansættelsessituation.

Som nævnt synes jeg, det er forkert, når nogle partier på Christiansborg og her på Rådhuset fremstiller bandekonflikten som et indvandrer- og integrationsproblem. Det er alene i rockernes interesse, at sagen bliver fremstillet på den måde. Men jeg har glædet mig til at svare på kritikken i forhold til kommunens integrationsindsats, for det går fremad på det område, og Jakob Hougaard og mange her i salen har skabt gode resultater i denne valgperiode.

Den seneste måling på kommunens integrationsbarometer for november sidste år er overvejende grønt, og det vil sige, at der er sket en positiv udvikling på langt de fleste områder. Integrationsbarometeret fortæller os, at vi er godt på vej.

På boligområdet har vi haft en målsætning om, at der ikke måtte opstå flere nye ghettoer i København, for det var den vej, udviklingen gik mod en mere opsplittet by. Men gennem et rigtig godt samarbejde med boligforeningerne, som forhindrer dem, der hverken er i arbejde eller under uddannelse, i at flytte ind i ghettoområderne, og gennem et solidt opsøgende arbejde af jobpatrolje og helbredsteams, er vi godt i gang med at afvikle de ghettoer, vi havde. Lundtoftegade, Akacieparken og Aldersrogade er nu blevet fjernet fra Velfærdsministeriets liste over ghettoer, og antallet af ghettoer i København er reduceret fra 5 til 2.

Flere indvandrere er kommet i job, næsten 7.000 københavnere siden 2006. Også flere indvandrerkvinder er kommet i job. I Københavns Kommune er der f.eks. sket en stor fremgang i antallet af ansatte SOSU-assistenten. Og så har vi fået flere nydanske akademikere i job. Vi har fået færre børnehaveklasse, hvor mere end halvdelen er tosprogede. Karakterforskelle mellem tosprogede og etniske danske folkeskoleelever er også reduceret, så nu får etniske danskere kun 0,4 pct. mere i gennemsnit, og det er en halvering siden 2007.

Finanskrisen betyder, at arbejdsløsheden stiger, og det vil den også gøre blandt indvandrere. I budgetforliget for 2009, Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti var med, har vi målrettet 28,5 mio. kr. til en jobplan målrettet indvandrere, som skal øge partnerskaber med virksomheder, få flere arbejdsløse i direkte kontakt med virksomheder ved hjælp af vores jobpatrolje og jobbusser, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

også skal sørge for hurtigere aktivering, flere mentorordninger og flere praktikpladser på erhvervsuddannelserne.

Herudover øger vi antallet af integrationspraktikpladser og integrationsstillinger i Københavns Kommune. Målet er, at beskæftigelsen blandt indvandrere skal stige fra 59 pct. i dag til 64 pct. i 2010.

Elevernes faglige niveau i folkeskolen skal være bedre. Kan du ikke læse og skrive ordentligt, er det sværere at få et job og blive en del af samfundet. Det er en logik, som alle kan forstå.

I København har vi københavnermodellen, der skal fordele tosprogede elever ligeligt på de københavnske folkeskoler, men modellen virker ikke efter hensigten. På Nørrebro og Bispebjerg er kommunens mål, at antallet af tosprogede skal falde på Bispebjerg Skole, Blågårds Skole, Grundtvigsskolen, Hellig Kors Skole og Rådmandsgade Skole. Men på alle 5 skoler er det gået modsat, og antallet af tosprogede er steget. I gennemsnit har de 5 skoler over 75 pct. tosprogede elever.

Derfor er jeg glad for, at børne- og ungdomsborgmester Bo Asmus Kjeldgaard efter ønske fra Jan Andreasen og Kasper Johansen har nedsat en tænketank, så vi kan få reformeret københavnermodellen og finde en ny model, der kan sikre en bedre fordeling af eleverne.

Vi har således allerede iværksat en række indsatser på integrationsområdet i Københavns Kommune, og det er positivt, at det går fremad. Jeg skal ikke udelukke, at vi kan gøre det bedre, men jeg synes, det er værd at notere os, at vi er godt på vej. Vi skal naturligvis påtage os vores ansvar som kommune og bidrage med løsninger, når København står i en så alvorlig situation, som det har været tilfældet i den seneste tid. Men som kommune kan vi ikke løse den verserende bandekrig. Her må regeringen og justitsministeren bidrage til, at vi får en løsning, og strengere straffe er ikke nok.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg vil da gerne takke overborgmesteren for svaret på vores forespørgsel.

Mange steder var jeg enig i de ting, som overborgmesteren var inde på. Jeg er meget enig i, at det her kræver mere politi, det kræver, at der er et synligt politi, det kræver, at der er en meget, meget konsekvent tilgang til de bander, der er der. Jeg tror også, det er rigtigt, som overborgmesteren var inde på, at det her det handler altså om kriminelle, det handler altså ikke om, at man kan tale om, at det er integrationen, der lige i det her isolerede tilfælde med de bander, der render rundt, har slået fejl.

Men der, hvor vi simpelt hen er nødt til at være meget mere konsekvente, og der, hvor vi er nødt til at holde fast og sætte meget klarere ind, det er på de områder, hvor vi kan være med til at bryde fødekæden til de her bander, det er der, hvor vi kan være med til at sige, vi vil ikke have, at de unge drenge, der render rundt på gader og stræder, kan se noget forbilledligt i de unge mennesker, der render rundt, om det så er rockerne, eller det er de etniske bander, der i øvrigt render rundt og skaber rædsel rundt på gaderne.

Men vi er også nødt til at forholde os til, hvis vi vil bryde den her fødekæde, at der altså også skal være nogle stillinger til de her mennesker. Og det er derfor, jeg bliver nødt til også at spørge overborgmesteren, om overborgmesteren mener, at vi ikke skal ansætte de her, der kan være i farezonen, fordi så synes jeg i hvert fald ikke, det hænger sammen i forhold til den politik, vi i øvrigt har kørt i kommunen, at vi ikke ansætter folk i stillinger i kommunen, som kan være tilnærmelsesvis potentielle kriminelle, muligvis kan være med i en bande. Jeg er nødt til at påpege, at det er altså ikke kriminelt at være med i en bande, det er kriminelt at lave noget kriminelt, det er kriminelt i det øjeblik, man går ud og begår et røveri eller et overfald eller noget andet.

Men det at have et tilhørsforhold til en bande, det er ikke kriminelt, og vi kan og skal som kommune altså ikke afkræve folk, at de skriver i deres cv, hvorvidt de er medlemmer af en bande. Det, vi kan afkræve, det er, at de folk, vi ansætter, holder vi nøje øje med, at de folk, vi ansætter, er nogle, som vi er opmærksomme på ikke er dårlige forbilleder for de unge, de kunne komme i kontakt med.

I de konkrete tilfælde, som overborgmesteren er inde på, kultur- og fritidsforvaltningen og i Korsgadehallen i særdeleshed, har der været to ansatte, som har været løst tilknyttet i en meget kort

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

periode. Ingen af de to har haft nogen kriminelle handlinger, som har gjort, at vi har sagt, det her har ikke været nogen, vi ikke har kunnet ansætte.

Det er klart, når vi så får en melding fra politiet, som vi i øvrigt ikke kan reagere på, før vi får nogle klare meldinger på, at det ikke bare er løse rygter, vi går ikke bare ud og fyrer folk på løse rygter, det vil jeg også gerne understrege, det kan vi simpelt hen ikke bære, hverken i forhold til integrationen eller i forhold til de ansættelsesforhold, vi i øvrigt har. Så når vi hører noget håndgribeligt, noget håndfast, så skal vi selvfølgelig reagere, folks retsfølelse skal ikke krænkes i de her sager. Jeg kan godt forstå, at folk på Nørrebro undrer sig over, at der har gået folk rundt, som har haft tilknytning til banderne, og som har kunnet være potentielle skydebrødre eller andet i forhold til de her bander.

Men vi er altså nødt til også at have integrationen for øje her, vi er også nødt til at sikre de her folk nogle job, og vi er også nødt til at give de unge, som er lige i fødekæden og lige under der, hvor det bliver rigtig kriminelt og rigtig ubehageligt, en tro på, at de også kan komme væk, at de også kan få et job, at de også kan få en fremtid, at de også kan få det, alle vi andre gerne vil have.

Hvis ikke vi holder fast i det, og hvis vi i kommunen – og det var det, jeg hørte overborgmesteren sige, og det er også bare det, jeg så gerne vil have bekræftet, om det var det, overborgmesteren mente – ikke skal ansætte de her unge mennesker, så har vi altså et stort problem, så har vi et kæmpe problem i forhold til integrationen. Vi kan kaste meget efter hinanden, og vi kan pege fingre, og vi kan gøre meget i denne sag. Politiet skal løse den opgave, der er lige nu, men hvis vi som kommune ikke går ind og tager det ansvar, vi som kommune skal tage i forhold til at få de her unge mennesker i arbejde, så har vi spillet fallit. Det er, tror jeg, en tostrengt model, at vi på den ene side skal skabe noget indhold og nogle rammer, og på den anden side så skal vi være meget klare og konsekvente i de meldinger, vi i øvrigt kommer med. Men det ene kan altså ikke stå uden det andet.

Det undrer mig meget, at overborgmesteren er så bekymret over, at der bliver ansat folk, som kunne være potentielle bandemedlemmer, hvis de i øvrigt passer deres arbejde og opfører sig ordentligt og ikke begår kriminelle handlinger.

Så vil jeg sige, hvis vi har folk i systemet, som er kriminelle – jeg kan huske en snak, vi havde for nogle år siden herinde, om et medlem af Blekingegadebanden, hvor i hvert fald meldingerne fra Socialdemokratiet og andre var lidt anderledes end dem, vi hører i dag.

Så det er også mere sådan, om det her så handler om – jeg vil gerne overføre lidt taletid fra næste runde – at de etniske grupper har vi særlige bekymringer og foranstaltninger for, men for dem, der i øvrigt har en dansk baggrund, kan vi bedre se igennem fingre med, at de også har job steder, hvor de kunne være potentielle påvirkere af vores børn og unge. Så det håber jeg også, overborgmesteren eller en anden ordfører vil forholde sig til.

Så synes jeg også, at vi i forhold til de konkrete sager er nødt til at sige, at nu skal vi videre, vi skal have skabt nogle ordentlige rammer her, vi skal have skabt nogle muligheder. I kultur- og fritidsforvaltningen kan vi gøre rigtig meget i forhold til den forebyggende del, i forhold til SSP-samarbejdet, i forhold til at skabe nogle gode klubber og fritidstilbud. I integrationsforvaltningen kan de forhåbentlig gøre nogle ting i forhold til noget af det, der er blevet talt om, om integrationsstillinger og jobbus og andet. Jeg er sikker på, at københavnermodeldiskussionen er sund også i et længere perspektiv.

Så vi har hver især noget, vi kan bidrage med, og det, vi bare ikke skal begynde med, det er at pege fingre ad hinanden. Jeg synes hverken, det er klædeligt, når man gør det her fra kommunens side, eller når man gør det fra regeringens eller statens side i øvrigt.

Hvis nu vi alle sammen tog os selv og vores forvaltninger i ed på, at vi godt vil løse det her problem, så håber jeg ikke, at den her diskussion er en, som vi kommer til at høre alt for mange gange i fremtiden.

Men jeg håber, at overborgmesteren eller en anden vil svare på spørgsmålet om, hvorvidt vi overhovedet ikke skal ansætte de etniske drenge længere

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Før jeg giver ordet til den næste taler, vil jeg lige gentage det afsnit, der var i min tale. Jeg siger: "Jeg mener, at en del af kvalifikationsvurderingen i visse tilfælde kan betyde, at en overtrædelse af straffeloven" – altså ikke nogen mistanker, nogen formodninger – "og narkotikaloven også kan betyde, at man ikke får ansættelse i kommunen." Der ligger ikke nogen stillingtagen fra min side til, om man har den ene eller den anden etniske baggrund.

Frank Hedegaard (F): Det var sådan set også det, der fik mig herop på talerstolen. Det var at få uddybet, hvad er det egentlig, man mener med det her med at ekskludere folk, fordi de har en plettet straffeattest? Det har sådan set været en dimension i det gadeplansarbejde, der har været på Nørrebro igennem årene, som bl.a. også var en del af Gadepulsens arbejde, at man prøvede at integrere nogle af rødderne fra gaden, fik givet dem status, fik givet dem arbejde, fik dem væk fra gaden.

Flere af dem havde en plettet straffeattest, og det vidste man godt. Men det mente jeg faktisk var en ganske udmærket ide, og flere af dem er i dag ansat i Københavns Kommune både som konsulenter og som rådgivere og har vist, at den vej er altså mulig. Der mener jeg, vi skal være enormt varsomme med i øjeblikket, hvad vi ekskluderer, og hvad vi får lyst til at springe med på. Jeg synes, vi skal være enormt varsomme med, at vi i det aktuelle store problem for København ikke begynder at presse noget, som ellers har været ukrænkeligt for os, altså vores retsprincipper.

Det gælder sådan set også dem, der er over 18 år, som vender tilbage fra fængsler til Københavns Kommune, og som skal resocialiseres. Vil vi også lukke dem ude fra jobtilbud? Hvis det var således, at man stod med en plettet straffeattest, og det kan man meget hurtigt få, fordi har man et gram hash i lommen i København i dag, ja, så fører det til sanktion, og det vil sige, at den type medarbejder vil vi ikke kunne ansætte fremadrettet i Københavns Kommune.

Med mit kendskab til noget af Københavns Kommunes ansatte personales forbrug inklusive misbrug så ved jeg, at det vil være utrolig svært på et tidspunkt at få kvalificerede medarbejdere, hvis det var den tænkning, man lagde ind over alle stillinger.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg er også glad for, at fokus er kommet i hvert fald her i vores debatter i retning af det kriminalpræventive arbejde og den tidligere indsats. Det er det, der skal hjælpe de unge. Det er klart, at hvis man kunne have hjulpet nogle af dem, der i dag er i banderne, med en tidlig indsats, dengang de var unge og inden for pædagogisk rækkevidde, så ville vi muligvis have det meget lettere i dag.

Hvis man ude i Gladsaxe, da man havde lille Jørn Nielsen og havde sørget for, at han havde en god opvækst i det hjem, han kom fra, så ville det måske være lykkedes os, at han ikke blev den her koldblodige morder, han endte med at blive i form af Jønke, som nakkede, var det 13 skud i Makrellen og er blevet en virkelig hårdkogt rocker.

På samme måde med nogle af de andre unge, som er i banderne. Hvis man for 10 og 15 år siden havde ydet en tidligere indsats over for den gruppe, ja, så kunne meget have været undgået. Men det er jo et svigt, der ligger tilbage i tiden, og jeg er glad for, at fokus i dag er: Hvad kan vi gøre for de unge, vi har i dag under 18 år, for at undgå, at de bliver tabere i en fremtidig konflikt?

Derfor synes jeg, at den indsats, vi yder i det kriminalpræventive arbejde og for en integration, skal måle os på, om vi er i stand til at holde de unge ude af konflikten og at holde sammen på de boligområder, som i dag er ramt af konflikten, dvs. holde sammen på Nørrebro og undgå en polarisering imellem etniske danskere og indvandrere, og at vi er i stand til at yde en relevant hjælp over for politiet, når de beder om den.

Det er noget af det, vi skal arbejde med. Og jeg er glad for, at vi her med integrationspolitikken faktisk har haft en god tone og har haft følelsen af det fælles ansvar for indsatsen. Alle borgmestrene har sådan set været meget velvillige til at tage initiativer, som kan bidrage til noget fornuftigt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Kulturborgmesteren har øget åbningstiden i sine haller, det er en god hjælp. Jeg har selv som beskæftigelsesborgmester og integrationsborgmester en pakke med fritidsjob på vej, og skoleborgmester Bo Asmus har i dag også spillet ud med, at han vil indføre juniorpædagoger, som også er en fritidsordning for unge, som kan sikre, at unge mennesker kommer ind i nogle fornuftige rammer.

På mange andre måder er der igangsat processer, som kan hjælpe vores unge til at komme ind i arbejde og uddannelse.

Så helt aktuelt har man også fra skoleborgmesterens side sørget for, at over 6.000 elever har fået undervisning i, at de skal holde sig ude af konflikten. Jeg synes da, det er dejligt, at vi kan handle hurtigt på en lang række måder for, at den her nuværende situation ikke eskalerer.

Jeg kan også glæde jer med, at vores samarbejdspartnere, Muslimernes Fællesråd, også i samarbejde med de forskellige imamer i fredagsbønnen har opfordret forældrene til at holde deres børn ude af konflikten. Netop forældrene er jo en vigtig målgruppe for vores indsats, det er vigtigt, at forældrene tager ansvar over for deres børn.

På en lang række områder kan man komme med eksempler på indsatser, som virker forebyggende, og som støtter det her fælles mål.

Jeg vil også sige, at mange af de gode ideer, der kom her fra Korsgadehallen, jo også skal omsættes, og det har jeg kun hørt meget positive meldinger om fra alle de politiske partier om en vilje til at gøre noget ved det.

Så vil jeg sige, at der også er brug for at skabe tillid. Jeg var selv ude med TV/Lorry her i fredags i Tingbjerg og havde den kedelige oplevelse, at der var nogle unge, der kastede med sten og flasker efter tv-holdet. Der må vi sige, at det er en helt uacceptabel adfærd, men jeg blev da glad for at høre fra lokalområdet, at de unge faktisk er kede af det, de har gjort, og jeg skal mødes med dem meget snart for at have en snak med dem om, hvad det var der var problemet, og også kunne forklare lidt om mine holdninger til det her arbejde.

Den dialog skal fortsætte, og det tillidsarbejde skal fortsætte mellem myndighederne og de unge sammen med vores gadeplansarbejdere og alle de mange professionelle ansatte i vores kommune, som yder en indsats hver dag, og de forældre, som jo også er dybt optaget af at få børnene ind i en god udvikling og sørge for, at det her ikke eskalerer.

Lars Rasmussen (A): Jeg vil faktisk også takke kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev for netop at pointere, at det her ikke handler om integrationsproblemer, men om nogle helt andre ting i modsætning til, hvad velfærdsministeren har sagt.

Så siger borgmester Pia Allerslev, at Socialdemokraterne har en anden holdning, når det er etniske danskere i forhold til, når det er indvandrere, og nævner så sagen omkring Blekingegadebanden, hvor vi alle sammen ved, at et medlem af Blekingegadebanden blev ansat som, så vidt jeg husker, i Nørrebro Park kvarterløft. Det er jo en helt anden sag. Det handler om en person, der har udstået sin straf, og som så blev ansat. Det her er noget helt andet, vi snakker om. Vi snakker om folk, der har tilknytning til de her kriminelle bander. Efter vores opfattelse har man, når man har udstået sin straf, frit lejde til at få et hvilket som helst job, for ellers skal vi have et helt andet straffesystem i Danmark. Det var det, der var problemet dengang med de borgerlige.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil da også godt starte med at takke overborgmesteren for besvarelsen af vores forespørgsel. Jeg vil ikke sige så meget af det, som borgmester Pia Allerslev var inde på, for jeg kan fuldt ud tilslutte mig hvert et ord af, hvad der blev sagt.

Jeg vil også godt sige, at jeg synes, sagen er for alvorlig til, at man herfra skal skyde på regeringen, og jeg er da også enig i, at den anden vej skal man også nok være lidt mere tilbageholdende, for jeg tror ikke, der er nogen patentopskrift på at løse de her ting, der er ikke nogen, der sidder med en nem løsning og bare lige stikker den ud, og så er de her problemer løst. Det tror jeg, vi alle sammen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

godt ved. Jeg tror sådan set heller ikke, der er nogen, der oprigtigt talt ikke er meget dybt interesseret i at få løst de her problemer.

Jeg har lyst til lige at knytte et par bemærkninger til mine egne oplevelser fra i tirsdags, som jeg i øvrigt synes var et godt initiativ.

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes, det var ærgerligt, at der var så relativt få med anden etnisk baggrund, der mødte frem, og jeg synes, det er et tegn på, at vi ikke er lykkedes godt nok med integrationen, når der ikke er en bedre repræsentation fra den ret store del af befolkningen, som vi ved bor på Nørrebro.

Jeg synes, da jeg lyttede mig til, hvad der blev sagt rundt omkring de borde, jeg nåede at besøge, så hørte jeg i hvert fald flere sådan med forskellige udtryksformer sige, at det her med en masse projekter, en masse kommunale medarbejdere, som lidt opfattes som systemets folk, at de unge med anden etnisk baggrund bliver opfattet som nogle, man er lidt bange for. Altså at det måske ikke er så smart at sende så mange kommunale medarbejdere ud på gader og stræder i et fromt ønske om at få integrationen til at lykkes. Jeg synes ikke, det er overvældende resultater, vi har fået på integrationsområdet.

Jeg tror grundlæggende set – og det er sådan en sociologisk betragtning – ikke, man kan integrere befolkningen ved at sende kommunale embedsmænd ud på gader og stræder. Integration skal vokse sammen på den naturlige måde. Det kræver vilje fra alle parter, og det kræver også, at der bliver stillet nogle krav til begge parter om at ville bo sammen, leve sammen og selvfølgelig leve på de præmisser, som det nu engang er at leve i det danske samfund.

Nøglen, og det hørte jeg også borgmester Jakob Hougaard meget fint pointere, eller i hvert fald en af nøglerne det er forældrene. Vi gør efter min bedste overbevisning endnu alt for lidt for at få fat, og det skal ikke lyde negativt og straffende, på de forældre, som jo af den ene eller anden grund svigter deres opdragelsesopgave.

For det er jo uomtvisteligt, at når man ser sine unger løbe rundt og lave nogle af de her ting – jeg er da i hvert fald helt sikker på, at hvis det var mine unger, der gjorde det, så ville jeg nok føle, at jeg var mislykkedes med min opdragelsesopgave. Så havde jeg måske i tide haft brug for lidt hjælp og måske også nogle gange lidt krav af den lidt hårde slags, ikke som straf, men en ret markant løftet pegefing, at nu har du altså at sørge for, at dine unger ikke går og ødelægger det for alle os andre. Det er der altså stadig væk for lidt af, og jeg synes også, jeg hørte mig frem til blandt nogle af bordene, at det kunne godt være en del af den samlede løsning.

Så slog det mig lidt – det er det sidste, jeg vil nævne – og det ved vi jo alle sammen godt, at der er altså for få idrætsfaciliteter på Nørrebro. Byen er jo bombet til med boliger, altså det har jo været løsningen på alle mulige problemer gennem mange år på Nørrebro, så sanerer vi nogle områder, så bygger vi boliger og boliger og boliger. Der er ikke meget grønt, der er ikke meget idræt på Nørrebro, det er en meget, meget tæt bebyggelse, der er derude. Jeg synes, det er synd og skam.

Når man ser på det befolkningstal, der er på Nørrebro, og så sammenligner det med kommuner i provinsen, så skulle vi næsten skamme os over så få idrætsfaciliteter, der er. Så lad det være også en fælles opgave, vi kunne blive fælles om og enige om, at forsøge at få langt mere idræt ind på Nørrebro. Jeg ved godt, at det i nogle tilfælde kan kræve, at man rydder nogle områder. Det er selvfølgelig den barske metode, men jeg tror, man bliver nødt til, hvis vi vil det her, også at turde nedlægge nogle boliger for i stedet at få skabt nogle bedre forhold for de unge. For jeg tror ikke, der er ret meget, der er bedre for unge end at komme ud og røre sig, få rørt sin krop, være sammen med andre mennesker, hvad enten det er samme etniske oprindelse eller anden oprindelse. Det er afgørende at komme ud og bruge sin krop. Så vil det være et godt alternativ til at gå på gaden og lave ballade.

Så jeg kunne håbe, at vi kunne blive fælles om at sætte en meget større massiv indsats ind på at få idræt ind på Nørrebro.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Og så giver jeg ordet til borgmester Mikkel Warming.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som ikke vil gentage mange af de meget fornuftige ting, der er sagt af en række talere heroppefra, men måske blot forholde mig en lille smule til det møde, det meget gode møde, der var i tirsdags ude i Korsgadehallen, og i den forbindelse nogle af de ting, som borgmester Mogens Lønborg kom ind på.

Nu kan man jo mene, at man risikerer at se det, man gerne vil se, og høre det, man gerne vil høre i gruppearbejdet. Jeg erindrer ikke helt så tydeligt det meget stærke fokus på forældrenes ansvar alle steder, nogle steder ja.

Men blot starte med at sige, at noget af det mest kendetegnende, som jeg synes er meget fortællende om situationen på Nørrebro lige nu, var, at når man bad folk om at remse de gode steder og de knap så gode steder på Nørrebro op, så var der et sted, der trådte op i begge kategorier rigtig mange steder, og det var Blågårds Plads, som på trods af, hvad man i øvrigt måtte mene om den i øjeblikket og den meget opmærksomhed, der er på den som et udtrykt sted, også opfattes som positivt af rigtig mange.

I den sammenhæng kan jeg ikke lade være med at sige, at Blågårds Plads i den form, vi kender i dag, blev ganske rigtigt skabt af de saneringer af den sorte firkant, som massivt udtyndede antallet af boliger på Nørrebro, ikke byggede flere, men lavede massivt meget færre boliger på Nørrebro, således at der på Nørrebro er markant færre beboere i dag end for 40-50 år siden, blot til Mogens Lønborg.

En anden ting, der gik igen på stort set alle plancher, alle afrapporteringer fra grupperne som en positiv ting, var mangfoldigheden. Og så kommer det lidt i forhold til, hvem skal gøre hvad hvornår, at noget af det ønske, der også gik igen fra stort set alle gruppernes afrapporteringer, det var et ønske om mere forebyggelse. Ikke at man skulle opfinde noget nyt, der stod faktisk mange steder, at det var der overhovedet ingen grund til, men måske nok gøre mere ud af forebyggelse. Det blev forstået, kunne man også se, når det blev konkret, ualmindelig bredt.

Det handlede ikke så meget om, at kommunen ikke skulle være til stede, måske at kommunen skulle være mere til stede i en række sammenhænge, bl.a. meget korrekt idræt, klubarbejde, væresteder og andre ting, der kan give unge, og det var lidt pointen, som jeg hørte den rundt omkring i de grupper, jeg i hvert fald var ved, steder at være i stedet for gaden.

Det er en meget central pointe, når vi snakker forebyggelse, at give unge alternativer til gaden både fysisk i form af længere åbningstider, flere steder også for dem over 18 år, og psykologisk normmæssigt, værdimæssigt. For det er kun, når man kommer ind i forløb. Det farlige er, hvis man danner sine normer på gaden som begreb, at det bliver i modsætning til fællesskabet, i modsætning til samfundet, ser autoriteter, ser myndigheder, ser politifolk som fjender i stedet for en del af det samfund, som vi alle er fælles om.

Der er det vigtigt at starte med en idrætsklub, starte med en ungdomsklub, starte med en fritidsklub, starte med steder, hvor man kan være sammen med andre og opbygge andre værdier i hverdagen. Det kræver også kommunal tilstedeværelse og en øget kommunal indsats. Det tror jeg faktisk, kan jeg høre på borgmester Mogens Lønborg, at vi langt hen ad vejen er enige om som værende utroligt centralt.

Også derfor synes jeg, det var et godt møde, for det sagde også til os: I skal ikke opfinde den dybe tallerken én gang til, ikke så mange flere projekter, men gør det, kommunen faktisk er god til, og det er at give unge steder at være, sørg for, at alle unge har plads de steder, sørg for, at alle unge kan være der. Det er den opgave, vi også skal stille os, og den rammer på tværs af en række forvaltninger. Jeg kan høre på debatten i dag, som jeg har hørt den, at det er der også stemning for, at vi gør alle sammen, og det er jeg faktisk glad for i den situation, vi står i.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg kan give den serviceoplysning, at økonomiforvaltningen arbejder på højtryk med at få udarbejdet listerne over de mange ønsker, der kom frem på mødet. Det vil foreligge, sådan at det kan drøftes på økonomiudvalgsmødet den 24. marts, så der får vi lejlighed til at se de mange forskellige forslag.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

21. Medlemsforslag om forsøgsordning til afkriminalisering af hashmarkedet i København (2009-28363)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren på Borgerrepræsentationens vegne at skrive til Justitsministeriet for at bede Justitsministeren tilvejebringe lovgrundlag for, at der pr. 1. januar 2010 kan indføres en 2-årig forsøgsordning med afkriminalisering af hashhandlen på caféer med særlig bevilling i København.

(Stillet af Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti)

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Der er rigtig mange sager på aftenens dagsorden i Borgerrepræsentationen, og der er også rigtig meget, der er sagt i denne sag, og der står såmænd også en hel del i den motivering, som begrunder det stillede medlemsforslag.

Jeg kan sige, at vi fra radikal side har noteret os det ændringsforslag, som er blevet stillet af Socialdemokraterne, som altså beder om, at der bliver udarbejdet en redegørelse om hidtidige erfaringer med legalisering af hash i europæiske og amerikanske storbyer. Og at man efter at have set den her redegørelse altså agter at tage fornyet stilling til dette spørgsmål.

I stedet for at kaste os ud i en større debat lige nu, så vil jeg blot meddele, at Det Radikale Venstre i hvert fald agter at stemme for det stillede ændringsforslag.

Thor Buch Grønlykke (A): Hash er skadelig, det er et uomtvisteligt lægefagligt faktum, og vores politik bør selvfølgelig tage udgangspunkt i det faktum.

Det er derfor et ændringsforslag, vi stiller sammen med en lang række andre partier, som ikke handler om at legalisere hash. Det handler om at undersøge, om der er grund til at overveje en kontrolleret ændring, og det vil i givet fald være en forudsætning, at den ændring vil medføre færre skadevirkninger.

Så det, som vi vil foreslå med vores ændringsforslag, det er, at vi spørger os selv, om man kan lave en model, hvor færre unge, misbrugere, psykisk syge og sårbare ryger hash, er det muligt. Vi er tilhængere af at lave en sådan undersøgelse og ikke mere nu.

Så vil jeg godt tilføje i øvrigt, at det selvfølgelig ikke skal være noget med, at læger skal skrive recepter, og det skal være meget små mængder af hash osv. i givet fald. Det er alt sammen noget, som man kan glæde sig til at diskutere, men som ikke er aktuelt nu, fordi det her handler om, at hvis erfaringer fra udlandet viser, og hvis fagpersoners holdninger er, at det vil give færre skadevirkninger at ændre på den nuværende tilstand med kriminalisering af hash, så står vi over for en meget, meget vigtig debat. Det er det, som vores forslag handler om, at vi måske kan nå derhen.

Ninna Thomsen (F): Jeg skal ikke gøre det så langt. For os er det væsentligt, at vi kan få skabt en eller anden form for flertal, og derfor så støtter vi også Socialdemokraternes forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Så vil jeg sige, at lige nu har vi en bandekrig, der er nogle kortsigtede løsninger, som bl.a. handler om en styrket politiindsats, men der er altså også nogle langsigtede løsninger, og jeg tror, at det her forslag kan være med til at løse op på nogle af de forhold.

Rikke Lauritzen (Ø): Jeg vil altså gerne debattere det. Fordi det er sådan set en af grundene til, at Enhedslisten er medforslagsstiller til det oprindelige og sådan set også en af grundene til, at vi går med på Socialdemokraternes ændringsforslag, fordi det er slet ikke samme motivering fra vores side som den, der kom fra Socialdemokraternes ordfører.

Vi synes, det er vigtigt at blive ved med at debattere det her. Vi er godt klar over, at uanset hvor mange breve vi skriver til den regering, der sidder nu, så sker der ikke en fløjtende ... noget, fordi den er så indadvendt og forbenet i sin politik på dette område.

Der er ingen tvivl om, at den nuværende politik på narkoområdet har slået fuldstændig fejl. Faktisk var det jo ikke, fordi den nuværende regering ikke var advaret om det, fordi i et notat, dengang man ville ind og fjerne Pusher Street på Christiania, så var det sådan set politidirektøren og Københavns Politi i et notat, som Enhedslisten har fået aktindsigt i, som skrev:

"Det bemærkes, at en indsats af den anførte karakter mod den åbenlyse hashhandel i Christiania efter Københavns Politis vurdering ikke vil påvirke den samlede omsætning af hash m.v. i København. Det er samtidig Københavns Politis vurdering, at hashhandelen vil flytte ud i gademiljøet i København samt til hashklubber, og at der dermed skabes grundlag for at skabe markeder, hvor kunderne ikke blot får adgang til hash, skunk m.v., men også til hårde stoffer."

Det må man sige var profetisk af den kære Hanne Bech Hansen, fordi det er jo lige præcis det, der er sket. Tidligere, der hvor jeg bor, havde jeg ingen anelse om, hvor jeg skulle købe min hash, hvis det ellers var, jeg var interesseret i at købe hash. Det er der ingen tvivl om, at jeg ved nu. Jeg tror, jeg kan tælle, at der ligger tre hashbuler 50 m fra min gadedør. Det er blevet så nemt at få fat i hash nu, og det, der så er endnu værre, er, at det, som Hanne Bech Hansen advarede mod, sker sammen med hårdere stoffer. Det gjorde det i det mindste ikke på Christiania.

Samtidig har det forbud, vi bliver ved med at opretholde, fordi der er nogle, der ikke vil lytte i det her land, kun den ene konsekvens, at vi simpelt hen opretholder den organiserede kriminalitet, som vi lige i øjeblikket ser folk slås om på Nørrebro. Det kender man også fra USA, dengang de forbød alkohol. Det eneste, forbuddet giver, det er, at man opretholder en særdeles lukrativ forretning for den organiserede kriminalitet.

I Danmark er omsætningen på hashhandelen anslået til omkring 1 mia. kr. Den milliard kunne jeg godt bruge til rigtig, rigtig mange andre ting, og det er i hvert fald nogle penge, som jeg synes skulle gå til alle mulige andre end HA og diverse andre bander.

Enhedslisten går først og fremmest ind for en legalisering af hashen. Hvorvidt det skal være coffee shop-modellen, eller det skal være apotekermodellen, som også nogle har været ude med, det er sådan set ligegyldigt for os. Det, det bare er vigtigt lige at huske i modsætning til Holland, er, at det er altafgørende, at man også legaliserer selve dyrkningen af hashen og importen af hashen, fordi ellers er det jo, at den organiserede kriminalitet bare fortsætter.

Så skulle jeg lige hilse og sige, at vi har rigtig gode dyrkningsbetingelser for cannabis i Danmark, så det kunne også være en beskæftigelsesmulighed i forhold til den krise, vi ser lige i øjeblikket med en stigende arbejdsløshed.

Ja, jeg tror, jeg stopper her.

Lars Dueholm (V): Før jeg nu siger for meget, vil jeg understrege, at jeg taler for egen regning, jeg taler ikke for Venstres regning, før folk nu også bliver alt for opstemte.

Jeg støtter forslaget, som det oprindeligt forelå, og jeg støtter også det ændringsforslag, som partierne bag det oprindelige forslag har tilsluttet sig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Jeg er fuldstændig enig i de analyser, der er blevet fremlagt. Jeg er fuldstændig enig i de sammenligninger, der også har været med alkoholmarkedet i USA i 1920'erne og 1930'erne. Jeg mener, vi i dag står over for en situation, hvor der er en stor del af den danske befolkning, som ønsker at købe et produkt, som holder en sort økonomi i gang med alle de negative følger, denne sorte økonomi har.

Jeg mener, tiden er kommet dertil, at vi som politikere må acceptere og se i øjnene, at dette produkt ønsker en stor del af den danske befolkning at købe, og det mener jeg ikke, vi hverken kan eller skal kriminalisere. I virkeligheden er min sympati for forslaget todelt. Dels mener jeg sådan set ikke, at det er statens opgave at forbyde eller tillade brugen af hash. Jeg mener faktisk, det er noget, som den enkelte borger, den enkelte dansker, det enkelte menneske godt er i stand til at bedømme farerne eller fornøjelsen ved.

Jeg har ikke selv lyst til at ryge hash, jeg har aldrig prøvet det, jeg har heller ikke lyst til at gøre det, men jeg har sådan set ikke tænkt mig at gå ind og være overdommer i forhold til mine medmenskers egne valg i den forbindelse. Det er den ene argumentation.

Den anden argumentation er netop det mere utilitaristiske i det, at hvis vi fastholder forbuddet mod hash, samtidig med at det har vist sig, at der er en så kæmpe efterspørgsel, og folk ønsker at finansiere den sorte økonomi ved at købe hash, ja, så havner vi altså i de problemer, vi har i dag.

Jeg er også meget, meget bekymret for, at de problemer ikke bliver mindre i fremtiden, ligegyldigt hvor stor en politindsats man sådan set lægger for dagen. Jeg tror kun, problemerne vil blive større og mere alvorlige.

Man skal i den forbindelse heller ikke se bort fra, at der er stor fare for, at vi ved at kriminalisere brugen af hash, købet af hash, også er med til at kriminalisere en del af den danske befolkning, som i øvrigt ikke ville være blevet kriminaliseret.

På samme måde, som man i 1920'erne og 1930'erne i Chicago og andre steder i USA havde ganske almindelige mennesker, retskafne mennesker, som brugte det at gå på smugkro fredag og lørdag, fordi det var det eneste sted, man kunne få alkohol, ja, så har vi også mennesker, som i øvrigt er gode samfundsborgere, men som ønsker at købe hash, som i dag bevæger sig ud på det kriminelle marked med de farer, det indebærer for dem, men sådan set også for samfundet i al almindelighed.

Så som sagt har jeg stor sympati for det oprindelige forslag, men jeg støtter også op omkring det ændringsforslag, der er lavet til det.

Finn Rudaizky (O): Der var en del politikere fra forskellige partier, som kom rendende og spurgte, om det nu var korrekt, eller det var en fejl, at Dansk Folkeparti står med som forslagsstiller på undersøgelsesændringsforslaget fra Socialdemokraterne.

Jeg vil bare lige bekræfte, at det faktisk er korrekt. Det er således, at vi gerne vil have undersøgt omfanget af hashhandel, vi vil gerne have kigget på de kriminalitetsmønstre, og vi vil også gerne have lov til at se undersøgelsens relationer til kriminalitetssammenhængen i den her anledning.

Det, vi går med til, det vil jeg bare understrege, det er, at vi er med på ændringsforslaget om at få undersøgt de her forhold. Jeg vil gerne lige til embedsmænd og til andre gode venner herinde bare lige sige, at Dansk Folkeparti er jo ikke med på selve medlemsforslaget, som er stillet her i Borgerrepræsentationen. Men altså den undersøgelse vil vi gerne være med til.

Jesper Schou Hansen (V): Diskussionen om legalisering af hash er sådan set en rigtig gammel diskussion. Jeg synes måske også, at nogle af de gamle argumenter trænger til at blive fremhævet i den sammenhæng.

Når man taler og sammenligner med det illegale marked for alkohol, der var i USA i forrige århundrede, og den efterfølgende legalisering, der var, så synes jeg også, man skylder at fortælle og forklare, at vor indtagelse af én øl ikke kan medføre en alkoholpsykose, men en gang rygning af hash kan altså medføre en hashpsykose.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Den her forskel i fareniveau, og hvor galt noget rent faktisk kan gå for det enkelte individ, er altså også altafgørende for Venstres Gruppens – minus en – holdning til det pågældende synspunkt, nemlig at man kan altså rode sig ud i noget, der er noget værre snavs og farligt for den enkelte.

Når vi kigger på, hvem det er der i dag prøver at ryge hash, og vi kigger på, hvem man så i fremtiden kunne forestille sig vil ryge hash på det legaliserede marked, så er der helt sikkert nogle, der vil kunne klare det, tolerere det og gøre det, men vi må også bare konstatere, at her i samfundet handler det altså også om at beskytte dem, der ikke selv evner at overskue konsekvenserne. Eksempelvis nogle af dem, der vil komme i farezonen, der ikke vil være i stand til at sige fra, og som vil risikere at blive udsat for en hashpsykose og må tilbringe resten af deres liv i det psykiatriske behandlingssystem. Det synes vi ikke er en fremtid, man kan tillade sig at byde folk, når man nu rent faktisk ved, at det er farligt.

Derfor så vender vi os også mod substansen i forslaget, nemlig at man skal tillade hashen under den ene eller den anden form, om det måtte være coffee shops eller en ren legalisering. Jeg anerkender blankt, at hvis man gjorde det, så ville det være et opgør med et kriminelt marked, der tjener millioner og atter millioner af kroner på det. Men jeg synes bare ikke, at den pris, man betaler, hvor man risikerer at anbringe nogle på institutioner i det psykiatriske system, er en pris, det er relevant og værd at betale.

Lise Helweg (V): Det bliver meget kort, fordi Jesper har faktisk taget alle ordene ud af munden på mig. Det var lige præcis det, jeg ville ind på, hashpsykosen og alle de følgevirkninger, det kan have, som jeg selv har været ude for, når jeg i embeds medfør har besøgt psykiatriske afdelinger og også som medlem af Børne- og Ungdomsudvalget og formand for Børne- og Ungdomsudvalget, hvor mange af de klienter, man ser, er så ødelagte af hashpsykoser, så det er helt forfærdeligt.

Så derfor synes jeg, at Socialdemokratiets ændringsforslag er vældig godt, og egentlig burde man måske inkorporere og prøve at finde ud af, hvor mange der i dag har været/er indlagt for hashpsykoser, hvor mange der lider af det. Jeg ved ikke, om det næsten er muligt, men det er i hvert fald ikke så få.

Det var bare det, jeg ville sige.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jamen jeg skal forsøge at fatte mig helt i korthed.

For det første skal jeg sige, at jeg fejlagtigt fik sagt, at det var et ændringsforslag stillet af Socialdemokraterne. Det Radikale Venstre er blandt mange andre medforslagsstiller til det. Det var en absence fra min side.

Dernæst skal jeg sige, at jeg synes sådan set, at det er meget glædeligt og også kvittere over for Dansk Folkepartis Finn Rudaizky, at Dansk Folkeparti har lyst til at være med til at kaste fornyet lys over det her. Jeg synes, det er klædeligt, at København kaster et fornyet blik på det her, og det viser debatten jo også, at der er et ønske om.

Så jeg glæder mig meget til at se den redegørelse, som socialborgmester Mikkel Warmings forvaltning skal producere i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare lige kommentere på det her med hashpsykoserne og de problemer, der er med det. Fordi det har Lise Helweg og Jesper Schou Hansen jo så inderligt ret i, at det er et stort problem, og hash er skadeligt, og der kommer mange psykoser ind på landets psykiatriske afdelinger osv. Det kan godt være, det ikke fører til, at folk er psykotiske hele deres liv, som Jesper Schou Hansen mente, men det er et kæmpeproblem, som skal tages alvorligt.

Det er jo også det, vi prøver at gøre med det her forslag, hvor vi jo vil undersøge, hvad mulighederne er for at bekæmpe den organiserede kriminalitet, men jo også gerne vil se på, hvordan vi kan gø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

re det her og minimere skadevirkningerne eller i hvert fald undgå, at der kommer flere skadevirkninger, samtidig med at vi får bekæmpet den organiserede kriminalitet.

Det synes jeg, at Jesper Schou Hansen og Lise Helweg skulle koncentrere sig om at forholde sig til, fordi det er jo det, det handler om at undersøge, det er det, vi gerne vil.

Frank Hedegaard (F): Jamen det er også i forhold til svar med hashpsykosen. Det har vi faktisk spurgt til Lise Helweg. Det registreres ikke, man kan ikke få tallet fra landets samlede psykiatriske afdelinger, hvor mange der har været indlagt med hashpsykoser, endsige alkoholpsykoser. Det kunne være rigtig rart.

Altså Lars Løkke lovede jo, at han ville sørge for, at der blev registrering på området. Det løfte kan man jo så håbe, han har holdt, det tror jeg nu ikke desværre. Men man har i hvert fald en vis tendens. Man siger under 1 pct., så meget ved man, af folk, der har røget hash, har risiko for at udvikle en hashpsykose.

Men når vi nu taler, og det er jo smukt, at Jesper Schou også har den her store omsorg, det synes jeg også, man skal have, for jeg er faktisk en af dem, der støtter afkriminaliseringen, men samtidig siger, at hashen ikke er uskadelig, for selvfølgelig er der bivirkninger af den, og der kan være følgevirkninger. Det er nu ikke kroniske bivirkninger at få en hashpsykose, og de familier, man sidder og taler med, har meget ofte blandingsmisbrug både af hash og alkohol.

Så hvis vi virkelig vil ind og tænke på den danske befolkning og dens sundhed og reducere psykoserne i det danske samfund, så skulle man forbyde alkohol som det farligste af de stoffer. Det godkender vi, og det er også noget af det, man skal holde det andet op over for. Det er, at vi må reflektere lidt over, at hvis vi har godkendt et stof, som er legalt, som er langt farligere og langt mere skadeligt og fører til langt flere samfundsskader, så kan vi også godt holde ud at leve med et stof, der er mindre og bevisligt mindre skadeligt.

Nu har jeg også accepteret, og vi vil spørge igen om noget, vi allerede har spurgt om, og det her for mig i dag er lidt af et forsinket noget, vi i virkeligheden kunne presse hurtigere igennem ved at skulle ud og spørge igen ude i verden. Danmark har haft sine egne store konferencer, og konklusionerne her har været entydige: Man er ikke, og de fleste fagfolk på det her område er ikke enige i, at det at fastholde en kriminalisering er en fordel. Men det er andre ting.

Nu skal jeg ikke holde et langt foredrag om, hvordan hashen blev kriminaliseret i Danmark, men I, der fortsat støtter en kriminalisering, burde sætte jer ind i, hvordan det blev kriminelt i første omgang.

Peter Schlüter (C): Vi Konservative kan stemme for indstillingen, kort sagt så handler det om ... undskyld ja, ændringsforslaget, for nu lige at være helt på det rene. Vi Konservative stemmer for ændringsforslaget, fordi det handler om at blive klogere, det handler om, at vi ikke skal afskære os selv fra vigtig, nyttig viden og information, som er indhøstet andre steder, hvor man har været en lille smule længere fremme i skoene med hensyn til at eksperimentere i erkendelse af, at man har nogle problemer, som er meget, meget svære at løse.

I Socialudvalget var vi for ikke så lang tid siden på en studietur til Holland. Vi fik med egne øjne at se, hvordan ordningerne fungerer, vi var også ude og se på fixerum. Det var meget, meget spændende, meget interessant.

Vi holder os nu lige til emnet, som hedder hashen, og i den forbindelse der er det vigtigt og væsentligt, at vi sørger for at vide, hvad det er vi snakker om, før vi overhovedet beslutter os for noget, og før vi beslutter os for en forsøgsordning med så alvorligt et stof som hash med de konsekvenser, som det kan have for de mennesker, som ryger ind i en psykose. Hashpsykose er en risiko, den er dog ikke så stor, som mange måske går og gerne vil have det til at fremstå som i forhold til alkohol og

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

mange andre stoffer. Ikke desto mindre så er risikoen der, og det er en faktor, der kan udløses af mange forskellige ting. Det er vi nødt til at tage højde for.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg tror ikke, der er nogen grund til at opfinde den dybe tallerken igen, så hvis man gerne vil kigge på, hvad der er af forskning og evidens omkring hash og virkninger, så kan man finde det i rigt mål blot ved at slå op i de lægefaglige tidsskrifter, som bl.a. Thor Buch Grønlykke ellers plejer at læse ganske flittigt. Så jeg ser ikke noget større behov for, at vi i Københavns Kommune ligefrem genopdager den dybe tallerken igen, som er opfundet utallige gange.

Hvis man gerne vil lede efter den her form for at gøre noget receptpligtigt eksempelvis, så tror jeg måske også, at det vil være deltagerne i debatten bekendt, at der rent faktisk findes hashprodukter, der kan fås på recept, bl.a. en lille pille, der hedder marinol, der bl.a. bliver brugt i forbindelse med behandling af sklerosepatienter.

Jeg synes, at det her forslag er sådan et forslag, der skal lefle for en vis form for populisme for en uoplyst del af befolkningen, og det ser jeg ikke rigtig nogen grund til, at Borgerrepræsentationen begynder at bruge tid og kræfter på.

(Kort bemærkning).

Thor Buch Grønlykke (A): Jeg vil bare oplyse hr. Jesper Schou Hansen fra Danmarks såkaldte liberale parti om, at marinol faktisk ikke kan udskrives af almindelige praktiserende læger osv., og det kun kan udskrives til ganske få patienter, som lider af nogle sjældne sygdomme.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg skynder mig at ringe med klokken. Vi går så til afstemning om et ændringsforslaget stillet af Socialdemokraterne, som ganske mange har tilsluttet sig under debatten.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

" Det foreslås, at medlemsforslagets første at-punkt erstattes af følgende to at-punkter:

- at Borgerrepræsentationen beder Socialforvaltningen udarbejde en redegørelse omkring de hidtidige erfaringer med legalisering af hash i europæiske og amerikanske storbyer, herunder særligt i byer i Holland. Undersøgelsen skal belyse, om der kan konstateres en sammenhæng mellem forskellige kriminalitetsmønstre og legalisering af hashhandel, herunder om det kan dokumenteres, at legalisering af hash har medvirket til at nedbringe omfanget af kriminalitet i byerne
- at Borgerrepræsentationen på baggrund af denne redegørelse tager fornyet stilling til spørgsmålet om en eventuel henvendelse til Justitsministeren med henblik på at igangsætte en forsøgsordning med afkriminalisering af hashhandlen på særlige caféer i København."

Det af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti fremsatte ændringsforslag blev vedtaget med 43 stemmer imod 5. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, F, O, 2 medlemmer af V (Leslie Arentoft og Lars Dueholm), Jette Bergenholtz Baurtrup (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: 5 medlemmer af V (Pia Allerslev, Lise Helweg, Heidi Wang, Jesper Schou Hansen og Cecilia Lonning).

Følgende undlod at stemme: Winnie Larsen-Jensen (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Det vedtagne ændringsforslag havde dermed erstattet medlemsforslaget.

=====

22. Medlemsforslag om Kløverbanen - et rekreativt løft af Kløvermarken (2009-28310)

Det foreslås,

1. at Kløvermarken fastholdes som et stort rekreativt idrætsområde uden boligbyggeri,
2. at Borgerrepræsentationen træffer en principbeslutning om, at man ønsker at øge og forbedre idrætsfaciliteterne på Kløvermarken væsentligt, samt
3. at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen, Økonomiforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen at udarbejde en idrætsplan samt forslag til finansiering, der forelægges til politisk beslutning senest i juni 2009.

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Dansk Folkeparti)

Borgmester **Mogens Lønborg**: Med det her forslag så lægger de forslagsstillende partier op til sådan set en 180 graders vending i hele udviklingen af Kløvermarken, et forslag, der lægger op til, at planerne om boligbyggeriet stoppes, at Kløvermarken forbliver det, det har været i rigtig lang tid, et rekreativt område, et grønt område til glæde for dem, der ønsker at dyrke idræt.

Vi har tidligere i dag jo haft en sag med idræt, hvor vi heldigvis fik den vedtaget. Det her er endnu en idrætsting og en rekreativ ting i bredeste forstand, men det er også en sundhedsmæssig ting.

København er på sundhedsfronten ikke specielt flot placeret. Vi er sådan nogenlunde på niveau, eller i hvert fald nogle af bydelene i København er sundhedsmæssigt på niveau med Albanien, Ukraine og den slags steder, vi normalt ikke ligger på niveau med.

Derfor er der brug for også at tænke sundhed ind i vores byrum, i byudviklingen, og derfor er det, vi lægger op til her at få udarbejdet en idrætsplan.

En af de tanker, som indgår i motiveringen, det er jo et forslag, som vi tidligere fra konservativ side har bragt frem her i salen, nemlig at der etableres, hvad vi så nu har døbt en Kløverbane. Der, hvor nogle tidligere har foreslået, at der skulle placeres boliger sådan rundt i en rand, lægger vi her op til en bevægelsesbane, en motionsbane med løb, med skøjtning om vinteren, stavgang, you name it, kun fantasien sætter grænser for, hvad en sådan Kløverbane kan bruges til.

Vi lægger op til, at der skal udarbejdes en sammenhængende idrætsplan for det her område, og som det også er omdelt, så er der også af de forslagsstillende partier udarbejdet et ændringsforslag eller rettere et tillægsforslag, idet der er et ekstra "at", hvoraf det fremgår, at som konsekvens af de andre "at" er standses det igangværende arbejde med lokalplanerne omkring boligbyggeriet.

Det er afgørende for moderne bymennesker, at det skal være let at leve sundt. Al sundhedsforskning, livsstilsforskning, viser, at hvis man gør det sunde valg let, så virker det. De rammer, vi giver for moderne mennesker, moderne bymennesker er afgørende for, om man vælger en sund livsstil, eller man vælger en – i gåseøjne – mindre sund livsstil. Derfor er det vigtigt, at vi bruger de byrum, vi har, med henblik på at kunne udfolde sig fysisk, idrætsmæssigt.

Vi har et unikt sted i København, Kløvermarken. Har man været derude og opholdt sig midt i det fantastiske område, jamen så er det jo oplagt, at det vedblivende skal være et rekreativt område til gavn for byens borgere. Det er ikke kun amagerkanerne. Jeg er overbevist om, at rigtig mange andre københavnere end dem, der lige bor på Amager, vil få rigtig meget glæde af det her.

Jeg synes også, det er vigtigt, som det fremgår af motiveringen, at den mere detaljerede planlægning og udvikling af det område skal ske i tæt kontakt med interessenterne, med brugerne på Amager,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

så vi sikrer, at alle bliver hørt, at de ideer, der rumler rundt omkring blandt brugerne, bliver taget med ind i det videre arbejde.

Det er klart, at når der så ligger en plan, så skal vi selvfølgelig også finde ud af, hvad sådan noget koster. Det er da mit håb, at når vi nu sætter os ved budgetforhandlingsbordet efter sommerferien, så vil der blive afsat midler. Jeg er ikke sikker på, at vi nødvendigvis i første hug vil finde alle midlerne til at gennemføre de intentioner, som ligger i det her forslag, det er vel i det hele taget sjældent, at man får noget gennemført i ét hug, men jeg håber meget, at vi i forbindelse med budgetforhandlingerne til efteråret kan komme i gang med at realisere en ambitiøs, en visionær plan, hvor Kløvermarken forbliver det, som det har været i så mange år, et rekreativt område med plads til fysisk udfoldelse.

Anne Vang (A): En skihopbakke på Kløvermarken, en skihopbakke, man kan se det for sig, ikke, slalomløbere, der slommer ned ad Kløvermarkenbakken med røde kinder og vind i håret og måbende kolonihaveejere, der sidder over aftenkaffen og kigger ind ad den store bygnings vinduer for at kigge på de glade slalomløbere og den kunstigt snedækkede kæmpepist i deres baghave. Man ser det for sig – eller gør man.

Jeg ser ikke lige for mig en skihopbakke på Kløvermarken, og jeg må ærligt indrømme, at jeg også lidt troede, det var en joke, da jeg så, at den nye alliance af SF, Enhedslisten og de borgerlige partier havde foreslået en skihopbakke på Kløvermarken. Men det er ikke en joke, det er faktisk det, partierne foreslår som en mulig erstatning for det seriøse og ambitiøse udspil, vi er kommet med, om, hvordan man både kan sikre boliger ved Kløvermarken og renovere de eksisterende baner.

Jeg vil prøve at forholde mig lidt til det her forslag, partierne er kommet med.

Først økonomien. Det er jo interessant, at borgmester Mogens Lønborg siger, at han ikke rigtig ved, hvor mange penge man finder til det i budgetforhandlingerne. Det samme har SF's Trine Scholtz været ude og sige, at man måske vil finde nogle penge til det i budget 2010, men man kunne ikke love noget. Man vælger altså at erstatte en plan, der har en finansiering for, hvordan vi kan få banekapaciteten på Kløvermarken til at dække tre gange så mange spillere i sommerperioden og fire gange så mange spillere i vinterperioden, hvordan man kan få et aktivitetsbånd rundt ved Kløvermarken med løbeaktiviteter osv., og hvordan man kan få en skoleidrætshal.

Den finansierede plan for, hvordan man kan få det ved at sælge noget af grunden til boligbyggeri, vælger man så at erstatte med nogle løse tanker om en skihopbakke og uden skyggen af finansiering. Hvis man vedtog den plan for Kløvermarkenområdet, som NIRAS og Vandkunsten har udarbejdet, så vil vi sådan set kunne begynde allerede i slutningen af 2009 med at forbedre forholdene for de foldboldspillere, der findes ude på Kløvermarken i dag. Det vil partierne så erstatte med en mulig potentiel skihopbakke i fremtiden.

Det kan Socialdemokraterne ikke støtte. Vi stiller et ændringsforslag, der hedder, at Borgerrepræsentationen pålægger kultur- og fritidsforvaltningen, teknik- og miljøforvaltningen og økonomiforvaltningen at arbejde videre med det finansierede forslag til idrætsplan for Kløvermarken/Kløverparken, som NIRAS Konsulenterne har udarbejdet, og som skaber en mulighed for benyttelse af boldbanerne, der er 3-4 gange så stor som i dag, samt en aktivitets- og løbesti og en skoleidrætshal.

Derudover er der en anden ting, der er gal med det forslag, der ligger i dag. Man foreslår at bruge et større beløb på noget, man ikke rigtig ved hvad er, men man er sikker på, at al yderligere idrætsinvestering i byen skal ligge ved Kløvermarken. Man nævner egentlig ikke rigtig nogen begrundelse for, hvorfor yderligere idrætsinvesteringer skulle ligge ved Kløverparken.

Det mener vi som Socialdemokrater er dybt problematisk. Vi mener, at når man vælger at bruge rigtig mange penge på idrætsinvesteringer, og det mener vi sådan set, at man skal, så skal man bruge dem der i byen, hvor der er mest brug for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Jeg ved ikke, om der er nogen af jer, der har prøvet at være i Øbro Svømmehal, det er der garanteret. Man kan stort set ikke komme frem, fordi der er så mange mennesker. Jeg selv svømmer i Emdrupbadet, der er der ganske få mennesker. Det siger jo med al ønskelig tydelighed, at hvis man skal lave en ny svømmehal, så skal man lave den der, hvor der er et brugerunderlag.

Jeg tror ikke, der findes noget som helst belæg for at sige, at brugerunderlaget for samtlige fremtidige idrætsinvesteringer skal laves ved Kløvermarken, eller for den sags skyld, hvis man skal lave fremtidige idrætsinvesteringer, at det så partout skal tage form af en skihopbakke.

Derfor har vi som Socialdemokrater valgt, at vi også gerne vil stille et ændringsforslag, som hedder, at Borgerrepræsentationen pålægger kultur- og fritidsforvaltningen og økonomiforvaltningen i samarbejde at udarbejde en idrætsplan for hele København med henblik på at vurdere kapacitet og brugergrundlag i de forskellige bydele, således at der investeres der, hvor det kommer flest københavnere til gavn. Ekstern konsulentbistand, lokaludvalg og relevante idrætsorganisationer inddrages i analysearbejdet.

Så kan vi komme i gang med at investere i idræt der, hvor der er behov. Og lad os så glemme det der med at lave en skihopbakke ved Kløvermarken.

Borgmester **Pia Allerslev**: Det er jo desværre meget symptomatisk for Socialdemokraterne, at hver gang der er nogen, der tænker i lidt andre baner end dem, man havde besluttet sig for lige var de rigtige baner for tre et halvt år siden, så skal de skydes ned som latterlige forslag.

Jeg synes rent faktisk, det her er et forslag, som for det første har nogle visioner for, hvad vi vil med et område. Det er også et forslag, hvor vi ikke går ud og lover en masse, vi i virkeligheden ikke kan holde. Vi går ud og har nogle ideer, nogle visioner og en klar plan for, hvad vi godt kunne tænke os i tæt samarbejde med de folk, der i øvrigt beskæftiger sig med Kløvermarksområdet, folk, der bor der, folk, der er der, folk, der har nogle holdninger til det her, i stedet for at vi bare kommer med en færdig plan om, at sådan her vil vi gerne have det.

Det er den måde, Socialdemokraterne har prøvet nu i 3 år at gøre noget ved Kløvermarken og ved at prøve at få bygget boliger derude osv. Jeg tror måske, at en del af Anne Vangs retorik og skarphe-den i stemmen måske kunne tilskrives, at det nu efterhånden er ved at gå op for Socialdemokraterne, at Kløvermarksprojektet med de billige boliger bl.a. med det her forslag er ved at være en død sild. Det er selvfølgelig aldrig sjovt at skulle erkende et nederlag, men måske skulle man kigge lidt engageret på det her i stedet for, måske skulle man kigge på det som den mulighed, der er for at få skabt noget nyt, noget, der er behov for, noget, der kan være interessant på Amager.

Jeg er ret sikker på, at de folk, der bor i området, i høj grad mener, der er brug for mange af de her ting, som bliver nævnt i vores medlemsforslag. Jeg er sikker på, at det kunne give et stort løft til ikke bare det helt nære område omkring Kløvermarken, men også en stor del af Amager og området derude kunne få stor glæde af de her ting.

Så er det helt korrekt, at der her ikke er lagt op til, at vi har finansieringen på plads. Det er en budgetforhandling, der skal i gang, det er nogle forskellige drøftelser om, hvor vi kan finde finansiering til de her ting.

Det, de partier, der står bag det her, er enige om, er, at der trænger til at blive gjort noget, der trænger til at blive sendt nogle klare signaler om, at vi altså ikke ønsker at få bygget boliger på Kløvermarken, men vi ønsker faktisk at få skabt nogle rekreative områder. Vi ønsker at få skabt mere idræt, vi ønsker at få skabt flere muligheder for at bevæge sig også i Kløvermarksområdet.

Så jeg er ked af, at Anne Vang og Socialdemokratiet i virkeligheden kun har læst en linje af vores, eller et ord i virkeligheden af vores medlemsforslag, og så har brugt resten af taletiden på at latterliggøre forslaget på baggrund af et lidt sjovt og kuriøst forslag om en skihopbakke. Men hvis man satte sig ned og læste det her igennem med lidt åbne øjne, så ville man i virkeligheden få et billede af, hvad

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

det er, vi har tænkt os i Kløvermarken, hvad det er, vi har tænkt os, der kunne skabes af muligheder derude. Det håber jeg, at Socialdemokraterne vil være med til at se på.

Og så kommer der et ændringsforslag fra Socialdemokraterne, hvor man pålægger kultur- og fritidsforvaltningen og økonomiforvaltningen at udarbejde en idrætsplan for hele byen med henblik på at vurdere kapacitet og brugergrundlag, og at man investerer der, hvor det kommer flest københavnere til gavn. Det er jo sådan set den diskussion, vi i øjeblikket har i forhold til kommuneplanen. Hvad er det for nogle investeringer, vi skal foretage i de områder, der er relevante at foretage investeringer i, hvad er det for en rækkefølge, vi skal investere i vores skoler og daginstitutioner, idrætsanlæg osv.

Så jeg er da rigtig glad for, at Socialdemokraterne er enige med os i forhold til lige præcis den del, og jeg håber da også, at det giver sig udtryk, når vi på et senere tidspunkt skal drøfte kommuneplanen her i salen. Så det kan jeg da kun glæde mig over.

Men jeg tror nu, at vi holder os fra at støtte de ændringsforslag, som Socialdemokraterne har stillet, men holder fast i det forslag, der ligger her, som kan give nogle ret gode og visionære udviklingspotentialer og muligheder i området på Kløvermarken til glæde for folk på Amager og til glæde for alle vi andre, der også indimellem kommer på Kløvermarksområdet.

Borgmester **Klaus Bondam**: Tak for det.

Det er jo på mange måder en lidt trist debat, vi skal have nu, fordi den jo på mange måder medvirker til at sætte punktum i en sag, som har fyldt vældig meget herinde i denne sal, men også ude i offentligheden.

Jeg skal starte med at sige, at Det Radikale Venstre stiller et ændringsforslag til 1. "at", således at 1. "at" alene lyder, "at Kløvermarken fastholdes som et stort idrætsområde." Punktum.

Det gør vi, fordi vi sådan set synes, at de forslag, der har været lagt frem, både det oprindelige forslag fra Bjarke Ingels Tegnestue og efterfølgende resultatet af arkitektkonkurrencen, som blev gennemført i efteråret 2007, jo sådan set arbejdede med, at Kløvermarken blev fastholdt som et stort idrætsområde.

Der har været en inspirerende og også meget frugtbar proces med Vandkunsten, som jo vandt arkitektkonkurrence og NIRAS Konsulenterne. I vores øjne tænkte vinderprojektet Den Grønne Flod i helt nye byudviklingsbaner, som jo forstærker områdets rekreative kvaliteter med ny by, skaber forbindelse mod vandet, og samtidig bliver der skabt sammenhæng mellem Kløvermarks kvarteret, Christianshavns Vold, Krimsvej kvarteret, som kommer, og Amager Strand.

Vi synes sådan set, at projektet realiserede og også sammensætter mange af de byelementer, som et bæredygtigt København i fremtiden har brug for, stærke og integrerede rekreative kvaliteter, gode faciliteter til idræt og motion og moderne og billigere boligformer.

Med andre ord så mener Det Radikale Venstre fortsat, at Kløvermarksområdet fortjener et markant løft også på idrætsområdet, som vi mener, der skal være sammenhæng og balance i udvikling i området.

Vi har også noteret os de anbefalinger, som kom i den risikovurdering, som COWI lavede, og det vil vi arbejde for at implementere.

Når det så er sagt, så vil jeg sige, at bortset fra det 1. "at" stemmer Det Radikale Venstre lidt delt i denne sag. Det gør vi, fordi sagen jo har fået sådan en underlig abrupt afslutning i forbindelse med afstemningen den 18. september her i Borgerrepræsentationssalen, hvor vi skulle gå ind og undersøge, hvor mange billige boliger der ville komme i de enkelte billige boligprojekter, og vi afventer stadig væk resultatet af den undersøgelse. Vi har i Det Radikale Venstre haft en fælles forståelse af, at det var udkommet af den undersøgelse, som ville være genstand for gruppens endelige og samlede stillingtagen. Men det er vi altså desværre ikke nået frem til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

I den oprindelige aftale og den budgetaftale, som lå til grund for det, var det meningen, at midlerne i forbindelse med salget af Kløvermarken netop skulle gå til en genopretning af nogle af de her områder.

Jeg skal ikke undlade at mere mig lidt over den motivering, der ligger i medlemsforslaget, forstået på den måde, at der nævnes både skibakker og idrætshaller, svømmehaller, og der nævnes rulleskøjtebaner og parkourbaner og cafemiljø til motionisterne. Det bliver interessant at se på, hvordan alt det og så mange ting kan anlægges, uden at det går ud over antallet af fodboldbaner. Men den glæde til den tid.

Jeg må også sige, at det lyder fra borgmester Mogens Lønborg, som om han fuldstændig glemmer, at vi for ganske få år siden lagde et af de største rekreative områder i København i umiddelbar nærhed af Kløvermarken, nemlig Amager Strand, som heldigvis også bliver brugt i meget, meget stor udstrækning af københavnere, ikke kun til stranddage, men i høj grad jo også til rekreative formål, bl.a. parkour, rulleskøjtølb og jogging osv. osv.

Så må jeg sige, blot for at forberede, hvad budgetforhandlinger i 2010 eventuelt måtte komme til at handle om – nu er der jo ikke nogen, der ved, om Det Radikale Venstre overhovedet bliver inviteret til at deltage i det, men hvis vi gør, så vil jeg sige, at der nok er en del andre steder i byen, hvor vi gerne ville lave markante investeringer i styrkelse af rekreative kvaliteter. Bare for at pege på ét område: Området og udviklingen omkring DSB-området, hvor vi altså snakker om Danmarks tættest befolkede område, og det kan man ikke just kalde området omkring Kløvermarken.

Så borgmester Lønborg og jeg deler helt det synspunkt, at det er meget vigtigt, at vi får løftet folkesundheden – jeg vil gerne have lov til lige at fortsætte min tale – deler helt ønsket om at få løftet folkesundheden, og det er i øvrigt en af grundene til, at vi i Det Radikale Venstre er meget optaget af cykelpolitikken, for det er nok den mest tilgængelige folkesundhedsindsats, man kan gøre.

Men når det er sagt, så vil vi selvfølgelig gerne sikre, at store, markante kommunale investeringer på dette område sker tættest på, hvor der er flest mulige mennesker, og der kan vi altså pege på mange andre områder end Kløvermarken. Når det er sagt, så er der såmænd ikke noget til hinder for at fylde nogle huller i fodboldbaner, hvis det er det, der er tale om.

Men lad dette være det indtil videre sidste ord i denne sag fra Det Radikale Venstres side.

Undskyld, jeg vil lige sige, at vi vil meget gerne have Socialdemokraterne til at svare på, hvordan de har tænkt sig at finansiere det supplerende 3. "at", fordi det fremgår ikke helt af medlemsforslaget. Så før vi ruller os ud og begynder at snakke om manglende finansiering af medlemsforslag, så vil vi blot lige høre, hvad man har tænkt sig at finansiere den eksterne konsulentbistand osv. med.

Bjarne Fey (F): Jeg synes, at det var pudsigt, at den socialdemokratiske ordfører nævnte Øbrohallen og svømning, som er et af de områder, der stærkt trænger til at få et løft. Det var meget nærliggende at tænke på et Fælledbad, som nu snart bliver nedlagt. Jeg tror vistnok, man har ophævet den dispensation fra fredningen, der er. Det har man sådan set gjort med et socialdemokratisk medlemsstemme. Det bliver spændende at se den sag, hvordan den ruller videre.

Apropos Den Grønne Flod og den idrætsplan, der skulle være der, var finansieret, så vil jeg sige, at vi nærmer os Spin City. Jeg ved ikke, hvor mange milliarder kroner, man mener, man kunne få ind på grundsalg på Kløvermarken. Nu skal man huske på, man skal dække de 309 mio. kr., der skulle være brugt til genopretning af byen, de første 309 mio. kr., man skal have dækket ind ved grundsalg på Kløvermarken.

Jeg mener også, at økonomiforvaltningen har sagt noget om, at der skal bruges 520 mio. kr. til infrastruktur plus noget oprensning af jordforurening, plus noget andet småtteras, og så er vi oppe på over 800 mio. kr. Så kommer idrætsplanen. Om det er KFF's eller det er NIRAS' eller en blandingsvare, der er vel også nogle hundrede millioner der.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Så er der det, som jeg mener er et af hovedgrebene, og det er f.eks. at købe arealer fra Kløvermarken op til Prags Boulevard, det er frikøb af R98, det er frikøb af IC. Jeg synes, det er en meget vidtløftig plan, og jeg synes, det er meget vidtløftigt at sige, at man her har en fuldfinansieret plan. Jeg ved, det er i hvert fald nok ikke grundsalget, der skal finansiere det hele, der skal nok også nogle andre skatteindtægter til at finansiere den meget, meget smukke plan, og det er sagt med ironi i stemmen, som Den Grønne Flod er.

Så jeg er stærkt bekymret, når borgmesteren for området synes, det er en god plan. Jeg synes, det er bekymrende, at man sådan set ikke har været med i økonomien åbenbart fra teknik- og miljøborgmesterens side af, ikke har forholdt sig til det.

Jeg er også bekymret for, at man mener, at COWI-rapportens konklusion gør, at man ikke kan forvente det værste tænkelige uheld derude. Jeg synes, det er meget lemfældigt, og jeg er rimeligt sikker på, at det får et efterspil omkring hele den rapport. Jeg synes i det hele taget, det er meget lemfældige postulater, der kommer her, at Den Grønne Flod skulle være et fantastisk byudviklingsprojekt, der er fuldt finansieret.

Så vil jeg sige om det medlemsforslag, der ligger her, at det er jo stille og roligt og afdæmpet. Det er rigtigt, det er vidtløftigt, og det er det eneste vidtløftige, der er, det er de eksempler, der er. Men det, der også bliver sagt, og det bliver sagt fra borgmester Mogens Lønborgs side af, er, at det her projekt skal udvikles i samarbejde med lokale aktører, og så skal der være penge til det, dem skal vi finde efterfølgende. Det er to løfter, der er i det her, det skal ske i samspil mellem lokale aktører, og så prøver vi at finde, jeg vil sige, vi arbejder på at finde pengene bagefter, for vi indgår selvfølgelig ikke kontraktspolitik med det her forslag.

Derfor synes jeg ikke, man skal stemme for nogen af de ændringsforslag, der er stillet, men fastholde stille og roligt det ... nej, der er måske lige et enkelt ændringsforslag, man skal stemme for, det har vi selv stillet, men ellers synes jeg, man skal stemme imod resten. Og så synes jeg, vi skulle se at komme videre i den her sag.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal ikke tale i egenskab af skibakkeordfører for Enhedslisten. Men jeg vil godt starte med at sige, at Mogens Lønborg siger, at der ikke er nogen grænser, fuld fantasi derudaf. Til det vil jeg selvfølgelig sige, jo, der er grænser, og det er det fysiske område, der ligger derude. Det er jo netop det, hele diskussion har gået på og stået omkring.

Anne Vang fokuserer voldsomt på denne her skibakke. Nu har jeg det selv sådan, at jeg ikke har lyst til særligt store skibakker, så man kunne muligvis da ude i kanten godt lige lave en på 3-4 meters højde, som små børn ville have glæde af. Anne Vang er måske vant til nogle helt andre typer af skibakker, som kræver, at hele Kløvermarken skulle være et stort bjerg. Det er jo ikke det, der er tale om, og det er kun et katalog.

Der er ingen grund til at harcelere over, at man kommer med, ja, lad os undersøge, ja lad os undersøge, for hvis jeg skal tænke på planer, som Socialdemokraterne bare i denne her periode har stået og forfægtet fra denne her talerstol, også ganske ufinansierede, der er ikke grænser for, hvad der skal laves, ja, det er sket masser af gange. Jeg kan nævne eksemplerne, hvis det ønskes, hvor der ikke er sket noget, og hvor der næppe kommer til at ske noget, fordi det netop er så vidtløftigt og uigennemtænkt fra start af.

Egentlig er der ikke grund til at sige meget mere. Jeg er enig i Bjarne Feys anbefaling af, hvad man skal stemme, man skal stemme på flertallets forslag og stemme resten ned. Det er usædvanligt at skulle stå her og sige sådan noget. Ja, lad os nu se, om det holder.

Det afgørende i de her afstemninger, vi får, det er, at lang, lang tids diskussion endegyldigt bliver bragt til ophør, og der er truffet en klar beslutning, og det især i et år, hvor der er kommunevalg. Der bliver ikke noget boligbyggeri på Kløvermarken, Kløverparken, Kløverbanen, eller hvad man ønsker at kalde det. Så det er det, hele diskussionen, det er derfor hidsigheden måske hos Socialdemokraterne

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

og talelysten er så stor, som man kan se, der er en masse, der hele tiden skriver sig på. Det er, fordi det er sidste rundtur i manegen her. Det bliver meget svært i den her periode i hvert fald at genoplive denne fuldt finansierede plan om bebyggelse af Kløvermarken.

Karin Storgaard (O): Jeg kan gøre det rimelig kort. Kløvermarken har der været talt om i snart lang, lang tid med nogle ikke rare ideer. Det her er et glimrende forslag, Dansk Folkeparti er selv med i det, så selvfølgelig synes vi, det er et glimrende forslag.

Vi vil regne med, at Socialdemokraterne, og også lidt De Radikale, kan erkende, at billige boliger eller boliger i det hele taget kommer der ikke på Kløvermarken. Tag nu og erkend det, det bliver ikke til noget. Kløvermarken med hensyn til bygninger eller boliger, det er en saga blot, det burde efterhånden være ganske klart. Det grønne unikke rekreative område skal bevares, og vi skal øge og forbedre idrætsfaciliteterne derude.

Det er jo bemærkelsesværdigt at lægge mærke til, at borgmester Klaus Bondam på De Radikales vegne udtaler, at man kan være med til 1. "at", hvis man stryger, og læg lige mærke til det, stryger "uden boliger". Det vil sige, De Radikale har ikke opgivet ideen om at bygge boliger. Der vil jeg håbe, at man kommer til besindelse og finder ud af, at der kommer altså ikke nogen boliger. Jeg ved ikke, hvad man har tænkt sig i forbindelse med kommunalvalget. Det er nok ikke lige det bedste at sige, at der skal boliger ude på Kløvermarken.

Så skal jeg samtidig sige, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det socialdemokratiske forslag, selv om vi godt måske synes, der er noget godt i det 2. "at", der står her nedenunder, men vi vil holde os til det oprindelige forslag og det forslag, der kom fra SF, som vi også støtter.

Jette Bergenholz Baurup (U): Det her er en stor dag for københavnernes og ikke mindst for amagerkanerne. Det er en dag, hvor man har sat, kan man sådan set sige, det sidste komma eller det sidste punktum. Nu er de såkaldte billige boliger på Kløvermarken, nu er det slået fast, de skal ikke være der med det flertal, der tegner sig i dag. Det er ikke billige boliger, vi taler om, hvis der skulle være boliger på Kløvermarken, det er så ganske, ganske, ganske få boliger, som ikke kunne blive billige boliger, men det var ejerboliger, som så skulle betale for noget andet. Men lad nu det ligge.

Det, jeg ser her, det er nogle rekreative områder, hvor man virkelig på Kløvermarken, Kløverbanen, hvor man virkelig kan bruge, og jeg synes, det er rigtig gode forslag, og det må man så tage op og sige, nogle kan bruges, og andre kan måske ikke, men det er nogle gode forslag, at der endelig kommer noget sport, noget kultur ude på Kløvermarken.

Det kan da godt være, der er nogle, der synes, det er lidt latterligt med en skibakke, men det er jo ikke det, der fylder noget. Det, der fylder noget, det er sportshal. Og når borgmester Klaus Bondam siger, jamen er der et befolkningsunderlag? Ja, det er der. Islands Brygge har jo ikke nogen sportsfaciliteter, sportshal eller noget i den retning.

Tager vi ud på Holmen, så har der også været lovet noget i årevis. De har heller ikke nogen. Der er et befolkningsunderlag på lige knap 200.000 på Amager. Og så må man sige, Kløvermarken har aldrig kun været brugt af amagerkanerne, nej, den har været brugt af den brede sport fra hele København. Det er jo også det, at vi glæder os til, at nu er der endnu flere udbud, man kan give. Derfor er jeg da glad for, at alle og også selvfølgelig De Radikale kan støtte det.

Jeg må sige, at det, jeg også anbefaler, det er, at det er medlemsforslaget, vi går ind og støtter og ikke noget andet.

Mona Heiberg (A): Der var engang, hvor Venstre syntes, at det var godt at bygge boliger til københavnernes netop på det her areal, der var engang, jeg kan godt huske det, det er såmænd ikke så lang tid siden. Der var også engang, hvor De Radikale, i et øjeblik i hvert fald, syntes, det var en god ide, før man fik nogle andre gode ideer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

SF var sådan set meget godt med ganske længe på, at københavnernes skulle have nogle billige boliger også på det her areal. Det tror jeg, københavnernes faktisk også godt kan huske. Jeg tror faktisk også, københavnernes mener, at de stadig væk gerne vil have nogle boliger til x antal tusinde kroner, men som i hvert fald er til at betale for det almindelige erhverv i denne by, så man ikke behøver at flytte så langt ud af byen.

Jeg tror, at københavnernes godt er klar over, hvorfor man netop på nuværende tidspunkt, nemlig nogle måneder, før valgkampen starter, og hvor kommunevalget kommer, kommer med dette medlemsforslag. Så kan man dække sig bag sundheden, ork herregud, det er godt, at de alle sammen har nogle arealer, de kan træne på og komme i form på og blive sunde og raske på.

Det er også meget, meget godt, at man laver idrætsplaner, at man laver prioriterede idrætsplaner, at man ved, hvad man vil bruge pengene til. Det har man sådan set, borgmester Pia Allerslev, haft 3 år til. Det undrer mig, og det kan også godt være, jeg bliver lidt skinger, det undrer mig, at man i en valgkamp skal fremkomme med sådan et forslag.

Altså jeg vil bare sige, at københavnernes er ikke dumme, de kan også selv tænke, og de kan også selv læse dette medlemsforslag og tænke: Ak, nu skal hende der overborgmesteren have en på tuden, fordi hun intenst ønsker at få bygget nogle boliger, der er til at betale for, at vi med vores familie kan blive i denne her by. Det undrer mig, at man kommer med den form for argumentation. Så sig det, venner, vi er i valgkamp, overborgmesteren skal ikke have den trumf, at hun gerne vil bygge nogle boliger, der er til at betale og i hvert fald ikke på det område.

Nu synes jeg, borgmester Klaus Bondam kom med nogle meget gode ideer til eller udsagn om, at der også er andre områder i byen, man ønsker at prioritere, så lad os da kigge på det. Lad os da kigge på, hvor er behovet, hvor er manglerne for den slags aktiviteter for københavnernes.

Jeg vil bare sige, lad være med at undervurdere folk i forhold til at komme her med sådan et forslag.

Så vil jeg altså meget, meget undskylde den socialdemokratiske ordfører. Det at hoppe på ski kræver én ting, det at stå slalom som en gammel nordmand kræver en anden ting. Det er to forskellige bakker, den ene er lidt højere end den anden, så det vil kræve et kolonormt pladsareal, hvis man ønsker at lave den slags aktiviteter på dette areal.

Så jeg tror, man skal gå ind og revurdere sine ønsker, sine visioner, hvis det er det, man gerne vil på dette areal. Men lad være med at gå ud og sige under dække, at dette er på grundlag af sundhed eller nye planer eller hvad ved jeg. Sig til dem: Vi ønsker ikke, I skal have nogle boliger, der er til at betale, og i hvert fald ikke på det her område.

Simon Strange (A): Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, hvad det her forslag har af konsekvenser for de andre indsatsområder, man har sat gang i. Hvad f.eks. med renoveringsplanen, kunne jeg godt tænke mig, at borgmester Pia Allerslev fik lov at svare på, og herunder selvfølgelig også de 10 anlæg med gang i, eller de anlæg, der rykker, tror jeg, borgmesteren fik fremlagt som plan i Kultur- og Fritidsudvalget for ikke så længe siden.

Hvad i det hele taget med de planer, der ligger på idræts- og kulturområdet, har man tænkt sig at nedprioritere i forhold til den meget ambitiøse plan, der har været fremlagt her? Betyder det altså, at der er mange af de andre ting, der nu skal nedprioriteres af københavnernes, som ellers er blevet lovet, som de nu ikke længere skal kunne se frem til? Der skabes lidt usikkerhed omkring de øvrige projekter, synes jeg.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror, vores navne forsvandt. Det er Anne Vang, der har ordet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Anne Vang (A): Navnene forsvandt bare, fordi jeg synes, jeg ville give borgmester Pia Allerslev lejlighed til at svare på Simon Stranges spørgsmål om, hvilke projekter det er, der ikke skal leve i København, fordi man gerne vil investere et større millionbeløb i skibakker og deslignende. Det vil borgmesteren sikkert svare på lige om lidt.

Jeg kunne også forstå på det hele, at borgmesteren var ked af, at vi hængte os sådan i det med skibakken. Jette Bautrup var oppe og sige, at en skibakke fylder jo ikke noget. Det gør den nu egentlig. Bortset fra selvfølgelig, hvis man vælger Enhedslistens Jens Kjærs løsning, en 3-4 m høj skibakke. Det er måske Himmelbjerget, bare i skibakkevariant. Det kan også være, det bliver verdenshistoriens korteste skitur, kløvermarkenbeboerne får gavn af.

Jeg vil i hvert fald gerne undlade at hænge mig i det med skibakken, siden det nu ikke var særlig gennemtænkt, og det ikke skulle forstås så bogstaveligt. Så kan det være, vi kan hænge os i det med rulleskøjtebanen eller parkourbanen eller svømmehallen i stedet for. Eller vi kan bare, som borgmester Pia Allerslev jo siger, tage højde for, at det her er en bunke holdninger og ikke en færdig plan. Vel, så fik vi den, en bunke holdninger og ikke en færdig plan. Der udtrykker borgmesteren jo ganske klart, at det her er netop ikke en færdig plan, det her er en masse løse forslag om skibakker og parkourbaner og svømmehaller, som erstatter en fuldt finansieret plan for, hvordan man vil forbedre de baner, der ligger der i dag, og hvordan vi vil bygge boliger.

Jeg undrer mig sådan set lidt over, hvordan en idrætsborgmester kan få sig selv til at sige nej tak til en fuldt færdig og finansieret plan, der øger kapaciteten på boldbanerne derude med 3-4 gange så mange fodboldspillere, som vil lave en aktivitets- og løbesti, og hvor der også vil blive plads til en skoleidrætshal. Det undrer jeg mig sådan set en lille smule over, hvordan man som idrætsborgmester kan få sig selv til at sige nej til det og i stedet for erstatte det med noget kasinoøkonomi og måske finansierede planer.

Så er SF's Bjarne Fey oppe og sige, hør her, den anden plan var heller ikke finansieret. Bjarne Fey siger, at vi mangler at tage højde for 309 mio. kr. Jeg kan informere Bjarne Fey om, at de 309 mio. kr. formodentlig er de 309 mio. kr., vi tænkte, vi ville få ind på salg af Kløvermarken, hvor vi så brugte dem i budgetforhandlingerne i 2007 sammen med SF. Da SF sprang, var vi nødt til at finde pengene andetsteds, det vil sige, vi i den budgetforhandling blev nødt til at rydde op efter SF i budgetforhandlingerne i september-oktober måned, og vi derfor har fundet pengene. De passer så ikke ind i Bjarne Feys regnestykke.

Jeg ved sådan set heller ikke, hvor Bjarne Fey får sine 520 mio. kr. fra. Jeg vil gerne vide, hvor det tal kommer fra, for jeg kender det ikke. Jeg synes, det ville være på tide, at vi i stedet for at køre løs med vilde spekulationer om fiktive økonomiske tal holdt os til fakta, til det, vi rent faktisk ved noget om. Vi kan kigge i NIRAS' rapport for at se, at i den plan, der ligger der i dag, der kan vi øge antallet af boldspillere 3-4 gange, og der er sådan set finansiering til det. Det synes jeg, vi skal holde os til.

Jeg har forstået, at der ikke er flertal for at gennemføre den plan her i salen. Det må man indse, men jeg synes, det er ærgerligt, jeg synes, det er ærgerligt for fodboldspillerne, der skal erstatte håbet om en reel forbedring, der kunne træde i kraft ultimo 2009, med løse spekulationer over eventuelle skibakker og parkourbaner.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev:** Jeg må bare igen undre mig over den skingre tone, som desværre både Mona Heiberg og Anne Vang hiver frem heroppefra.

Jeg ved ikke, hvordan det er man pludselig får, at det her handler om valgkamp, det her handler om drilleri. Når Socialdemokraterne bliver stemt ned i en sag, så ser de altså ikke på, at det her er en politisk vurdering af, hvorvidt man synes, det her er en god ide eller ej, så er det pludselig drilleri, så er det obstruktion, så er det valgkamp.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Det her handler dybest set om, at ja, Venstre var på et tidspunkt med en masse forbehold for Kløvermarken. Den fandt vi ret hurtigt ud af, det troede vi simpelt hen ikke på, at det holdt. Københavnerne er ikke dumme, Mona Heiberg, nej, det er de lige præcis ikke, så de der tomme valgløfter, som Socialdemokraterne og Ritt Bjerregaard var ude med under valgkampen, dem tror jeg også godt, københavnernes kan huske.

Jeg vil altså sige, jeg har lidt mere respekt for de partier, der har mod til at gå ind og sige, det her projekt har vi støttet engang, men vi tror ikke på det længere. Jeg har meget mere respekt for partier, der tør indrømme, at de har taget fejl.

Så vil jeg sige til Simon Strange og til Anne Vang: Renoveringsplaner, idrætsplaner, idrætsanlæg, der rykker osv., er jo alle sammen nogle rigtig gode visionære papirer, som er udarbejdet med de andre gode mennesker, der sidder i Kultur- og Fritidsudvalget, men der er jo ikke fundet finansiering for noget som helst af det. Vi har ikke været ude, jeg har ikke været ude og love københavnernes noget. Jeg har været ude og markere, at det her kunne være nogle helt vildt spændende projekter at sætte i gang, og jeg ville rigtig gerne udvide dem til at være 11 idrætsanlæg, der rykker, og så tage Kløvermarken med. Men vi har ikke fundet pengene. Jeg vil gerne, Venstre vil gerne sætte sig ned og finde pengene til de her anlæg, til de her gode projekter rundt omkring.

Det håber jeg, Socialdemokraterne også vil være med til, og at Socialdemokraterne ikke sætter sig ned og er mavesure nu over, at de er blevet stemt ned på billige boliger, og at de er blevet stemt ned på den fine plan, som de præsenterede københavnernes for, men at de i virkeligheden følger med i at lave nogle gode ting for københavnernes, også på Kløvermarken.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Selv om Socialdemokraterne her til sidst har indrømmet, at de godt er klar over, at der ikke er flertal for deres oprindelige plan, så prøver de jo hele tiden at tale udenom, altså det er fuldstændig, som om Socialdemokraterne har mistet jordforbindelsen. Det er selvfølgelig, når de føler sig presset, så ved de ikke rigtig, hvordan de skal klare sig ud af det.

Så taler man om, at det er et valgoplæg. Hvad er det dog for noget sludder. Jeg vil bare gøre opmærksom, at f.eks. Dansk Folkeparti hele tiden har haft den holdning til det område derude. Vi har været med til et af de første møder, som man holdt ude på Kløvermarken, hvor man talte om de problemer, der var, og hvorfor man ikke syntes, det var en god ide, så lad være med at komme og sige sådan noget.

Hvad er det, der står i det her medlemsforslag, som vi har fremsat? Der står, at Kløvermarken fastholdes som stort rekreativt idrætsområde uden boligbyggeri. Jamen er det ikke det, vi har sagt hele tiden, det er da ikke noget, vi siger op til valget, det har vi sagt hele tiden. Vi kan sige det samme med idrætsfaciliteter osv., så hvad er det dog for noget sludder at stå og sige her.

Men jeg er trods alt glad for, at Socialdemokraterne erkender, at sagen om Kløvermarken er tabt med hensyn til boligbyggeri.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jeg vil tro, at københavnernes vil blive ganske kede af, at de forkromede planer, der er om forbedringer på idrætsområdet, nu bare bliver kaldt for visionære stykker papir, som man ikke har lovet noget som helst omkring.

Jeg kan så også forstå, at det her Kløvermarkenudspil heller ikke skal betragtes som et valgoplæg. Det takker formodentlig både Mona Heiberg og jeg for at være blevet opmærksomme på. Det skal også forstås som endnu et visionært stykke papir, som føjer sig til rækkerne af visionært papir, som åbenbart dynger sig op i kultur- og fritidsforvaltningen.

Det ønsker vi sådan set ikke. Vi ønsker konkrete planer, og vi er rigtig, rigtig kede af at erstatte en konkret plan med et stykke visionært papir om skihopbakker og lignende.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Det faldt mig også lidt for brystet, at borgmester Pia Allerslev siger, at renoveringsplanen er et stykke vision. Jeg mener sådan set, at vi har lavet en aftale om at renovere vores idrætsanlæg og går meget ambitiøst ind for at få renoveret dem.

Det er korrekt, at der mangler finansiering af de der 300 mio. Det må Borgerrepræsentationen godt lige tage ad notam, at der stadig væk mangler penge til.

Men når borgmesteren så påpeger, at der nu kommer en ny plan i spil med 500 mio., der skal finansieres, så er mit spørgsmål bare: Kommer der 500 mio. ind i en ny finansieringsplan, prioriterer borgmesteren så Kløvermarken over renoveringsplanen? Det er sådan set det ganske enkle spørgsmål. Ellers synes jeg da, man tager munden for fuld i Venstre.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg må allerførst sige, at jeg ser meget, meget frem til at få et referat af denne debat, også om det visionære. Jeg mener helt alvorligt, borgmester Pia Allerslev, at det ville klæde borgmesteren at have en idrætsplan efter 3 år, hvor det dog ikke er Dem, borgmester, der har siddet der, men der trods alt har siddet en Venstreborgmester.

Jeg må sige, at man kommer med et input til en ny plan 5 måneder inden der kommer et valg. Hvad er det andet? Er det bare visioner, er det bare de visionære papirer, er det frisk luft, eller er det varm luft, eller er det ingenting overhovedet? Hvad laver borgmesteren på idrætsområdet? Visioner og varm luft og ingen konkrete planer. Altså jeg er rystet, jeg er virkelig rystet, og det tror jeg, alle københavnere er, der havde ønsket sig renoveringer og nye anlæg og planlægning og en planlægning, som var finansieret.

Derfor spørger jeg også i forhold til det 3. "at", hvor der står, at disse forvaltninger skal udarbejde en idrætsplan, endelig langt om længe kan man så sige, hvis der ikke ligger noget ud over nogle visionære papirer. Og så står der, "samt forslag til finansiering", og jeg vil meget gerne spørge til, hvad det er for en finansiering, man så ønsker, man så her ser til bl.a. denne eventuelle hopbakke, som man jo skal have noget sne til og sådan noget, det har man i hvert fald på Holmenkollen. Altså jeg er vokset op ikke så langt derfra, og det har man også på den slalombakke, man plejer at stå på.

Men lad det ligge, lad det være, jeg vil gerne høre om finansieringen.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Pia Allerslev:** Det er jo meget interessant, at et spørgsmål om finansiering er relevant i forhold til idrætsanlæg og i forhold til renoveringsplaner, men når man taler om 5x5 boliger, så er det ikke interessant, hvordan pengene og hvordan regnestykket hænger sammen, hverken for kommunen eller for de folk, der kommer til at bo der.

Jeg må altså sige, at jeg bliver faktisk en anelse vred over at få skudt i skoene, at Kultur- og Fritidsudvalget og kultur- og fritidsforvaltningen ikke forholder sig til idræt og ikke forholder sig til idrætsplaner. Jeg synes rent faktisk, der er fremlagt rigtig mange gode og konstruktive planer.

Men i stedet for at gå ud og love københavnere en hel masse, så forholder jeg mig faktisk til virkeligheden, Mona Heiberg. Jeg går ikke ud og lover, at vi kan bygge 5.000 boliger til 5.000 kr. på 5 år, jeg går ud og siger, vi har nogle visioner på idrætsområdet, vi har nogle steder i byen, hvor der trænger til at blive gjort rigtig, rigtig meget, men før vi får finansieringen på plads, før Socialdemokraterne er med til at pege på, hvor det er, pengene skal findes, hvad det er, der skal gøres, før vil jeg altså ikke gå ud og love københavnere, at jeg lige vupti har løst problemerne.

Jeg vil rigtig gerne udarbejde en plan, jeg vil rigtig gerne forholde mig konstruktivt til det her, men det er søreme svært, når man får skudt i skoene, at man ikke arbejder på området, at man ikke gør noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Jeg håber også, at de medlemmer af Kultur- og Fritidsudvalget fra Socialdemokratiet, der sidder og lytter til det her, faktisk også bliver en smule indignerede over, at vi får skudt i skoene, at vi ikke gør noget som helst i Kultur- og Fritidsudvalget på idrætsområdet.

Og nej, jeg vil ikke tilsidesætte renoveringsplanen. Renoveringsplanen er vældig, vældig vigtig, og der skal findes mange flere penge til det område også i de kommende år. Men vi kan jo ikke sætte alting i stå, fordi Socialdemokraterne ikke har gjort noget ved at bygge nye idrætsanlæg de sidste 20 år. Skal vi så bare læne os tilbage og sige, nu må vi lade være med at gøre noget som helst, nu er vi nødt til at renovere, vi har alting færdigt, og vi har i øvrigt ikke nogen ideer og visioner på dette område.

Så jeg vil have lov til at have mine visioner. Så håber jeg, at Socialdemokraterne er med til at indgå budgetforlig næste år, så vi kan prioritere renovering, nye idrætsanlæg og en masse andre gode ting, som vi kan gå ud og love københavnernes, i stedet for bare at have en masse tomme løfter, som alligevel ikke bliver til noget.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): To ting. Det første, kommunal finansiering, hvor borgmester Pia Allerslev undrer sig over, hvorfor det skal gælde idrætsanlæg, men det ikke skal gælde billige boliger. Nu har Venstremedlemmer jo været heroppe på talerstolen gang på gang på gang på gang og har understreget, at der ikke skal lægges kommunale kroner i at bygge billige boliger, det tillader kommunalfuldmagten ikke. Det har Venstre været oppe gang på gang for at understrege.

Så det er altså idrætsanlæg, man kan lægge kommunale kroner i, og det skal vi da gøre. Derfor er vi som Socialdemokrater da også enormt glade for at vide, at borgmesteren stadig støtter renoveringsplanen. Det må så betyde, at pengene til Kløvermarken kommer efter den renoveringsplan, der ligger. Den ligger altså langt ude i fremtiden, renoveringen af Kløvermarken og skihopbakken og parkour og svømmehallen og alt det andet, der skal være på Kløvermarken. Det ligger langt ude i fremtiden, har vi nu fået afklaret.

Det synes vi er ærgerligt. Vi synes, det er ærgerligt, at vi havde en plan, hvor man kunne få en privat bygherre, Skanska, som i øvrigt har regnet med det her, og det ville da være god stil fra kommunen at blive ved med at køre den linje, man hele tiden har kørt. Man kunne få dem til at bygge boliger, og det kunne indbringe os nogle penge til at lave idrætsrenoveringer.

Vi havde en fuldt finansieret plan for at renovere idrætsanlæg i København, og det synes vi er underligt, at en idrætsborgmester ønsker at aflyse til fordel for noget, som ligger langt ude i fremtiden, har vi fået afklaret her i dag.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg vil bare understrege, borgmester Pia Allerslev, at jeg ikke har nævnt borgmesterens og udvalgets forvaltning. Jeg har ikke nævnt det udvalg, der sidder der. Jeg har udelukkende nævnt borgmester Pia Allerslev, og at det ville klæde borgmesteren at få hold i de planer, der ligger, og få hold på, hvad det er for nogle idrætsfaciliteter, københavnernes har behov for og få hold på finansieringen. Jeg spørger igen: Hvordan skal dette medlemsforslag finansieres?

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Det er sådan set også bare et spørgsmål til det regnestykke, som jeg ikke kan få til helt at gå op. Jeg er glad for, at borgmesteren får præciseret, at renoveringsplanen bl.a. står før. Vi får selvfølgelig ikke at vide, om de her idrætsanlæg, der rykker, står før, eller om nogen af de andre planer, der er blevet lagt frem, står før.

Men uanset hvad så vil jeg bare gerne have afklaret, om den finansieringsplan, der fremgår af forslaget, også tager højde for, at der skal finansieres yderligere, lad os sige 500 mio., hvis det kan gøre

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

det, til de øvrige anlæg først. Fordi det må den jo angiveligt gøre, hvis man ellers tilvejebringer 500 mio., og borgmesteren så siger – jeg går ud fra, at det er på forslagsstillernes vegne – at det først og fremmest må gå til renoveringsplaner. Men så mangler der stadig væk 500 mio. til denne her plan. Det vil så sige, at den finansieringsplan, man skal fremlægge i det her forslag, må andrage omkring 1 mia. kr.

Forslagsstillerne må selvfølgelig gå op og redegøre for, hvor mange penge det er, de mener, der skal til. Det må være den logiske tolkning af det, der er blevet sagt fra talerstolen.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg må ærlig talt sige, jeg synes, det var lidt deprimerende at høre den socialdemokratiske ordfører specielt, ja, der har været mange, den første, den formelle, tror jeg nok, det er. Der er jo ikke stil over det, når man er på vej ind i et politisk nederlag, så at nedgøre den politiske modstander, og det var sådan set det, som i hvert fald hele det første indlæg bar præg af.

Jeg fik ikke talt, hvor mange gange ordet "ski", og lad mig så lige understrege, der blev sagt fejlagtigt "skihopbakke" 4-5 gange. Nu har jeg så bemærket, at Anne Vang har fået læst lidt mere på forslaget. Det var også kun et enkelt ord, jo, der står sådan set "skibakke", og der er en lille forskel.

Men spørg til side. Jeg synes ærlig talt, at Socialdemokraterne godt kunne have erkendt på en lidt mere stilfuld måde, at man er røget ind i et politisk nederlag. Jeg synes, det tangerer et eller andet sådan næsten usmageligt, når man sådan her bliver viftet med, at det her jo bare er sådan noget løs snak.

Jamen det er klart, vi stiller et forslag om, at der nu skal udarbejdes en idrætsplan, sådan starter man nu altid. Det er jo en 180 graders vending, vi laver her i aften. Der er da et berømt valgsglogan i øvrigt, som vi alle husker, nu er det så nogle andre partier, der gør det her 180 grader. Og så er det klart, at så starter vi på en frisk, så skal vi have lavet en plan, og så skal vi have finansieret den, og så skal vi have virkeliggjort den.

Må jeg minde om, at der var et parti med en overborgmesterkandidat i spidsen, som kom med nogle vidtløftige snakke, løse snakke om, var det 5.000 boliger af en eller anden slags, billige osv. og ikke ret meget andet end snak, der kom ud af det.

Så jeg synes, det er lidt billigt at stå her bare og nedgøre det ved at sige, at det er noget løs snak. Nej, det er et andet spor, vi nu lægger.

Til Mona Heiberg vil jeg bare sige, når der bliver skudt på, at det her er et valgoplæg. Må jeg minde om, at hele ideen om den her Kløverbanen, faktisk er blevet bragt frem før, vi har faktisk stillet forslaget, der var der ikke flertal for det. Vi har så jo kunnet konstatere, at hele projektet om Kløvermarken blev mere og mere dubiøst, og jeg kvitterer for, at partier har haft mod til at sige, o.k. det var ikke det, vi troede, det var, vi står af, og det er derfor, vi er her i aften.

Jeg bed mærke i, og det glæder mig enormt meget, at Anne Vang i datid sagde: Vi havde en plan. Ja, kære Socialdemokrati. I havde en plan. Det kan godt være, I stadig væk vil opretholde den plan for jer, men om føje minutter så har Borgerrepræsentationen i hvert fald ikke den plan.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Jamen jeg skal såmænd bare spørge borgmesteren, om det er en fejl, at der står "skibakke" i forslaget, for ellers kan jeg da ikke forstå, hvorfor borgmesteren føler sig nedgjort over, at jeg taler om hans eget forslag om en skibakke.

Bjarne Fey (F): Det er, som om den socialdemokratiske ordfører tror, at en løgn bliver mere sand ved at gentage den, ikke faktum.

Men nu skal jeg prøve at oplyse Socialdemokraterne, økonomiudvalgsmedlemmet Anne Vang om, hvor hun kan læse om infrastruktur. Hun kan f.eks. læse startredegørelsen fra 2007 omkring Kløvermarken, det første projekt. Hun kan også læse det notat, økonomiforvaltningen lavede til budget-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

seminaret her i februar 2009. Der står, at der skal bruges 520 mio. kr. til infrastruktur på Nordøstamager, den plan, der også er Den Grønne Flod.

Alle de tal, jeg har fremmanet i Amager Bladet eller andre steder, er taget fra helt officielle kilder, som økonomiforvaltningen har fremlagt. Det er ikke noget med gætværk, eller hvad man nu ellers skal sige. Det er ganske almindelig sund fornuft og omtanke at prøve at sætte de tal frem og prøve at lægge dem sammen. Det gør økonomiforvaltningen ikke af sig selv, og det gør Socialdemokraterne heller ikke, og når man regner plusserne og minusserne sammen, så giver de et stort ufinansieret projekt, der hedder Den Grønne Flod. Men hvis Anne Vang kan bevise, at Den Grønne Flod er fuldt finansieret ved jordsalg, så vil jeg gerne se det.

Så vil jeg godt spørge: Er der en aftale med Skanska, som BR ikke kender noget til? Jeg synes, ordføreren sagde, at der var en aftale med Skanska. Det kunne jeg godt tænke mig at vide noget mere om. Hvad går den plan ud på, har man lavet en aftale i kommunen, som BR ikke ved noget om, det kunne jeg godt tænke mig at vide noget om.

Så synes jeg, Socialdemokraterne skulle til at stoppe klynkeriet. I 3 år har vi stemt for alt omkring billige boliger fra SF's side af, desværre er der kun kommet 12 billige boliger, som ikke engang lever op til de energikrav, vi blev lovet. Det er ikke et nulenergihus, som vi blev lovet. Det er vi simpelt hen nødt til at investere i efterfølgende. Vi har stemt for alt omkring det her.

Vi synes stadig, fokus måske er forkert omkring det her, at skyde skylden på SF eller BR, når det er et lovgivningsspørgsmål. Lige såvel som boligreguleringslovens § 5, stk. 2, som har været nævnt flere gange, jo fjerner masser af betalelige boliger. Boliger, der er væsentligt billigere end de billige boliger, forsvinder hvert år. Det kunne vi også sagtens gøre en fælles front over for i forhold til regeringen. Det er markedet, og det er regeringen, der spænder ben, det er ikke SF omkring billige boliger.

Kløvermarken er bare et rigtig, rigtig stjernedårligt projekt. Det er ikke nogen politisk forfølgelse af Socialdemokraterne, det er bare stjernedårligt.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Blot for at svare på Bjarne Feys spørgsmål: Har der været en kommunal aftale med Skanska? Ja. Har der været en kommunal aftale med Skanska, som Borgerrepræsentationen ikke kender til? Nej. Det er muligt, at Bjarne Fey ikke kender til den aftale, vi indgik med Skanska, hvor Skanska og kommunen sammen lavede en arkitektkonkurrence, hvor der sad dommere fra Skanska og fra kommunen, der sad sågar et SF-medlem, Camilla Burgwald, der på daværende tidspunkt var medlem af Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget fra SF. Camilla Burgwald fra SF valgte sammen med os og Skanska en vinder, nemlig projektet Den Grønne Flod, som vi syntes var et fremragende projekt.

Nu vælger et flertal af partier så at trække tæppet væk under Den Grønne Flod og trække tæppet væk under det projekt, som vi og Skanska i fællesskab udvalgte, og det synes jeg er ærgerligt.

Jeg synes sådan set også, det er ærgerligt, at man slynger om sig med mærkelige tal. Jeg synes, at det vil være på sin plads, hvis Bjarne Fey fremlægger sine tal på skrift, og så kan vi jo se på, hvad der er i dem. Vi ved, at sidste gang, Bjarne Fey havde en bekymring, gjaldt det sikkerheden ved Kløvermarken, hvor Bjarne Fey sagde, at det var galimatias, fordi der kunne være risiko for eksplosion, det ville være galimatias. Jeg kan huske ordet galimatias, det var galimatias sikkerhedsmæssigt at bygge ved Kløvermarken. Det fandt vi ud af, at det ikke var.

Alle de undskyldninger, der kunne være for ikke at bygge ved Kløvermarken, er væk. Det viser sig også, at man kan bevare antallet af boldbaner, man kan endda gøre sådan, at der kommer 3-4 gange så mange fodboldspillere. Der er ikke nogen undskyldninger for ikke at bygge ved Kløvermarken, andet end at man simpelt hen ikke vil, at man hellere vil have skihopbakke, skibakker, parkour, svømmehaller og andre planer, som man ikke rigtig ved, hvad konkret indeholder.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

(Kort bemærkning).

Jens Nielsen (A): Hvis Bjarne Fey synes, at det her projekt om billige boliger var sådan et stjernedårligt projekt, så undrer det mig lidt, at man vælger noget helt andet end et boligprojekt.

Det, der gør det her til et stjernedårligt projekt, det er, at København har brug for en boligmæssig langsigtet udvikling, hvor der er plads til alle slags mennesker. Og så er det ikke nogen rigtig god ide, hvis man i øvrigt er enig i det langsigtede behov, at man stempler et stort område som ubrugeligt til boligbyggeri i al fremtid. Det gør jo, at man afskærer sig gradvis, hver gang der er masser af gode argumenter for ikke at gå i gang med boligbyggeri, hvor vi har ledige grunde i dag.

Men hvis vi hver gang laver sådan en stempling her, der skal aldrig være boliger mere, jamen så afskærer man sig fra, at byen får en balance og en langsigtet vækst, som vi kan være glade for, som er mangfoldig, som har plads til alle slags mennesker og alle jobfunktioner. Så får vi nogle af de der byer, der bliver alt for dyre, som vi har set rundt omkring i verden, hvor folk må flytte ud, og vi kun får rige, og så efterhånden, som folk bliver ældre, får man en forslumning. Det er de der meget, meget lange bølger, vi ser i byudviklingen, hvis markedskræfterne får lov at bestemme.

Derfor må vi som offentlig sektor gå ind og være med til at sikre den her langsigtede udvikling. Derfor er det en stjernedårlig ide at gøre sådan et stort område ubrugeligt for boligbyggeri i al fremtid.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Nu er det jo ikke, fordi byen mangler langsigtede boligprojekter, Jens Nielsen. Der er Nordhavnen, der er Ørestaden, der stadig ikke er udbygget, der er Grønttorvet, der er Carlsberg. Det er jo ikke, fordi vi mangler planer. Det er spørgsmålet, om ikke vi mangler penge til at forfølge de planer ved at lave de nødvendige infrastrukturelle investeringer i skoler, i veje, i kulturinstitutioner, om vi i det hele taget har de penge.

Så vil jeg bare sige, at jeg tror ikke, jeg vil gå op på denne talerstol mere igen i denne sag. Jeg tror, den er uddebatteret. Men jeg har det bare sådan, at når Anne Vang taler til mig på den måde, så føler jeg det, som om hun står og taler til en, der er fuldstændig idiot, der ikke ved, hvad han taler om.

Jeg ved godt, hvad jeg taler om, jeg slynger ikke bare tal ud. Jeg vil godt sige, hvis Anne Vang bliver ved med at fremture og bliver ved med det her, så mister Anne Vang og dermed den socialdemokratiske ledelse også min tillid til, at man overhovedet kan forhandle med den. Jeg står ikke og lyver heroppe, jeg står og citerer fra tallene fra forvaltningen. Jeg gider simpelt hen ikke finde mig i at blive chikaneret med det.

(Kort bemærkning).

Simon Strange (A): Det er jo bare, fordi nu gik der jo meget billig bolig-snak i den, og jeg minder bare lige forslagsstillerne om, at der stadig væk er en uafklarethed omkring finansieringen af det her, er det 1 mia., vi er ude og finde, eller hvad er det egentlig for en prioriteringsrækkefølge, man har. Er Kløvermarken lige pludselig blevet det vigtigste idrætsprojekt i byen, der dermed skal finansieres først, eller er den finansieringsplan, man beder forvaltningen om at finde, faktisk nærmere 1 mia. kr., hvor man selvfølgelig stadig væk vil stå ved, at man vil renovere vores idrætsanlæg først og fremmest og derudover bygge de anlæg, som vi har snakket om sammen.

Jens Kjær Christensen går på talerstolen om lidt, jeg håber, han som en af de andre forslagsstillere vil forholde sig til, om også de vil holde fast i renoveringsplanen og dermed også nu står over for en ufinansieret idrætsplan for Kløvermarken.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Til SF's Bjarne Fey, som føler, at vores politiske ordfører taler til ham, som om han er en idiot. Altså var det ikke Bjarne Fey, der lige før var oppe og ikke bare antyde, men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

mere end antyde, at der var indgået en hemmelig aftale uden om Borgerrepræsentationen. Er det en fair måde at debattere på, Bjarne Fey?

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal i hvert fald love, at jeg ikke vil kalde nogen idioter her fra talerstolen.

Jeg skal give Socialdemokraterne det, at vi og også SF i øvrigt jo har været enige om hensigten og princippet omkring at kæmpe for billige boliger, og det er vi fortsat.

Der, hvor vi står i dag, handler det om det koncept for billige boliger, der har været forsøgt praktiseret, og som har vist sig ikke at kunne fungere, og det må alle erkende. Det er det ene.

Det andet er, at der selvfølgelig er en, du kan godt kalde det, Jens Nielsen, en kulturpolitisk diskussion: Skal vi i princippet gå hen og bebygge alle vores grønne arealer? Nej, vil svaret straks lyde, og derfor begynder man så og har altså konstrueret projekter, hvor det ser ud, som om man kan bevare det og i øvrigt, at pengestrømmene hænger ordentligt sammen.

Det har ikke hængt sammen selvfølgelig, ikke indtil nu, for så havde vi ikke denne her diskussion. Mange af dem på talerstolen skændes. Det er selvfølgelig, må jeg opfatte det som, sådan en lutrende proces imellem tidligere eller nuværende budgetpartnere. Det er jo rigtigt, der er mange, der har været fedtet ind omkring Kløvermarken undervejs i denne proces. Det har vi så ikke. Vi går ind for billige boliger, men vi er ikke gået ind for bebyggelse ude på Kløvermarken på noget tidspunkt.

Så jeg har lovet, eller Simon Strange forventer, at jeg skal svare på finansieringsspørgsmål, og det kan jeg som sædvanlig gøre ganske klart. Hvad der er besluttet politisk i Borgerrepræsentationen og i udvalgene, hvad angår renoveringsplaner for idrætsfaciliteter, står selvfølgelig ved magt, det gør alle de vedtagelser, vi laver her. Det er derfor, denne her vedtagelse er så interessant.

Hvordan man i øvrigt skal finansiere en plan, som vi overhovedet ikke kender nu, ja, undskyld mig, det er et ublu krav at stille til Enhedslisten, i betragtning af, at alle partier med jævne mellemrum og dobbeltspil påstår og bilder københavnerne ind, at nu kommer der dit og dat, som overhovedet ikke er finansieret.

Jeg ved ikke, om den idrætsplan ender med inden for den næste 4-årige periode at blive en løbesti rundt om Kløvermarken, det kan da godt være. Det er klart, tingene skal finansieres, og det har vi jo midler til, vi har budgetforhandlinger eksempelvis. Så der er jeg ganske fortrøstningsfuld, det skal vi nok finde frem til.

Det betyder heller ikke, Simon Strange, idrætspolitisk fokus kun er i Kløverparken, det gør det i hvert fald ikke for vores vedkommende, overhovedet ikke. Vi har jo så mange bolde i luften, og det har vi jo stadig væk, jeg skal ikke nævne alle de andre planer, der ligger, og som heller ikke er finansieret, undskyld, så det er jo et valg, hvor det flertal, der måtte finde sammen, siger: Hvad er det så, vi konkret bruger penge til i den konkrete situation ud fra, hvor mange der er?

Og så vil jeg sige til sidst til Socialdemokraterne: I skal ikke, sådan som det har lydt her fra talerstolen, være så kede af det. Flertallet bringer jer i dag ud af en meget penibel situation i et valgår. I får chancen nu for at beskyldes flertallet for at være idioter, pas på med at bruge ordet, men det får I chancen for, for hvis det bare havde været op til jer, så havde der været 5.000, eller så havde Kløvermarken været bebygget. Den går ikke, Granberg, at komme ud med. Det var også derude i øvrigt, han prøvede at løfte flyet.

Så lad være med det. Vi har faktisk i dag gjort Socialdemokraterne en tjeneste, hvor vi egentlig muligvis skulle have ladet være med at stille det her forslag, for vi havde jo politisk stået meget bedre i en debat, hvor der stadig væk var en masse pølsesnak og fantasier omkring bebyggelse på Kløvermarken.

Så jeg tror, det er væsentligt nu at komme videre og selvfølgelig overveje fra de partier, der har været indfedtet i bebyggelse på Kløvermarken, hvordan man i fremtiden undgår samme procesmåder,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

hvor der er spildt uanede midler af tid, penge, af borgernes penge og borgernes opmærksomhed, og vi ender her.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): – Som gerne vil takke Jens Kjær for et morsomt indlæg, men ikke har tænkt sig at takke ham for selve oplægget til beslutning, for vi er nemlig kede af det, hvis det ender sådan, som Jens Kjær forudser, at den store, forkromede idrætsplan ender med at være en løbesti om en 3-4 år. Altså vi kunne allerede tidligere høre, at Venstres borgmester, Pia Allerslev, sagde, at renoveringsplanen ligger fast, så de her midler til de kommende mange forskellige ting, som åbenbart ikke skal være en skibakke, men skal være alt muligt andet, ligger langt ude i fremtiden.

Nu siger Jens Kjær så, at det kan være, det ender med kun at blive en løbesti. Det er vi kede af. Der ligger sådan set en løbesti, ikke om 3-4 år, men næste år. I det forslag, vi har, ligger der en løbesti, ligesom der ligger, at der kan komme 3-4 gange så mange fodboldspillere, det har jeg sagt før, og en skoleidrætshal. Det er vi sådan set kede af at erstatte med nogle løse ideer, der måske ender med en løbesti om 3-4 år. Det er vi kede af; det tror jeg faktisk også, at københavnernes er kede af.

Derfor synes jeg, det er værd, at vi debatterer det i dag, og jeg vil være meget ked af det, hvis der er nogen, der tror, jeg har kaldt dem idioter, men jeg mener alligevel, at det er væsentligt, når der er et ønske om at erstatte en fuldt finansieret plan med nogle løse tanker, at vi så diskuterer, hvorvidt den plan nu også er fuldt finansieret, hvis der er nogen, der stiller tvivl om det.

Jeg kan simpelt hen ikke genkende de tal, som Bjarne Fey kommer med, og jeg glæder mig selvfølgelig til at se regnestykket. Jeg tillader mig altså også at gøre opmærksom på, at det tidligere har lydt fra SF's selv samme Bjarne Fey, at antallet af fodboldbaner vil blive reduceret med en tredjedel, og at der var sikkerhedsforhold, der gjorde, at det ville være galimatias at bygge. Det var ikke korrekt, og derfor mener jeg, at det vil være en god ide, hvis vi kigger på de tal igen.

Mona Heiberg (A): Kære Jens Kjær, tak for dette muntre indslag, det er altid godt med et grin i forhold til dette. Men jeg synes faktisk, det i forhold til nogle forslag er dybt alvorligt det her. Jeg synes faktisk, det er meget, meget alvorlig snak og ikke så meget fantasi.

Men jeg vil allerførst gerne give et meget godt råd til forslagsstillerne, I skal virkelig lytte nu: Drop det der med skibakken, fordi københavnernes griner af jer, så drop det i hvert fald, tag en anden indgangsvinkel på det her. Selv om det kan være muntert og morsomt, så går de rundt og tænker: Har de ikke noget mere seriøst at tale om i denne forsamling, som vi har valgt, som vi har stemt på, som er vores tillidsmænd og kvinder, end en skibakke? Drop den og find på noget andet derude i stedet for, sådan noget væs.

Så vil jeg sige i forhold til, ja, jeg synes altså ikke, hr. Bjarne Fey plejer at være så følsom over for debatter her, og jeg mener også, at jeg har fået et par ganske hårde slag over næsen indimellem af hr. Bjarne Fey, så der tror jeg nok, pointene står ganske lige mellem Bjarne Fey, Anne Vang eller andre i denne forsamling. Så lad os da komme med argumenterne, Bjarne Fey, i stedet for at få det føleri herfra.

Så vil jeg bare sige i forhold til boliger, at vi har aldrig set så mange tvangsauktioner i denne by i de sidste mange, mange år. Vi har aldrig set så mange ejerboliger til salg, som der er i denne her by i dette år. Kvadratmeterprisen på ejerboligerne rasler godt nok ned, men de kommer jo aldrig derned, venner, hvor en ganske almindelig familie har råd til at bo i dem. Indse dog, at det er vigtigt for københavnernes, og blæs lidt på, hvad overborgmesteren og valgønsker og det. Det er vigtigt for københavnernes at få et sted at bo, så de er fri for at pendle, fri for at komme ud og ind med deres biler ind i vores by og forurene. Der er simpelt hen så mange fordele ved det, hjælp os med det, i stedet for at lave sådan nogle latterlige forslag for at genere det. Faktisk er det, undskyld, ikke så latterligt et forslag endda, men netop på det grundlag det er udformet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Så vil jeg igen som det allersidste punkt på denne dagsorden sige, jeg vil gerne bede om, at kulturborgmesteren kommer herop og fortæller mig om finansieringen. Det ville klæde Københavns Kommunes kultur- og idrætsborgmester for 500.000 borgere at fortælle mig: Hvor skal vi finde pengene henne, hvorfor skal vi stemme for dette her, hvad er det for en plan, hvor langsigtet er den, er det i morgen, eller er det om 100 år, eller hvordan fungerer det? Er det blot en vision eller hvad?

Så borgmester Pia Allerslev, jeg beder så mindeligt, om borgmesteren kan komme op og fortælle mig kroner og øre i forhold til dette forslag.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): – Som er helt glad, fordi hun har fundet ud af, hvor det er Bjarne Fey og hun går galt af hinanden, hvorfor det er, at jeg ikke kan genkende Bjarne Feys tal. Det er, fordi Bjarne Feys 540 mio. ikke kun vedrører Kløvermarken. Ved et uheld er Bjarne Fey kommet til at medregne hele Nordøstamager, både Krimsvej, Strandlodsvej, Margretheholm og Kløvermarken. Det er simpelt hen der, vi går galt i byen, og det er derfor, SF ved en fejl er kommet til at antage, at en finansieret plan ikke var finansieret.

Så nu hvor vi har fået det på det rene, at planen for Kløvermarken, som vi har, er finansieret, kan vi komme videre i debatten og måske høre borgmester Pia Allerslevs svar på Mona Heibergs udmærkede spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Jeg synes, det er interessant at høre Mona Heiberg appellere så intensivt og intenst til kultur- og fritidsborgmesteren om at fremlægge en grundlæggende finansiering for stort hvad som helst, var jeg lige ved at sige, i denne her by, og må i bund og grund jo fordømme, at nogen som helst måtte tænke tanker om noget som helst i den her by uden at have fremlagt ned til mindste detalje, hvordan man vil finansiere det.

Mener Mona Heiberg, at Socialdemokratiet i hele sin levetid på dette Rådhus, det er jo mange år, altid kun har fremlagt fuldt finansierede planer, hvor helt ned til mindste detalje aldrig har været det mindste løse i koderne, aldrig har bedt forvaltningen om at fremlægge sådan mere overordnede planer? Mener Mona Heiberg virkelig, at Socialdemokraterne i hele sin 200 millioner år lange levetid kun har været i stand til at fremlægge fuldstændig endegyldige forslag og aldrig er kommet med løse oplæg eller måske i virkeligheden diskussionsoplæg til københavnernes, således som man jo også kan læse det her som?

Mener Mona Heiberg virkelig det? Fordi så må jeg indrømme, at så skal jeg i hvert fald have den del af mine skolepenge tilbage, der handler om historieundervisningen.

(Kort bemærkning).

Lars Rasmussen (A): Hr. Morten Kabell. Lad være med at stå og tale udenom og begynde at snakke om alt muligt andet og sige, at det her handler om finansiering for hvad som helst i denne her kommune. Det ville klæde oppositionens leder, kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev, at komme herop og fremlægge en finansiering af dette projekt. Det synes jeg simpelt hen, man skylder københavnernes.

Lise Helweg (V): Jeg kommer jo ikke så tit herind, og så kommer jeg herind og skal lytte til alt det, der er sket fra denne talerstol.

Så kigger jeg ned i medlemsforslaget. Der står ikke i det forslag en pind om noget med billige boliger eller boliger i det hele taget, og så bliver hovedtesen her, hvorvidt de boliger skulle have været der eller ikke have været der. Så vidt jeg ved, og jeg har kun fulgt med i pressen, er det en død sild nu. Jeg synes jo nok, at vi skal have billige boliger i København, vi skal bygge det, og det behøver ikke at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

være en død sild i fremtiden, at vi finder frem til noget. Men at vi skal stå her og lytte til og sidde her og lytte til, at man taler om billige boliger på Kløvermarken, som er en død sild, det er jo fuldstændig latterligt rent ud sagt.

Hvis vi nu ser, hvad der foreslås, så foreslås det, at Kløvermarken fastholdes som et stort rekreativt idrætsområde uden boligbyggeri – uden boligbyggeri. Så synes jeg jo, at Socialdemokratiet, hvis vi laver delt afstemning, kan sige ja eller nej til det. Det er de jo velkomne til, og det er vi alle sammen velkomne til.

Så er der et andet "at", der siger, at Borgerrepræsentationen træffer en principbeslutning om, at man ønsker at øge og forbedre idrætsfaciliteterne på Kløvermarken væsentligt osv. Det kan du også stemme ja eller nej til, det er det, det drejer sig om, og ikke boliger og alt muligt andet.

Det der hypotetiske med, at Mona Heiberg og Anne Vang går herop på talerstolen og taler om jamen stier og en skihopbakke, og hvad det er for noget, det er fuldstændig lige meget, for det, det drejer sig om, det er, at der skal udarbejdes en idrætsplan, og i den idrætsplan kommer der til at stå, hvad I faktisk skal tage stilling til, og det er ikke hypotetisk. På det tidspunkt kan I sige ja eller nej til, om I synes, det er en god eller dårlig ide.

Jeg synes søreme, vi skal blive her ved emnet og ikke bevæge os ud ad alle mulige tangenter, og det er jo især Socialdemokratiet, der har gjort det. Lad os stemme om det her og lad os holde os til teksten.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Jeg synes, det er heroisk, at Enhedslisten går op og forsvare Venstres borgmester, og derfor ser jeg sådan set meget frem til, at vi får referatet fra denne debat. Jeg synes virkelig, det er en god måde, man går op og støtter hinanden sådan partimæssigt. Det er også lidt utraditionelt, men trods alt.

Nu kan jeg se, at Pia Allerslev har bedt om ordet. Nu tror jeg simpelt hen, vi får løftet sløret for denne finansiering. Jeg troede ellers, jeg skulle gå op og konkludere, at det fik vi ikke noget svar på desværre, sådan var det. Københavnerne kunne leve i uvished. Men nu er vi spændte, nu lytter vi, Pia Allerslev, meget. Borgmesteren har nu svaret, det er vi sikre på og trænger ikke længere til hjælp fra Enhedslisten. Vi glæder os.

Borgmester Pia Allerslev: Hvis jeg havde tal på alle de gange, hvor vi forgæves har bedt om at få overborgmesteren til at uddybe spørgsmål, der er blevet stillet af Borgerrepræsentationens medlemmer, så ville jeg nævne det heroppefra, men det har jeg ikke. Men jeg ved i hvert fald, at det er foregået rigtig, rigtig mange gange.

Jeg forstår ikke, hvad det er, Mona Heiberg ikke har forstået i det, jeg har sagt. Jeg har sagt her, at det er en gruppe, der er gået sammen, det er nogle partier, som skal sætte sig ned og finde en økonomisk model. Vi vil rigtig gerne have Socialdemokraterne med, men I er så låst fast i de beslutninger, I har været ude og love københavnerne i nogle løfter, I ikke har kunnet holde alligevel, at I overhovedet ikke kan se ud over jeres egen lille næsetip.

Så nej, der er ikke noget finansiering på det her, nej, der er ikke noget som helst, der peger på, at den her kommer ind og overtager en eller anden rolle end det, den i virkeligheden er tiltænkt, at vi får tænkt nogle nye og nogle gennemførlige planer ude i Kløvermarken i stedet for Socialdemokraternes luftkastel, som de har bildt københavnerne ind og desværre også sluppet godt af sted med indtil i aften.

Så nej, Mona Heiberg, der er ikke nogen penge. Jeg vil gerne finde pengene sammen med Socialdemokraterne, hvis de vil være med, i stedet for bare at obstruere det her arbejde. Jeg vil rigtig, rigtig gerne være med til, at vi kunne implementere alle de andre ting, vi mangler at få implementeret på hele idrætsområdet og vist søreme også på mange andre områder i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

I har spillet fallit i 20 år på det her område. Nu har I også muligheden for at spille med, i stedet for at sidde og spille irriterende og blive ved med at hænge fast i nogle bittebittesmå områder.

Jeg synes, det er temmelig afsporende for debatten, at det her skulle handle om en skihopbane, og det har skullet handle om, hvorvidt jeg kunne stille mig herop og svare på et eller andet spørgsmål om finansiering. Vi er altså 5 partier, der står bag det her, der er 5 partier, der hver især står inde for det her. Det her handler om idræt, det handler om kultur, det handler om, at vi ikke ønsker Kløvermarken som projekt, men det handler altså om, at vi gerne vil skabe nogle gode ting for københavnernes, i stedet for bare at hænge fast i de ting, der ikke kan lade sig gøre.

Jeg håber, at Socialdemokraterne har forstået, hvad det er, jeg svarer på nu, for nu går jeg søreme ikke herop mere i aften.

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): – Som altså hellere må understrege, at det med skibakken ikke er noget, vi har fundet på, men noget, forslagsstillerne har fundet på. Vi er sådan set også kede af det, hvis Venstre føler, at vi obstruerer deres ikke nærmere specificerede plan om skihopbakker, de ikke vil have rigtigt al ligevel, og alle mulige øvrige ting, de ikke rigtigt ved hvad er, at vi obstruerer den plan, som vi nu har fundet ud af er fuldstændig ufinansieret, og som der ikke rigtig er nogen, som ved hvad går ud på, fordi det netop bare er en plan, at vi obstruerer den i stedet for den fuldt finansierede plan til et løft til idrætsområdet, som vil kunne løbe af stablen allerede ultimo 2009, hvis der var et flertal her i salen. Det konstaterer vi, at der ikke er, og vi konstaterer, at der kommer til at gå rigtig lang tid, før der sker noget ved Kløvermarken, og det er vi faktisk rigtig kede af.

(Kort bemærkning).

Mona Heiberg (A): Det kan godt være, borgmester Pia Allerslev, at borgmesteren synes, jeg er irriterende, men jeg er helt sikker på, at der er en hel del københavnere, der sammen med mig vil lede efter nogle svar, og det kan da ikke være særligt irriterende. Det er da relevant at spørge, hvornår kan vi forvente, at økonomien er så meget på plads, så vi kan få de faciliteter, der her er tale om. Det synes jeg er et meget relevant spørgsmål.

Jeg synes også, det er et meget relevant spørgsmål, når københavnernes spørger, om de ikke må få en lejlighed at bo i, som de kan betale. Tænk, det synes jeg er meget relevant og ikke spor irriterende.

Men tak for en frugtbar debat. Jeg synes, der har været mange gode argumenter, og alle ved jo, hvordan alle stemmer i denne sag, så det har været meget godt at få den her meningsudveksling fra den her talerstol. Som sagt, et referat vil være en dejlig ting at have i hånden efter denne debat.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, jeg kunne høre på Mona Heiberg, at hun troede, at vi var færdige; det er vi ingeniende.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen hvor er det trist at erfare, at Socialdemokraterne er kommet så langt ud og føler sig så pressede, at de hverken kan læse eller forstå noget som helst mere. Jeg vil bare henviser til punkt 3 i medlemsforslaget. Der står jo faktisk taget, at man skal udarbejde – jeg er nødt til at sige det højt og klart, fordi Socialdemokraterne kan eller vil ikke forstå det – en idrætsplan samt forslag til finansiering. Så kan det da ikke nytte noget, at man bliver ved med at spørge borgmesteren, hvad hun har tænkt sig, og hvad det vil koste.

Man må kunne forstå, som det også er blevet sagt tidligere, at der er fem partier, der er enige om det her, og vi skal udarbejde planerne og komme med finansiering, og det gør vi også, og det bliver Socialdemokraterne nødt til at finde sig i. Det er allerbedst, hvis de vil være med, men hvis I ikke vil det, så kører toget uden jer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, sådan er det.

Lars Dueholm (V): Og jeg taler ikke om togdrift, kan jeg så sige.

Fru Mona Heiberg – hvis blik jeg ikke lige kan fange, hun er forsvundet, nå, men jeg kan i hvert fald trøste fru Mona Heiberg med, at jeg synes ikke, fru Mona Heiberg er irriterende. Jeg holder meget af Mona Heiberg. Jeg ved ikke, om Pia gør det samme, det tror jeg faktisk, hun gør, det tror jeg, langt, langt de fleste, om ikke os alle, herinde gør.

Nej, der bliver spurgt til, hvor finansieringen skal komme fra, og der bliver også spurgt fra borgernes side gennem Mona Heiberg, hvorfor de ikke kan få nogle billige boliger at bo i.

I forhold til finansieringen så vil jeg skyde tennisbolden tilbage og sige, at nu er det rigtig spændende med finansieringen. Hvor er finansieringen af de manglende 4.988 billige boliger? Det synes jeg faktisk er et meget relevant spørgsmål at stille i dag. Der vil jeg så lade borgerne stille det igennem mig til Mona Heiberg eller måske snarere til overborgmesteren, der sidder bag mig.

Jeg kan også trøste fru Mona Heiberg med, at jeg er stensikker på, at det spørgsmål stiller borgerne fra nu af og til november, og det spørgsmål stiller de også i stemmeboksen i november: Hvor blev de 4.988 billige boliger af?

(Kort bemærkning).

Anne Vang (A): Nu havde Skanska jo tilkendegivet, at de gerne ville bygge boliger ved Kløverparken, det ville ikke koste kommunen en krone. Dem kan københavnere nu se langt efter, og det er vi selvfølgelig rigtig, rigtig kede af.

Men altså nu skal man også se det interessante i det, de politiske kolleger foreslår, og jeg synes da, det er ganske interessant, at Venstres Lars Dueholm er heroppe og spørge, hvor finansieringen til de billige boliger skal komme fra. Jeg ved ikke, om det skal forstås sådan, at Venstre er ved at fravige det princip, de har, om, at der ikke må gå kommunale kroner i boligforsyningen, for hvis Venstre er ved at fravige det princip, så vil vi da gladelig fluks skrive et brev sammen med Venstre til den regering, der saboterer kommunernes indblanding i boligforsyningen. Det gør vi med det samme, og vi glæder os til Venstres opbakning.

Nu har vi ikke fået Venstres opbakning i forhold til de billige boliger, der kunne være kommet på Kløvermarken, og som ikke ville have kostet kommunen en krone. Men hvis Venstre gerne vil putte kommunale kroner i boligforsyningen, så skal det ikke skorte på opbakning herfra.

(Kort bemærkning).

Lars Dueholm (V): Spændende at se, om det bliver den sidste i dag.

Jamen i forhold til finansieringen, og om vi er villige til at gå ud og skrive breve, står vi klippefast og urokkeligt fast før under og efter valget og alle mulige andre citater, man kan bruge fra en snart forhenværende statsminister, tror jeg. Vi ønsker i Venstre i København at overholde lovgivningen, ja, vi ønsker at overholde lovgivningen. Nej, vi ønsker ikke at bruge kommunale midler i strid med gældende lovgivning. Det er fuldstændig rigtigt, det har vi ikke ønsket før, det ønsker vi ikke i dag, det ønsker vi sådan set heller ikke i morgen.

I forhold til finansieringen så er det sådan set ikke kun den kommunale finansiering. I hele kunstgrebet fra overborgmesterens side ud over sådan almindelig tryllekunstnersæt med kaninen og hatten og sådan noget, var ideen jo, at dyre boliger skulle betale for de billige. Der kom der jo en meget følelsesladet og tårevædet tale fra fru Mona Heiberg om tvangsauktionerne, der blomstrede op som paddehatte i København. Jeg beskæftiger mig faktisk med området, så jeg kan bekræfte Mona Heibergs udlægning af, hvordan det er. Det er dejligt at være konkursadvokat for tiden, det er faktisk rigtig spændende, der er masser af tvangsauktioner.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Så jeg vil da gerne høre, hvad det er for en model for de billige boliger, der så skal finde sted på et tidspunkt, hvor man ikke kan sælge dyre lejligheder, fordi det kan man jo ikke. Der er tvangsauktioner, og lejlighederne falder i pris. Du kan nemlig ikke lave Karens Minde-modellen i dag, fordi den model er død og borte. De private bygherrer, som tidligere havde et kæmpeoverskud og så kunne være flottenhejmere og give et par billige boliger, er alle sammen gået konkurs, og hvis de ikke er gået konkurs, så har de i hvert fald ikke et kæmpeoverskud at være flottenhejmere for.

Nej, billige boliger efter overborgmesterens model i København er stendøde, og som bekendt bliver de stendøde ikke vakt til live igen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, vi var ved at bevæge os lidt langt væk fra selve dagsordenen, og derfor slutter vi nu debatten og går over til afstemning.

Socialdemokraterne stillede følgende ændringsforslag (1) til 3. at-punkt:

"Det foreslås, at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen, Teknik- og Miljøforvaltningen og Økonomiforvaltningen at arbejde videre med det finansierede forslag til idrætsplan for Kløvermarken/Kløverparken, som NIRAS Konsulenterne har udarbejdet, og som skaber mulighed for en benyttelse af boldbanerne, der er 3-4 gange så stor som i dag, samt en aktivitets- og løbesti og en skoleidrætshal."

Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslaget tilføjes følgende nye at-punkt:

- at Borgerrepræsentationen med vedtagelsen af medlemsforslaget om et rekreativt løft af Kløvermarken standser det igangværende arbejde med lokalplan og kommuneplan for Kløvermarkenområdet."

Socialdemokraterne fremsatte følgende ændringsforslag (2):

"Det foreslås, at medlemsforslaget tilføjes følgende nye at-punkt:

Det foreslås, at Borgerrepræsentationen pålægger KFF og ØKF i samarbejde at udarbejde en idrætsplan for hele København med henblik på at vurdere kapacitet og brugergrundlag i de forskellige bydele, således at der investeres der, hvor det kommer flest københavnere til gavn. Ekstern konsulentbistand, lokaludvalg og relevante idrætsorganisationer inddrages i analysearbejdet."

Det Radikale Venstre fremsatte følgende ændringsforslag:

"Det foreslås, at medlemsforslagets 1. at-punkt ændres til
Det foreslås, at Kløvermarken fastholdes som et stort idrætsområde."

Det af Socialdemokraterne fremsatte ændringsforslag (1) blev forkastet med 26 stemmer imod 17. 5 undlod.

For stemte: A.

Imod stemte: C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: B.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Det af Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsatte ændringsforslag blev vedtaget med 28 stemmer imod 20.

For stemte: 2 medlemmer af B (Manu Sareen og Tina Bostrup), C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A og 3 medlemmer af B (Klaus Bondam, Margrethe Wivel og Kasper Johansen).

Det af Socialdemokraterne fremsatte ændringsforslag (2) blev forkastet med 26 stemmer imod 20. 2 undlod.

For stemte: A og 3 medlemmer af B (Klaus Bondam, Margrethe Wivel og Kasper Johansen).

Imod stemte: C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: 2 medlemmer af B (Manu Sareen og Tina Bostrup).

Det af Det Radikale Venstre fremsatte forslag blev forkastet med 25 stemmer imod 5. 18 undlod. For stemte: B.

Imod stemte: C, F, O, V, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: A og Winnie Larsen-Jensen (løsgænger).

Det således ændrede medlemsforslag blev herefter vedtaget med 28 stemmer imod 20.

For stemte: 2 medlemmer af B (Manu Sareen og Tina Bostrup), C, F, O, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), V, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A og 3 medlemmer af B (Klaus Bondam, Margrethe Wivel og Kasper Johansen).

Socialdemokraterne afgav følgende protokolbemærkning:

"Socialdemokraterne er begejstrede for det forslag til udvikling af Kløvermarken og Kløverparken, som Vandkunsten og NIRAS konsulenterne har udarbejdet. Forslaget giver Kløvermarkskvarteret et markant løft til idrætten: Boldbanernes antal bevares og vil efter den foreslåede renovering kunne benyttes 3-4 gange så meget som i dag, ligesom der skabes plads til en aktivitets- og løbesti samt en skoleidrætshal.

Forbedringerne af idrætsfaciliteterne finansieres via boligbyggeri - og der vil kunne tages første spadestik allerede ultimo 2009. Vi ønsker ikke at stemme for et forslag, der erstatter en finansieret, ambitiøs og gennearbejdet plan med en ufinansieret og ukonkret idéskitse.

Samtidig med at vi ønsker at gennemføre eksisterende, finansierede idrætsprojekter, ønsker vi at finde midler til flere idrætsinvesteringer i forbindelse med kommende budgetaftaler. De bør imidlertid foretages på et oplyst grundlag og tilgodese de steder i byen, hvor der er behov - frem for at være tilfældige, symbolpolitiske markeringer. Derfor ønsker vi en analyse af brugergrundlag og kapacitet, der dækker hele København."

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Radikale Venstre er glade for, at der i efteråret 2007 blev gennemført en arkitektkonkurrence for hele Kløvermarkskvarteret. Det har efterfølgende været en inspirerende og frugtbar proces med Vandkunsten og NIRAS konsulenterne. Med deres vinderprojekt - 'Den Grønne Flod' - er der tænkt i nye byudviklingsbaner, som forstærker områdets rekreative kvaliteter med ny by, skaber forbindelser mod vandet og som samtidig skaber sammenhæng mellem Kløvermarksområdet, Christianshavns Vold, Krimsvej kvarteret og Amager Strand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Projektet vil realisere og sammensætte mange af de byelementer, som et bæredygtigt København i fremtiden har brug for; stærke og integrerede rekreative kvaliteter, gode faciliteter til idræt og motion og moderne - og billigere - boligformer.

Radikale Venstre mener fortsat, at Kløvermarksområdet fortjener et markant løft, også på idrætsområdet, men vi mener, at der skal være sammenhæng og balance i udviklingen af området.

Endelig tager Radikale Venstre COWI's anbefalinger ifm. risikovurderingen i denne sag til efterretning og vil arbejde for at implementere dem."

=====

23. Medlemsforslag om opbakning til projekt Copenhagen Redefined, herunder Københavns brand og kommunal medfinansiering (2009-28084)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen tilkendegiver Københavns Kommunes opbakning til projekt Copenhagen Redefined,
 2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at forhandle med Copenhagen Redefined med henblik på deltagelse som medlem af foreningen "Brand Copenhagen",
 3. at Økonomiforvaltningens oplæg til medlemskab herunder forslag til finansiering fremlægges til behandling i Økonomiudvalget senest den 1. maj 2009.
- (Stillet af Det Radikale Venstre og Venstre)

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja, lænende mig op ad en influenza skal jeg forsøge at fatte mig i korthed.

Når Det Radikale Venstre er nødt til at stille dette forslag, så er det, fordi vi mener, at Københavns Kommune bør deltage overordentlig aktivt og også meget synligt i arbejdet med at give København et unikt internationalt brand.

Vi synes, at forslaget er en meget effektiv og rigtig god måde at markedsføre København på til gavn for bl.a. væksten og beskæftigelsen her i byen. Vi vil sikre og udvikle København som international metropol, vidensby. Det er det spor, kommunen har valgt for at understøtte de mest attraktive rammebetingelser, for det første for at skabe fremtidens arbejdspladser, og for det andet for at placere sig så gunstigt i byernes konkurrence, og endelig for det tredje at skabe en metropol for mennesker.

Der er igangsat en lang række initiativer i tæt samarbejde med relevante organisationer, som skal understøtte denne udvikling. Copenhagen Redefined og brandingprojektet ligger helt i tråd med kommunens strategi, Wonderful Copenhagen og Copenhagen Capacity har forestået arbejdet, og det arbejde har til formål at udvikle et fælles internationalt brand for hovedstadsregionen.

Brandet skal pege på noget klart dansk-københavnsk, som har kant, og som adskiller København fra Europas andre storbyer. Brandet skal dække bredt, det skal favne alle internationale målgrupper og befolkninger, ligesom det skal være så fleksibelt, at det kan tilpasses alle aktørers markedsudtryk og budskaber. Målgruppen henvender sig til turister, erhvervsfolk og kongresdeltagere og skaber en stærk rød tråd både i den samlede københavnermarkedsføring og i de enkelte brugeres individuelle markedsføring. Man kan jo se af bilaget, at der allerede er bred opbakning fra en meget stor kreds af virksomheder og andre interessenter.

På denne baggrund finder Det Radikale Venstre, at det er helt, helt oplagt, at Københavns Kommune deltager meget aktivt og engageret i det her.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Og jeg giver ordet til Pia Allerslev.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Borgmester **Pia Allerslev**: *Borgmester Pia Allerslev*, hvis jeg må have lov til at irrettesætte næstformanden.

Det her forslag er et rigtig fint forslag, og det er også derfor, Venstre er med på det. Men for at imødegå den sidste to timer lange debat om finansiering, så skal jeg allerede nu markere vedrørende det 3. "at", der handler om, at økonomiforvaltningen prøver at komme med et forslag til finansiering, og at det skal behandles senest 1. maj 2009, at der vil jeg i hvert fald gerne sige, at er det, som økonomiforvaltningen så kommer frem med, at vi kan finde pengene i al mindelighed sammen med måske vores gode venner fra Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti og Konservative og SF og Enhedslisten, så vil det jo være dejligt.

Men ellers så kunne man måske også forestille sig en model, hvor det her indgik som en del af vores budgetdrøftelser, og at vi kan finde de penge, der skal til her.

Jeg synes, det væsentligste lige nu det er, at vi får sendt et signal om, at det her er vigtigt, at vi synes, det er godt, det der foregår, og at Københavns Kommune gerne vil være en del af det her Brand Copenhagen, og at vi gerne vil tage en aktiv rolle i det.

Så jeg håber, at økonomiforvaltningen kan finde pengene, naturligvis sammen med de økonomisk ansvarlige partier herinde, og ellers må vi tage den i budgetforhandlingerne. Men jeg håber ikke, at det er det, der afholder folk fra at bakke op i forhold til det her projekt. Vi har brug for det, vi har brug for at brande os på samme måde, som f.eks. Stockholm slipper af sted med det, og der tror jeg faktisk, at lige præcis det her kunne være fint. Jeg kan ikke se, hvorfor København som kommune ikke skulle have en meget aktiv rolle i forhold til det.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg skal sige på, tror jeg, hele Enhedslistens vegne, at vi finder, det er et ganske tåbeligt forslag det her, det er simpelt hen noget makværk for at sige det ligeud, og det skal stemmes ned i aften. Det kan godt være, der vil komme nogle Socialdemokrater op og prøve at sige, det er et dejligt arbejde, der er gjort. Sikke noget sludder. Hvem er det, der har sovet i timen i bestyrelsen i Wonderful Copenhagen eller i den politiske følgegruppe, Copenhagen Capacity? Hvad i alverden er det for noget sludder, at vi skal gå hen og lægge 500.000, måske 1 mio. kr. af de penge, vi har bevilget dem?

Hvad er det, vi står med som bilag hertil? Det er vist en førsteårsopgave på Handelshøjskolen, det her der er tale om. Undskyld, det er rent til grin.

Sagen er, at bag ved alt det her, og der går Venstre og Det Radikale Venstre nogles ærinde, handler det om at skaffe 7-10 mio. om året. Det er det, det handler om. Der er faktisk ikke ret mange i erhvervslivet, der positivt har sagt, at de vil være med, og de har ikke engang sagt, hvad de vil give. Hvis man forestiller sig, at man skal nå op på det beløb, så handler det netop om, som Pia Allerslev – borgmester Pia Allerslev – er inde på, at kommunen fremover skal give et aneligt millionbeløb til denne her forretning. Det er altså spildte penge, vi er i gang med det her, det er fuldkommen spild.

Der er et eller andet, man skal til at tænke om, hvis man mener, at det er fantastisk. Hvad er Wonderful Copenhagen for en institution, hvad er Copenhagen Capacity, og hvad er vores lille aflægger inde i Wonderful Copenhagen, der skal kreere begivenheder?

Så jeg synes, at man må lave sit arbejde bedre, når man kommer med denne her slags forslag. Det her materiale kan jo ikke udgøre et beslutningsgrundlag. Jeg kunne f.eks. stille det spørgsmål: Hvad nu hvis Københavns Kommune stemmer det ned i aften? Så står de andre sådan med en narresut. Hvad vil de gøre ved den, har de brugt 1 mio. kr. til hvad, og hvilken mening?

Altså undskyld, det er sådan en type forslag, som ikke engang egner sig til udvalgsbehandling, for det må være dårligt gennemtænkt, og man må sende det tilbage til forslagsstillerne, som må sende det tilbage til der, hvor de har fået det fra, og det vil være mit forslag altså.

Med andre ord positiv holdning til, at man gør noget, men det er i hvert fald ikke det her forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Simon Strange (A): Jeg vil sådan set have lov at erklære mig enig i Jens Kjærs betragtninger om processen omkring medlemsforslaget, eller at hele intentionen omkring det måske ikke har været den mest hensigtsmæssige. Hvis man gerne vil arbejde med at integrere et brand, som hele København skulle tage til sig, så tror jeg, det er vigtigt at tage en længere proces omkring at få det implementeret.

Derfor er jeg også enig med Jens Kjær Christensen i at stemme imod det her forslag, men vil selvfølgelig gerne, og som Jens Kjær Christensen også måske gættede på under sit indlæg, netop her fra talerstolen give udtryk for, at vi faktisk bakker op omkring Redefined Branded, vi vil gerne bakke op omkring det arbejde, der er lavet som sådan, og se på, hvad Københavns Kommune kan bidrage med i form af at implementere det her brand på lige fod med andre interessenter i byen. Selvfølgelig er vi med på at have et fælles brand i København, og vi vil gerne arbejde med en lidt bedre proces omkring, hvordan det så er.

Jeg tror, de fleste kender Socialdemokraterne godt nok til at vide, at vi ikke snakker budgetstof før budgettet, og det holder vi selvfølgelig fast i.

Bjarne Fey (F): Jamen så skal jeg lade være med at aftvinge Simon Strange en finansieringsplan i den her sag.

Der er sådan lidt Rip-Rap-Rup-effekt over det, men vi placerer os selvfølgelig lige midt imellem det her mellem, A og Ø, men dog klarere i mælet, vi stemmer også forslaget ned.

Men det, jeg godt vil sige til det, det er givetvis, at det problem, der er, det vi kalder armslængdeprincippet omkring branding af byen. Når man udlodder sådan noget med at brande København til armslængdeorganisationer, så får man ikke den power, der skal til, der kommer ikke den længde i det og samlingskraft om resten af kommunen. Det bliver enkeltstående initiativer, som kan være meget smukke og velmente, men det giver altså ikke det, der skal til. Det er sådan helhjertet commitment, som ikke bare sker på et år, det er sådan noget 10, 20, 15, narh 10, 20, det må blive 30 års forløb.

Det var en af de ting, vi lærte, da vi var i Montreal, da vi snakkede med nogle af de folk om branding der, det er ikke bare små hovsaløsninger, det er et langt, sejt træk, hvor kommunen sammen med andre aktører har defineret, hvad er det, vi gerne vil brande os på over et langt forløb. Det koster kroner og ører og politisk commitment. Det er ikke det projekt her, der gør det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Borgmester **Klaus Bondam**: Ja, der er sådan en grusomhed på den her talerstol nogle gange og også over for mennesker, som sådan set har arbejdet seriøst og alvorligt med det her igennem længere tid og sådan set også helt med Københavns Kommunes vidende. Der er foregået et arbejde igennem lang tid både i Wonderful Copenhagens bestyrelse, hvor overborgmesteren sidder, og der har også foregået et arbejde igennem de sidste 6-8 måneder med det her spørgsmål i Copenhagen Capacitys bestyrelse, hvor jeg er næstformand.

Så det er jo ikke sådan noget, der lige er trukket op af hatten og fundet på til aftenens lejlighed. Der har været afholdt prækvalifikationer, hvor 36 bureauer har budt ind på det her. Der er 5 bureauer, som har arbejdet nærmere ind med det her, og det har været igennem rigtig, rigtig mange runder.

Men det er klart, at det passer ikke ind i den dramaturgi, som hverken Socialdemokraterne eller nogen af de øvrige partier ønsker at fremsætte i denne sag, upåagtet at kommunens forvaltning selvfølgelig også har været orienteret om det her arbejde hidtil.

Men vi skal ikke gøre nogen stor sag ud af det i aften, andet end, at vi fra Det Radikale Venstres side vil afgive en protokolbemærkning, hvor vi gør opmærksom på, at vi agter at inddrage det her spørgsmål i budgetforhandlingerne for 2010. Jeg kan se på Venstre, at det ønsker de også at gøre. Så den protokolbemærkning er på vej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Medlemsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 14.

For stemte: 1 medlem af A (Jan Andreasen), B, O og V.

Imod stemte: 15 medlemmer af A (Jesper Christensen, Anne Vang, Jakob Hougaard, Thor Buch)

Grønlykke, Hamid El Mousti, Johannes Nymark, Mona Heiberg, Susan Hedlund, Ikram Sarwar, Simon Strange, Sikandar Malik Siddique, Morten Westergaard, Lars Rasmussen, Anette Holst Christensen og Jens Nielsen), F, Winnie Larsen-Jensen (løsgænger), Jette Bergenholz Baurup (løsgænger) og Ø.

Det Radikale Venstre og Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det Radikale Venstre og Venstre ønsker at indføre spørgsmålet om Københavns Kommunes aktive engagement i Copenhagen Redefined i budgetforhandlingerne 2010."

24. Medlemsforslag om kommunikationsstrategi i forhold til etniske minoriteter (2009-28031)

Det foreslås,

1. at Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen udarbejder en strategi for, hvordan Københavns Kommune kommunikerer til etniske minoriteter, som ikke kan nås via de traditionelle kommunikationsveje. Strategien fremlægges til politisk behandling senest 1. maj 2009.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne)

Signe Goldmann (F): Under behandlingen af den forrige sag var der nogle, der refererede til Montreal. Det her medlemsforslag er faktisk også født i Montreal, men kun for et par uger siden.

Baggrunden er den, som også står i motiveringen, at Borgerrådgiveren, som vi var på studietur med her for et par uger siden, for et par år siden lavede en evaluering af, hvordan gik det med synligheden. Den her evaluering viste, at der var ret store problemer med etniske minoriteter, der ikke var klar over, at Borgerrådgiveren eksisterede.

Samtidig har man oprettet et diskriminationstilsyn hos Borgerrådgiveren. Vi ved også fra nogle af de undersøgelser, der er lavet om omfanget af diskrimination, at en væsentlig del af dem, der føler sig diskrimineret eller oplever diskrimination, har etnisk minoritetsbaggrund.

Derfor var det selvfølgelig også oplagt, at vi skulle arbejde med at finde ud af, hvordan vi nu fik kommunikeret ud til de her borgere, som ikke kendte til Borgerrådgiveren, og fik fortalt dem, at her var faktisk en mulighed for at henvende sig.

Det har jo ført til en del overvejelser om, hvordan man kommer i kontakt med den her målgruppe, specielt de etniske minoriteter, som måske ikke bruger de traditionelle medier, som kommunen normalt bruger så meget, hvordan kommer vi i kontakt med de her mennesker.

Efter at have siddet og haft nogle diskussioner om, hvordan gjorde vi det, skulle det være borgermøder, skulle det være ud og snakke i foreninger eller i boligforeninger, eller var det alternative små radiostationer, eller hvordan pokker kommer vi i kontakt med dem her, så fik jeg i hvert fald den tanke, at vi ikke kan være de eneste, der sidder med det her problem i forhold til, hvordan vi skal kommunikere, og hvordan når vi ud til den her målgruppe. Vi forestillede os sådan set også alle sammen, eller flere af os, at andre forvaltninger må have siddet med de samme problemer i forhold til at få kommunikeret ud de informationer, der har været vigtige.

Derfor er vi nu kommet med det her forslag om at lave en overordnet strategi, at man et sted sørger for at samle alle de gode erfaringer, fordi jeg ved jo også, at der er andre forvaltninger, som har været i gang også og samlet nogle erfaringer, få samlet nogle af alle de her erfaringer ét sted, sådan så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Borgerrådgiveren og andre forvaltninger har et sted, hvor man kan ringe hen og få gode råd til, hvordan er det, vi kommunikerer med den her gruppe.

Umiddelbart tænkte vi, at det mest oplagte sted at placere udformningen af sådan en strategi ville være i Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, fordi det er dem, jeg umiddelbart forestiller mig har været mest inde omkring de her problematikker, det mest nærliggende sted at forankre det, men at man selvfølgelig i processen med at få lavet en strategi skal sørge for at trække på de erfaringer og samle op på, hvad er det, der er sket i nogle af de andre forvaltninger, som har haft gode eller dårlige erfaringer med at kommunikere til denne her målgruppe.

Jeg synes, det er rigtig, rigtig vigtigt, at vores kommunikation kommer ud til alle, også netop til de her etniske minoritetsgrupper, som vi har svært ved at nå ad de traditionelle kanaler. Jeg håber, at forslaget her kan være med til det.

Der er lige nogle, der har spurgt til, hvorfor de ikke var blevet inviteret til at være medforslagsstillere. Det handler sådan set ikke om, at vi ville holde nogen ude, men alene om, at det var et forslag, der blev født i Montreal omkring bordet med borgerrådgiverrepræsentanter, og derfor er det de partier, der sidder med omkring der, der har været drivkraften i det her forslag.

Sikandar Malik Siddique (A): Som medlem af Borgerrådgiverudvalget er jeg selvfølgelig også glad for, at vi i dag er et samlet flertal og får det her gennemført, der er meget brug for det. Men jeg vil nu ikke trætte jer med at motivere det, for det har min kollega Signe Goldmann gjort rigtig fint.

Jeg vil dog lige sige, at når det her ryger hen i BIF hos borgmester Jakob Hougaards forvaltning, man skal arbejde med det, så vil jeg appellere til, at man også kigger på, hvilket alfabet man bruger, når det er, man skal kommunikere ud til de her forskellige grupper. Jeg har fået flere borgerhenvendelser, som går på pakistansktalende danskere, som siger, at meget af det materiale, der kommer ud til dem, står faktisk i det arabiske alfabet, og selv om det ligner det pakistanske, kan de ikke læse det. Det skulle man måske også lige være opmærksom på.

Så vil jeg endnu en gang til sidst tilkendegive min glæde over, at det nu bliver til noget, netop fordi vi i Københavns Kommune gør meget for de etniske minoriteter, faktisk i alle forvaltninger gør vi noget. Derfor er det helt på sin plads, at vi nu endelig får en kommunikationsstrategi, som er rettet mod den her gruppe mennesker, og at vi får fornyet og opdatet vores kontaktlister og -kanaler og det, der nu skulle være i den her sammenhæng.

Margrethe Wivel (B): For nylig kom der en rapport fra Als Research, der afdækkede forholdene for de mest udsatte og isolerede etniske minoritetskvinder i kommunen. Dem kender jeg godt fra mit daglige arbejde, og jeg kender også godt de breve, de får fra kommunen. Jeg forstår dem sådan set til nød udmærket, de forstår dem desværre slet ikke. Det skaber misforståelser, i værste fald mister de kontanthjælpen, for der var en aftale, de ikke forstod, de skulle komme til. Men det kan også bare være vigtige beskeder fra skolen, de går glip af.

Det er helt afgørende, at vi kommunikerer, så etniske minoriteter kan forstå beskederne, og de her breve er nogle gange mildest talt meget, meget kludrede og knudrede. Det kan vi godt gøre bedre, det kan vi gøre mere tilgængeligt, men vi kan også tænke på helt andre kommunikationsstrategier. Jeg hørte om, hvordan man andre steder havde lavet videoer om affaldssortering. Vi kan også inden for miljøområdet tænke i, hvordan får vi fremmet affaldssortering og miljørigtige hensyn i forhold til etniske minoriteter.

Så der er masser at komme for, masser at komme efter i forhold til at prøve at tænke en mere målrettet strategi ind i kommunikationen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Gorm Gunnarsen (Ø): Jeg vil blot sige, at jeg sætter pris på Sikandar Siddique og Margrethe Wivels kvalificering af forslaget i forhold til, at de problemer, der motiverer det, er af sproglig karakter.

Omkring den videre måde, vi arbejder med kommunikationsstrategi, tror jeg også, det er vigtigt, at vi ser sprog som noget, der ikke bare grupperes automatisk, men at sprog det er noget, som hver enkelt har ret til at forstå.

Selvfølgelig er borgerne i København til at gruppere i sproglige områder og sproglige grupper, der er det klart, at vi kan opnå nogle rationaliseringsgevinster, når det er sådan, at vi ser på, hvordan vi kan udbygge kapaciteten for at udarbejde materiale på forskellige sprog og sikre en ordentlig kommunikation, hvor borgerne får ret til at forstå, hvad der bliver sagt fra kommunen.

Så jeg synes, det er vigtigt, at vi taler om kommunikation med borgere, der ikke, måske heller ikke nødvendigvis, tilhører den skriftlige kultur.

Tak for ordet.

Heidi Wang (V): Jeg synes godt om forslaget, men jeg er bare lidt usikker på her med etniske minoriteter, fordi min egen personlige erfaring er, at når vi taler om etniske minoriteter, så er det de største indvandrergupper, altså tyrkere, pakistanere og somaliere, arabere osv. Jeg håber virkelig, at man denne gang også tager hensyn til andre minoriteter af asiatisk baggrund. Som jeg sagde før, findes der ca. 2.000 thailandske kvinder, lige så mange filippinske piger eller kvinder eller minoriteter og vietnamesere og kinesere.

Det er et godt forslag, fordi det ikke er balladeorienteret. Som regel er det sådan, at når man brænder biler, så bliver man inviteret i biografen og se en forestilling, eller man får en psykolog. Det her er noget for de mennesker, der virkelig gerne vil få de dårlige dage til at hænge sammen, og hvis de har spørgsmål, så kan de henvende sig til Borgerrådgiveren.

Så vil jeg også appellere om, at man, når man laver en kommunikationsstrategi, også inviterer dem, som vi skal kommunikere med, det er så de etniske minoritetsforeninger.

Borgmester **Jakob Haugaard:** Jeg vil lægge mig i forlængelse af de andre talere og sige, at det er utrolig vigtigt, at vi kommunikerer med den store målgruppe, det jo er for vores by, 20 pct. af vores borgere har anden etnisk baggrund, og det er jo vigtigt, at vigtige beskeder og meddelelser kommer ud til gruppen. Det er selvfølgelig afsenderens ansvar at overveje, hvordan det sker, så jeg synes, det er rigtig godt, at det her er blevet rejst.

Jeg synes, det er vigtigt, at man har øje for den store mangfoldighed, der er af etniske minoriteter, der er mange forskellige sprog at kommunikere på, og Margrethe Wivel har også været inde på, at der kan være alternative kommunikationsformer, som man skal overveje, og måske også visuelle kommunikationsformer. Det tror jeg er rigtig relevant.

Jeg vil sige, at ud over det at afsøge alternative kommunikationsformer så tror jeg også, det er vigtigt, at vi har et tæt samarbejde på tværs af forvaltningerne og også bruger de erfaringer, man har brugt i andre forvaltninger. Jeg ved, at man på sundheds- og omsorgsområdet bl.a. også har brugt en kombination af billedsprog i kommunikationen, og at det jo er meget gavnligt.

Endelig som det tredje synes jeg også, jeg vil nævne, at kommunens annonceringsstrategi kan overvejes også i forhold til udenlandske medborgere på fremmede sprog. Det er sådan, at man jo ofte annoncerer i de store danske aviser, men der er muligvis også andre medier, som vi med fordel vil kunne annoncere i, bl.a. ud fra målsætningerne om, at vi skal være mangfoldige, når det gælder vores medarbejdere osv. osv. Alt det kan vi jo tænke ind i forhold til den her kommunikationsstrategi.

Så det håber jeg virkelig faktisk kommer til at skabe nogle positive resultater for kommunen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Borgmester Mogens Lønborg: Det er ganske kort, bare et spørgsmål til en af forslagsstillerne, nemlig Socialdemokraterne, som i en af de foregående sager her i aften har været meget interesseret i at finde ud af, hvordan man vil finansiere det her forslag. Det blev jo bragt frem utallige gange i forbindelse med Kløvermarken.

Jeg ser ikke rigtigt, man forholder sig til finansieringsspørgsmålet her. Kunne man ikke komme det lidt nærmere, er det noget, man regner med, man vil finansiere i år, eller er det noget, man i det mindste skal have med i budgetforhandlingerne, sådan at man måske, hvis man kan få samlet et flertal sammen for finansieringen af det, så kommer det med i budgettet for 2010? Hvad har Socialdemokraterne gjort sig af forestillinger om finansieringen af det her?

Borgmester Jakob Hougaard: Ja, nu har man jo set tidligere i aften, at Socialdemokraterne er ekstremt optaget af finansiering, for vi er jo et ansvarligt parti. Det er klart, at man forventer jo også, at man kan finde pengene. Men som jeg ved, at de borgerlige også gang på gang siger, så er det jo ikke altid, at der er brug for nye penge, hver eneste gang der laves en ny strategi, fordi vi har jo allerede i vores budgetter i de enkelte forvaltninger en kommunikationsstrategi eller i hvert fald nogle penge til kommunikation.

Det her handler nok også om, hvordan vi bruger de penge, vi har afsat til det, på en hensigtsmæssig måde, så det kan godt være, det her arbejde fører til nogle anbefalinger, som kan koste nogle penge, og så må vi jo forholde os til, om det er råd til det, og hvordan vi vil gøre det. Men som udgangspunkt så tror jeg, man kan nå meget med de økonomiske midler, vi jo har afsat til kommunikation. Jeg tror også, at borgmester Mogens Lønborg vil give mig ret i, at det altid er klogt at anvende pengene på en ordentlig måde.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

25. Medlemsforslag om strategi for etablering og drift af socialøkonomiske virksomheder (2009-26792)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen som beskrevet i motiveringen at udarbejde forslag til en konkret strategi for, hvordan rammerne for etablering og drift af socialøkonomisk virksomhed kan styrkes,
 2. at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at kortlægge eksisterende støttestrukturer,
 3. at der i Økonomiforvaltningen nedsættes en styregruppe bestående af repræsentanter fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen, Socialforvaltningen, Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Økonomiforvaltningen. Styregruppen suppleres med repræsentanter fra relevante frivillige sociale organisationer, erhvervslivet, lokale kommunale aktører m.fl., samt
 4. at det udarbejdede forslag fremlægges til politisk behandling senest den 1. oktober 2009.
- (Stillet af Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti)

Margrethe Wivel (B): I de sidste par år har vi set et opsving på arbejdsmarkedet, ledigheden har simpelt hen været rekordlav, og der har endda været arbejdskraftmangel i flere brancher.

Alligevel er der grupper i vores samfund, vi ikke har formået at få ind på arbejdsmarkedet, hvor rammerne har været for ufleksible, og motivationen har svigtet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Særligt i lyset af den stigende arbejdsløshed bliver vilkårene ikke lettere for udsatte på arbejdsmarkedet eller dem, der ikke kan honorere de gængse krav. Her bliver vi nødt til at tænke kreativt og tænke om. Det kan en strategi for socialøkonomiske virksomheder skubbe på.

Erfaringer fra særligt Storbritannien, men også Sverige viser, at dette er en vej at gå. Lad mig kort skitsere, hvad en socialøkonomisk virksomhed er, og her citerer jeg fra Center for Socialøkonomi:

"Socialøkonomiske virksomheder arbejder for at fremme sociale formål. Det kan være inden for alt lige fra beskæftigelse af udsatte grupper til børnepasning, uddannelse, sundhed eller miljøbevarende indsatser.

Derudover er der ofte tale om en unik ide, en løsning, man ikke har set før. Der kan være tale om et helt nyt produkt eller ydelser, nye involveringsformer eller nye måder at anvende teknologi på for at fremme det sociale formål.

Desuden investeres fortjenesten principielt i virksomheden eller i samfundet ifølge virksomhedens formål. I alle tilfælde er der fuld gennemsigtighed med, hvad der sker med fortjenesten."

Sidst, men ikke mindst:

"Løsningerne er ofte brugerdrevne, idet de udvikles ved at inddrage medarbejdere, brugere, borgere og andre interessenter. På samme vis indgår de socialøkonomiske virksomheder ofte partnerskaber med erhvervslivet, de frivillige organisationer og den offentlige sektor."

I budget for 2009 vedtog vi, at man i socialforvaltningen skal udarbejde en politik for samarbejdet med socialøkonomiske virksomheder. Så langt, så godt. Men en mere overordnet politik kan ikke stå alene, den må suppleres af en kortlægning af eksisterende støttestrukturer og udarbejdelsen af en konkret strategi for, hvordan Københavns Kommune fremmer vilkårene for socialøkonomiske virksomheder.

Vi ønsker fra radikal side at styrke de socialøkonomiske virksomheders rammevilkår, fordi vi mener, at vi derved kan udnytte virksomhedsformernes storpotentiale i forhold til at skabe øget iværksætter, kan skabe nye og innovative velfærds- og miljøløsninger, kan aktivt inddrage aktører i lokalsamfundet og de københavnske bydele og skabe job til socialt udsatte ledige.

Vi tror ganske enkelt, at Københavns Kommune får en økonomisk gevinst bl.a. gennem øget vækst som følge af øget iværksætter samt færre borgere, der modtager overførselsindkomst. Ydermere skabes social kapital gennem inddragelse af forskellige aktører i lokalsamfundet, herunder erhvervslivet.

Lad mig bare afslutningsvis sige, at det her forslag skal ses i forlængelse af det i budgettet besluttede arbejde, som er i gang i socialforvaltningen, men det er også en klar styrkelse at understrege, at vi ønsker en konkret strategi samt en kortlægning af eksisterende støttestrukturer.

Derudover mener vi, at hovedinitiativet skal lægges i økonomiforvaltningen, herunder Københavns Erhvervs Center, hvor man allerede har erfaringer med iværksætter og EU's Socialfonds projekter. Naturligvis stærkt bistået af BIF, der udfører arbejdspolitikken. Og så i øvrigt bistået af en bredt repræsenteret styregruppe, der inkluderer alle forvaltninger samt erhvervsliv og ngo'er. Det er den bredde og den styrkelse, vi har brug for.

Borgmester Jakob Hougaard: Der er nogle meget spændende perspektiver med de socialøkonomiske virksomheder, og når vi ser på det københavnske arbejdsmarked og det danske arbejdsmarked i det hele taget, så er der nogle særlige kvaliteter, som man i udlandet faktisk kigger efter, og det er vores evne til at give borgere, der har forskellige funktionsnedsættelser og ikke kan arbejde 100 pct., en plads på arbejdsmarkedet i forskellige former. Der er de socialøkonomiske virksomheder en metode, som vi skal have afprøvet.

Derfor har man også fra Folketingets side afsat penge på finansloven til netop Fonden Socialøkonomi, der skal prøve at arbejde med det her koncept og skabe nogle partnerskaber både med virksomheder og med kommuner. Jeg synes, det er meget spændende at indgå i de her udviklingsarbejder, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

ligger i de socialøkonomiske virksomheder. Jeg er også glad for, at der er så mange partier her, som faktisk bakker op om det.

Det er rigtigt, at det også er med i budgetvedtagelsen, og det arbejde skal jo også følges, og det vil være rigtig fint, at det her forslag, som vi støtter, kan indgå i forlængelse af det arbejde, som i øjeblikket pågår i socialforvaltningens regi.

Det er fuldstændig rigtigt, at selve konceptet med de socialøkonomiske virksomheder har relevans også for andre forvaltninger, ikke mindst for beskæftigelses- og integrationsforvaltningen, men også for økonomiforvaltningen, som jo har erhvervspolitikken, er det jo rigtig interessant.

Jeg håber på, at det her kan føre til nogle nye redskaber i København, som kan gøre os stærkere i krisen, og som måske også kan hjælpe nogle mennesker, som ellers kan blive presset ud i førtidspension eller i en lidt perspektivløs tilværelse på kontanthjælp, i form af nogle virksomheder med et socialt sigte, som kan give dem et indhold, som kan have en produktion, som vi også i kommunen kan være med til at støtte op om og sørge for bliver realiseret.

Så jeg ønsker det her arbejde held og lykke og håber på, at det vil blive en hjælp for kommunen. Jeg tror som sagt, at det her vil være noget, som har et vigtigt perspektiv i de kommende år.

Heidi Wang (V): Igen er det et meget sympatisk forslag, som man næppe kan sige meget til. Jeg har personligt arbejdet med sociale entrepriser, dengang jeg arbejdede som etnisk rådgiver i et erhvervscenter i VU, mange af mine kolleger i dag er flyttet til erhvervscenteret i Københavns Kommune, og de har gode erfaringer med det her, som man kalder Social Enterprises. Så jeg vil minde Det Radikale Venstre om at opfordre til, at vi også inddrager de kompetencer og ressourcer, som ligger lige nu hos erhvervscentret.

Men en anden ting, som Venstre mener er vigtig med den her socialøkonomiske virksomhed, det er, at alt skal foregå på markedsvilkår, ingen bliver underbetalt og bare bliver solgt som alle andre varer, og der skal være fair konkurrence. Det kan lade sig gøre, og der er mange gode eksempler i England, mange ufaglærte, f.eks. etniske kvinder, som er gode til at bage brød, men ikke kan sproget, de samler i stedet, hvor de leverer varmt brød, og der bliver så andre, der tager sig af logistik og regnskab. Man kan sagtens køre en sådan virksomhed med en rimelig indtjening. Det overskud, de får, bliver reinvesteret i den samme virksomhed. Så det er ikke kun ideologisk tom snak, der er faktisk en god praksis i England.

Derfor har jeg en bemærkning, der siger, at Venstre går ind for at støtte forslaget på betingelse af, at det foregår på markedsvilkår.

Margrethe Wivel (B): Det var bare til Heidi Wang, der understreger, at vi skal huske at inddrage de erfaringer, man gjorde i det tidligere VU, som nu er lagt over i Københavns Erhvervscenter. Det er jo lige præcis derfor. Det er pointen, at det skal være økonomiforvaltningen, der nedsætter styregruppen, fordi så vil det være Københavns Erhvervscenter, som får teten på det.

Derfor skal vi samarbejde med socialforvaltningen, som lige nu har opgaven, men det skal sådan set tages ud derfra og lægges i Københavns Erhvervscenter som den styrende. For jeg er helt enig, det er dem, der har erfaringerne, og det er også dem, der har bevidstheden om, at det skal ske på markedsvilkår, det skal være et produkt, der kan afsættes.

Medlemsforslaget blev vedtaget uden afstemning.

Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

"Det er Venstres opfattelse, at socialøkonomiske virksomheder skal virke på markedsvilkår."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

26. Medlemsforslag til Håndværksafdeling (2009-28071)

Det foreslås,

1. at Økonomiforvaltningen i samarbejde med Kultur- og Fritidsforvaltningen pålægges at udarbejde et forslag til oprettelse af en håndværksafdeling i Københavns Kommune. Forslaget fremlægges for Borgerrepræsentationen inden sommerferien 2009.

(Stillet af Enhedslisten)

Gorm Gunnarsen (Ø): I minedriften i gamle dage havde man sådan en kanarieflugt, der tjekkede, om luftkvaliteten var i orden. Og med byggeriet som den igangværende økonomiske nedtur snart udåndede kanarieflugt, så krummer kurven for den private beskæftigelse slapt nedad, mens der i landspolitikken tegner sig to tilgange til den private sektors tab af evne til at opsuge arbejdsstyrke.

Den ene tilgang fremvises bedst gennem VKO-flertallets rødvinnsreform, der privatiserer penge, som samfundet ellers kunne have anvendt til politisk fastlagte opgaver. VKO sender fremtidens offentlige midler i hænderne på den rigeste del af danskerne, der dermed får frihed til at bruge dem på egen selvrealisation, som jo lige så godt kan være hasard og sexturisme, som det kan være iværksætteri og økologisk mad til børnene.

Den anden tilgang er den, som repræsenteres i den landspolitiske kritik af rødvinnsreformen, at midlerne kan anvendes meget mere fornuftigt og målrettet på politiske beslutninger, der tilgodeser fælles behov. Ifølge den forståelse bør offentlige midler forblive på offentlige hænder og tilgodeses offentlige behov. Fællesskabet kan faktisk formulere krav til livet, der giver os ret til at beholde pengene og bruge dem til noget fornuftigt.

Lige nu og her har vi meget akut behov for mere beskæftigelse i byggeriet. Den bratte nedtur betyder, at flertallet af nyudlærte ikke kan finde job, og at flertallet af elever ikke kan finde praktikpladser. Det er klart illustreret i Informations forsideartikel i dag, hvor det også vises, at den private sektor fuldstændig er uden evne til at skaffe praktikpladser uden at diskriminere mod folk med eksotiske navne.

I og med at vi har så store problemer med at skaffe pladser i byggeriet til de unge, så risikerer vi jo en markant forøgelse i især andelen af unge mænd, som ikke synes, de skylder det etablerede samfund noget og derfor lader deres energi og vovemod være til fals for samfundsskadelige projekter. Det har vi jo også snakket om i aften.

Vi skal opføre os eksemplarisk i kommunen og finde plads til disse unge mennesker. Her på Rådhuset kan vi vise noget handlekraft og være med til at styrke den landspolitiske opposition ved at tage et ansvar og udbygge vores egen rolle som iværksættere. Vi kan tilføre ilt til en sektor, der er ved at lide kvælningsdøden, ved at hyre en gruppe meget dygtige håndværkere, der nu står i arbejdsløshed, og bemande en håndværksafdeling. En håndværksafdeling vil kunne gennemføre en lang række mellemstore og hårdt tiltrængte opgaver, og processen fastholder de unge, som satser på en fremtid i byggesektoren.

Man kan jo spørge sig selv, om Socialdemokratiet i København tilhører den landspolitiske opposition. Håndværksafdelingen havde kommunen i perioden 1934-2006. Den gamle afdeling havde i perioder et dårligt omdømme. Den led under, at ansættelsesvilkår ikke svarede til overenskomsterne på det private arbejdsmarked, det tager det nye forslag højde for, og at forvaltningen så også oven i købet undlod at ansætte det spektrum af specialer og især de elektrikere og blikkenslagere, som var forudsætningen for, at man kunne byde ind på rigtig mange opgaver.

Forslaget tager højde for begge dele, men selvfølgelig kan man ikke tage højde for, at højrefløjens principielt er modstander af, at den private sektor oplever konkurrence fra det offentlige. Derfor forventer vi egentlig ikke en positiv modtagelse fra mindretallet til højre for Socialdemokratiet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Men hvis vi tager højde for de friske vinde, der blæser fra Obamas Amerika, hvor vi allerede har haft én reference til det opgør, der skete med Hooverregeringens negative politik, nemlig forbudstiden, der kan vi også forkaste tanken om skattelettelser og sætte dem i stedet for Franklin D. Roosevelts ideer om at have offentligt ansatte arbejdere til at varetage offentlige anlægsprojekter.

Det er ikke svært at lave en liste over de opgaver, der trænger sig på, jeg skal lige nævne tre. Vi har brug for, at skoleeleverne faktisk vil besøge toiletterne, vi skal sikre, at alle daginstitutioner har køkkener, så de selv kan lave maden, når lovkravet om bespisning træder i kraft, og vi har brug for en hurtig indsats for at forbedre de offentlige bygningers klimaskærm og dermed mindske det omfattende varmetab fra kommunens bygninger.

Johannes Nymark (A): Jeg skal love for, at vi kom langt omkring i forslagsstillerens indlæg her.

Må jeg sige ganske stiltørdigt, at Socialdemokraterne har i årevis kæmpet for at fastholde en håndværksafdeling i denne kommune ud fra synspunkter, som var svære at få øje på i forslagsstillerens indlæg.

Det var en meget konkret sag, den konkrete sag var også, at vi ustandselig havde underskud, det var ufleksibelt og duede ikke, og derfor måtte vi efter mange ganges kunstigt åndedræt se i øjnene, at den ikke duede, og derfor blev håndværksafdelingen for kun ganske få år siden nedlagt, pengene fosede desværre ud af den kasse. Så derfor kan vi ikke støtte forslaget fra Enhedslisten.

Trine Scholtz (F): Vi synes sådan set, at det kan være et meget godt forslag, det kan godt være, man har haft en håndværksafdeling, som var ufleksibel, og hvor pengene sivede ud, men det kan jo også være, man kan gøre det på en bedre måde.

Men vi har et ændringsforslag, som er uddelt på pladserne, hvor der efter det første punktum skal tilføjes: "Forslaget skal belyse fordele og ulemper ved at etablere en håndværksafdeling", sådan så vi har lidt mere at gå med. Men ellers er vi med.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Gorm Gunnarsen (Ø): Jeg forsøgte sådan set at tage højde for de problemer, der har været i den gamle håndværksafdeling i perioder. Men det er jo også vigtigt at lægge mærke til, hvornår den gamle håndværksafdeling faktisk blev oprettet, og det er i 1930'erne som modsvar på massearbejdsløsheden, da man for alvor begyndte at føre en fornuftig krisepolitik i Danmark.

Hvis vi tager de konkrete ting, der har ligget omkring den gamle håndværksafdeling, så var det netop det, at man ikke havde ansættelse på samme vilkår som i det private.

Hvis vi ikke har en håndværksafdeling, og vi har en lang række af de her opgaver i udbud, så har vi faktisk ikke kapaciteten til at bedømme, om de bud, der kommer fra private håndværkere, er rimelige, og om de betingelser er ordentlige. Vi har simpelt hen brug for en kapacitet til at indgive kontrolbud også.

Jeg siger ikke, at håndværksafdelingen skal overtage alle de her mellemstore anlægsprojekter i kommunen. Jeg siger, at vi i kommunen skal have en kapacitet til at tjekke, om de private kan gøre det på en ordentlig måde, og vi skal også sikre, at der er en varig og vedvarende evne til faktisk at restaurere de vinduer, som vi nu har på de københavnske folkeskoler osv. Der er rigtig meget, der er gået tabt i kapacitet og evner, i og med at man ikke har haft en kontinuerlig gruppe af håndværkere, der har en relation til den københavnske bygningsmasse og Københavns Kommunes bygningsmasse.

Jeg håber, at Socialdemokraterne tænker sig om en ekstra gang.

Socialistisk Folkeparti fremsatte følgende ændringsforslag:
"Det foreslås, at følgende sætning tilføjes efter første punktum:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

- forslaget skal belyse fordele og ulemper ved at etablere en håndværksafdeling."

Det af Socialistisk Folkeparti fremsatte ændringsforslag blev forkastet med 30 stemmer imod 13.
 For stemte: F, Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.
 Imod stemte: A, B, C, O og V.

Medlemsforslaget blev herefter forkastet med 30 stemmer imod 7. 6 undlod.

For stemte: Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, O og V.

Følgende undlod at stemme: F.

=====

27. Medlemsforslag om anerkendelse af unges ret til nærdemokratisk indflydelse igennem et forsøg med stemmeret for 16-17-årige ved kommunalvalget 2009. (2009-28056)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren at rette henvendelse til Velfærdsministeren med henblik på at få skabt hjemmel i den kommunale valglov til et forsøg i Københavns Kommune med en valgret (men ikke valgbarhed) til unge 16-17-årige ved kommunevalget i 2009.
 (Stillet af Socialistisk Folkeparti)

Ninna Thomsen (F): Jeg skal gøre det ganske kort. Det er jo et forslag, vi har haft før. Vi har stillet det igen, fordi man nu i en kommune faktisk er interesseret i at gøre noget lignende.

Det er nu 100 år siden, at kvinderne brugte deres valgret første gang. Lad os sige, at nu her 100 år efter kunne vi prøve noget nyt, prøve at se, om der var andre måder, vi kunne udvide valgretten på, og det her forslag er et forsøg på det.

Jesper Schou Hansen (V): Nu er udvidelsen af valgretten jo ikke et mål i sig selv. Målet må jo være, at man deltager aktivt i et demokrati, og at man bliver moden og rustet til at deltage i det.

Der er vel ikke nogen herinde, der er i tvivl om, at man gennem tiden har rykket på grænserne for, hvornår man skulle deltage i demokratiet, og hvad kriterierne for deltagelse var. Kvindelig valgret var sådan set bare et af dem. Noget andet var, at man jo tidligere skulle eje jord for at få lov til at deltage i demokratiet, hvilket jo gjorde, at en lang række fremtrædende københavnere ikke havde lov til at stemme, fordi de ikke var jordejere og deraf følgende kom sådan set også en ændring i afstemningsformer.

Jeg er sådan set heller ikke i tvivl om, at på et eller andet givet tidspunkt så kommer vi også til at rykke på en valgets alder, men man bør bare diskutere med sig selv og andre, hvorvidt tidspunktet for at rykke på en 18-års-valggrænse nu er det rigtige. Når jeg kigger på, hvordan unge 16-17-årige i dag optræder i samfundet, det vidensniveau, der er, de ting, de interesserer sig for, hvad der er på deres dagsorden, så er det altså demokratiet og demokratiets spilleregler, der er det fremherskende. Det er måske også noget af det, der er det afgørende og bør være det afgørende for, hvornår det tilbydes folk at deltage i demokratiet.

Jeg synes, der er stor forskel på, hvornår nogen kan straffes, hvornår nogen har ret til at dyrke sex, hvornår nogen kan stemme, hvornår nogen kan købe øl, hvornår nogen må gå på diskotek, hvornår man har lov til at købe cigaretter i supermarkedet. Jeg synes, det er helt fair, at vi vurderer de enkelte forhold forskelligt.

Det vil jeg også gøre, når det gælder valgret. Hvis man skal vurdere forhold ens, så må man også sige, jamen hvis unge har lov til at dyrke sex allerede fra de er 15, hvorfor har de så ikke også lov til at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

stemme, hvorfor er det så kun 17-årige, man skal diskutere valgretsalders for? Hvis der er en kriminel lavalder, der ligger lavere, hvorfor er det så ikke den, man lægger som grænse? Hvorfor er det en myndighedsalder og en valgretsalders, der følges ad i denne sammenhæng? Hvorfor har man kun lov til at optage gæld, når man bliver 18?

Det har jo noget at gøre med, hvornår man generelt vurderer, at den unge er klar. Jeg er slet, slet ikke i tvivl om, at man kan finde masser af eksempler på 16-17-årige, der vil være bedre til at varetage og tage aktiv del i demokratiet end nogle 20-25-årige måske vil være. Men nu har vi valgt at lave en generel betragtning, fordi det ikke er en individuel vurdering, hvornår man kan få lov til at stemme. Jeg er egentlig ganske godt tilfreds med, at vi fortsat har en valgretsalders, der ligger på de 18. Jeg synes mavefornemmelsesmæssigt, at den ligger det rigtige sted.

Jeg har noteret mig, at Dansk Ungdoms Fællesråd m.fl. synes, at når man er rigtig ung, så bør man også deltage og have ret til at stemme og være en del af demokratiet på den måde. Der synes jeg stadig væk, at der mangler et stykke vej i det demokratiske samfund, i den demokratiske udvikling, før vi kommer derhen. Jeg vil bare afslutte med at sige, jeg er også ret sikker på, at vi kommer derhen på et givet tidspunkt, men tidspunktet er ikke nu.

Simon Strange (A): Som de ærede medlemmer af Borgerrepræsentationen kan se, er der stillet et ændringsforslag af Socialdemokraterne, Enhedslisten og De Radikale, som ligger fremme på jeres pladser, og det står vist i øvrigt også på skærmen i disse moderne tider.

Det, det sådan set handler om, det er jo, at det er allerede ude i landet besluttet, at flere forskellige kommuner vil lave prøvevalg og kigge på dette område. Jeg tror, at det, der er vigtigt for os her i København, det er, at vi følger nøje med i, hvad er egentlig erfaringerne med det, hvordan fordeler stemmerne sig, hvordan foregår sådan et valg, når man har 16- og 17-årige med i det. Det kunne vi godt tænke os at høre.

Og så kunne vi måske tage en alvorlig snak om det efter kommunevalget og se på, hvad er egentlig rimeligt at gøre i fremtiden.

Borgmester Mogens Lønborg: Vi kan ikke bakke op om dette forslag. Et eller andet sted skal man jo sætte en grænse, og det er der jo også sat i det her forslag. Argumentet for en grænse er vel et eller andet sted noget om, hvornår man er klar til at påtage sig et medansvar for vores samfundsindretning.

Myndighedsalderen i Danmark er 18 år, og med den alder har man ligesom også markeret, at så er man myndig, så begynder pligter at følge med. Derfor er det meget naturligt, at valgretsalderen følger myndighedsalderen og derfor er 18 år. Men det er jo en evindelig diskussion.

Men man kunne fristes til at spørge forslagsstillerne: Hvorfor ikke sætte den ned til 12 år? Altså hvad er det egentlig, der så er argumentet, grundlæggende set for ikke at sætte det ned til 12 år, 10 år, eller bare man går i skole, kunne man vel også sige, at så skal man have demokratiske traditioner bygget ind, så alle skolebørnene fra 1. klasse. Altså hvad er det, så må man vel sige, arh, det er måske alligevel at stramme den. Hvad er det for kriterier, der ligger til grund for, at forslagsstillerne lige siger 16 år? Jeg forstod godt den tidligere taler, jeg tror, det var Jesper Schou Hansen, der sagde: Hvorfor så ikke 15?

Jeg betvivler ikke, at der er nogen under 18 år, som har indsigt og modenhed, men jeg vil betvivle, at det er hovedparten af børn under 18 år, der har en indsigt og modenhed, der er tilstrækkelig til, at de kan tage ansvar, for det er jo det, det ellers handler om, når man har valgret, så tager man også et medansvar for den måde, vores samfund skal indrettes. Så vi synes, at valgretsalderen ligger ganske fornuftigt på de 18 år.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Ninna Thomsen (F): Mona Heiberg sagde ved en tidligere debat, at det kunne være sjovt at se de her taler på skrift. Jeg synes også, det kunne være sjovt at se de her taler på skrift og så måske, som Rikke fra Enhedslisten sagde, sammenligne det med de taler, der blev holdt, da man havde diskussioner om kvinders valgret, for der var kvinderne sådan set heller ikke rigtigt modne til at stemme.

Nu er det ikke sådan, at tallet 18 år er et tal, der er faldet ned fra himlen, hr. Mogens Lønborg. Det er faktisk et tal, hvor man har valgt at sige 18 år, der hvor man er moden. Tilsvarende har vi sagt, at vi mener, man er moden, når man er 16 år.

Så vil jeg bare opfordre til, når man går ind og ser på erfaringer fra andre kommuner, at man måske også prøvede at se på, hvilke erfaringer der er fra andre lande med en valgsalder under 18 år.

Så sagde Simon Strange noget, som også bragte mig herop. Simon Strange sagde nemlig, at det bliver interessant at se på hvordan stemmerne fordeler sig. Det vil jeg gerne have, at han lige uddyber.

(Kort bemærkning).

Bjarne Fey (F): Det er bare, fordi jeg ved, at Mogens Lønborg er meget interesseret i, hvad der foregår i det frivillige foreningsliv. Jeg er medlem af en lille forening, som har en vedtægtsændring her i marts måned. Det er en lille smule relevant. Det er sådan, at i denne lille forening har man stemmeret, når man er fyldt 16 år, ligesom alle andre har. Og så kan man tilføje en lille passus, som ikke mange andre har, at når man er under 16 år, så må ens forældre stemme for en.

Det er bare for at sige, at der er masser af foreninger, som har taget det her til sig. Selvfølgelig kan 16-17-årige godt stemme, selvfølgelig kan de godt tage ansvar for deres egen forening. Det er jo ikke helt umuligt, som Ninna Thomsen siger, det er jo ikke en gudgiven aldersgrænse, det må man godt forholde sig til. Jeg tror, der er masser af foreninger, der giver grænser, det kan vi også indføre her, hvis vi gerne vil det.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Jamen jeg er ganske enig med Bjarne Fey i, at der er foreninger, hvor det er naturligt, at man også under 16-års-alderen kan stemme. Mig bekendt så har vi elevråd på vores skoler, hvor børnene nede i de mindste klasser tager del i elevrådsarbejdet og stemmer. Sådan er det vel i mange fritidsaktiviteter, i spejderorganisationer osv. Der får man jo også inden for nogle snævre rammer mulighed for at træffe nogle beslutninger. Det er jo en modningsproces, som er afgørende for, at når man når et vist tidspunkt, så må man antage, at i hvert fald de fleste har tilstrækkelig indsigt i den lidt mere komplicerede forening, Bjarne Fey, som vores samfund er, for det er jo ikke bare sådan en lille skotøjsbutik, det er en ret kompliceret størrelse, vores samfund som sådan. Det kræver vel en eller anden form for modenhed, men også indsigt.

Ja, et sted skal man sætte grænsen, men jeg synes, at fordi der er små foreninger, hvor man mener, det er fint nok, at man kan stemme, selv om man er yngre, så er det jo ikke et argument for at sige, jamen så skal man også have ret til at stemme til folketingsvalg og kommunalvalg osv.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg synes, at Ninna Thomsen måske m.fl. begår en fejl, som historieløse ofte begår, når man diskuterer fortiden, nemlig at se det med samtidens øjne. Der er ikke nogen tvivl om, at i dag virker det fuldstændig latterligt, at man har haft en situation, hvor kvinder ikke havde stemmeret. Det virker fuldstændig latterligt, at man har haft en situation, hvor folk, der ikke ejede jord, ikke havde stemmeret. Og det virkede fuldstændig latterligt, at man havde en situation, hvor man havde enevælde, hvor kongen bestemte. Og det virkede fuldstændig latterligt, at der var nogle, der i bund og grund troede på og stadig væk i samtiden tror på, at kvinder ikke skal have stemmeret og have lov til at deltage i demokratiske forsamlinger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

Om 100 år vil det sikkert også virke fuldstændig latterligt, at 16-17-årige ikke havde stemmeret, men man skal altså altid bare huske at forholde sig til den tid, man lever i, og respektere den samtid og den kontekst, man nu befinder sig i. I øjeblikket matcher det niveau, hvor 16-17-årige har en politisk opfattelse, indflydelse, sammenhæng, sammenhængskraft osv., altså bare ikke, at man også har stemmeret.

Jeg synes måske også, at diskussionen bliver en anelse kunstig, når man ikke vil forholde sig til, hvorfor unge eksempelvis får lov til at dyrke sex, når de er 15-årige, men åbenbart ikke må stemme. Det er åbenbart ikke nær så væsentligt, at unge har sex, som at de deltager i demokratiet. Jeg synes egentlig, det var fuldstændig omvendt, at det faktisk var mere væsentligt at forholde sig til, hvornår unge havde lov til at få deres seksuelle debut, end hvornår de havde lov til at deltage i demokratiet.

Jeg synes bare, at man skal huske at forholde sig til, hvornår ting bliver sagt, i hvilken tid og i hvilket årstal. Om 100 år er jeg sikker på, at den her diskussion vil virke fuldstændig latterlig, ligesom det i nutiden virker fuldstændig latterligt, at man for 100 år siden havde en diskussion om kvinders stemmeret.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går tilbage til 2. runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Mogens Lønborg rammer jo hovedet på sømmet som så mange andre gange herinde i salen. Han konstaterer, at man må formode, at folk, der er over 18 år, har indsigt nok til at kunne være ansvarlige i forhold til samfundet og deres medborgere. Så kunne man påstå, undskyld, når man kigger ud over forsamlingen, så er det jo ikke altid, dette forum giver indtryk af denne fulde indsigt.

Det er jo ikke det, det handler om her. Det handler om, er man interesseret i til stadighed at udvide grænserne for demokrati. Det er det, det handler om, og hvordan gør man det. Spørgsmål om magten med tal, det kan man snakke lang tid om, det hjælper ikke noget. Det er den intense beskæftigelse med hele tiden at undersøge form og indhold i, hvordan kan man udvide demokratiet.

Derfor er det jo mærkeligt, at sådan et, undskyld mig, sødt og roligt ændringsforslag, der er stillet, skulle gøre Venstre barske, Venstremænd bange for noget som helst.

Omvendt synes jeg, det er helt absurd at høre Jesper Schou Hansen stå og snakke om 100 år. Ja, det kunne være interessant, hvis der var nogen, der om 100 år læste, hvad Jesper Schou havde sagt her fra talerstolen. Jeg forstår ikke, hvorfor Jesper Schou ikke netop ønsker at deltage i at udvide den grænse, som man med logik om 100 år kan sige, arh, det var derfor, vi nåede til, hvor vi nu er på et tidspunkt i fremtiden.

Så det eneste, jeg nogle gange kan blive bekymret over, eller bliver bekymret over i aften, er, at Enhedslisten nu har vist sig at være det mest fleksible parti i Borgerrepræsentationen. Vi har været med i alle kombinationer af forslag, hvor vi er en del af flertallet. Det er noget, vi vil overveje ved næste gruppe møde.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ja tak for det, Jens Kjær Christensen.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsatte følgende ændringsforslag:
"Det foreslås, at medlemsforslaget første at-punkt erstattes med følgende to at-punkter,
- at Borgerrepræsentationen afventer Folketingets færdigbehandling af det S, SF og Ø stillede beslutningsforslag om nedsættelse af en kommission, der skal undersøge mulighederne for at sænke valgretten til 16 år.
- at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen at evaluere eventuelle forsøgsvalg med valgret (ikke valgbarhed) til 16-17-årige til kommunalvalget 2009, og at Borgerrepræsentationen på den baggrund i 2010 tager stilling til, om Københavns Kommune

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 12. marts 2009

fremover skal medvirke i forsøg med unges valgret til kommunalvalg.

Det af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og Enhedslisten fremsatte forslag blev vedtaget med 32 stemmer imod 11.

Før stemte: A, B, F og Ø.

Imod stemte: C, O, V og Jette Bergenholz Bautrup (løsgænger).

Det vedtagne ændringsforslag havde dermed erstattet medlemsforslaget.

=====

28. Medlemsforslag om etablering af puslepladser (2009-29146)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen at udarbejde forslag til etablering af puslepladser på Københavns rådhus samt puslepladser på de af kommunens biblioteker, kulturhuse, handicapcentre, jobcentre og socialcentre, der endnu ikke har en sådan, samt
2. at forvaltningens oplæg herunder forslag til finansiering fremlægges til politisk behandling senest 1. maj 2009.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Punkterne nr. 28 og 29 bliver udsat til det næste møde, hvor I skal tale om puslepladser og frivilligt socialt arbejde, og hvor næstformanden desværre ikke kan deltage i det pågældende møde.

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 2. april 2009.

=====

29. Medlemsforslag om frivilligt socialt arbejde i arbejdstiden (2009-26303)

Det foreslås,

1. at Økonomiforvaltningen undersøger muligheden for og de økonomiske konsekvenser af at tilbyde ansatte i Københavns Kommune at udføre frivilligt socialt arbejde i arbejdstiden. Forvaltningens oplæg skal fremlægges til politisk behandling senest 1. maj 2009.

(Stillet af Socialistisk Folkeparti)

Sagen blev udsat til Borgerrepræsentationens møde den 2. april 2009.

=====

30. Røkering i udvalg og meddelelser om midlertidige valg (2009-33163)

Røkering i udvalg og midlertidige udpegninger

Røkeringer i udvalg

Københavns Kommunes Handicapråd

Godkendelse af,

1. at Signe Goldmann (F) udtræder som medlem af Handicaprådet (udpeget som repræsentant for Børne- og Ungdomsudvalget), samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

2. at Overborgmesteren bemyndiges til snarest at modtage navnet på det nye medlem (udpeget som repræsentant fra Børne- og Ungdomsudvalget) fra den Store Valggruppe.

Kgs. Enghave Lokaludvalg

Godkendelse af,

3. at Rune Birk Nielsen udtræder som 1. suppleant (udpeget for Venstre) i Kgs. Enghave Lokaludvalg, samt

4. at Overborgmesteren bemyndiges til snarest at modtage navne på en ny 1. suppleant og en ny 2. suppleant (udpeget for Venstre) til Kgs. Enghave Lokaludvalg fra den Lille Valggruppe.

Bestyrelsen for den erhvervsdrivende fond Det Kgl. Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelse (DKO)

Godkendelse af,

5. at Jesper Schou Hansen (V) udtræder som medlem af DKO (udpeget som repræsentant for Børne- og Ungdomsudvalget), samt

6. at Overborgmesteren bemyndiges til snarest at modtage navne på et nyt medlem af DKO (udpeget som repræsentant for Børne- og Ungdomsudvalget) fra den Lille Valggruppe.

Københavns Kommunes Ungdomsskole

Godkendelse af,

7. at Louise Frevert (løsgænger) udtræder som medlem af Københavns Kommunes Ungdomsskole, samt

8. at Overborgmesteren bemyndiges til snarest at modtage navnet på et nyt medlem af Københavns Kommunes Ungdomsskole fra den Lille Valggruppe.

Rokeringen blev godkendt.**Byens Trafikråd**

Godkendelse af,

9. at Bjarne Fey (F) udtræder som medlem af Byens Trafikråd, samt Meddelelse om,

10. at Signe Goldmann (F) indtræder som medlem af Byens Trafikråd.

Vesterbro Ungdomsgård

Godkendelse af

11. at Prokop Suchánek grundet flytning udtræder som medlem af Vesterbro Ungdomsgårds bestyrelse, samt

Meddelelse om,

12. at Mikkel Warming (Ø) indtræder som nyt medlem af Vesterbro Ungdomsgårds bestyrelse.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 12. marts 2009**

Disse sager blev behandlet på lukket møde:

31. Mandat – Fortrolig

=====

32. Salg – Fortrolig

=====

33. Indgåelse af lejemål på Psykiatrisk Center Sct. Hans til færdigbehandlede patienter (2008-150152)

Sagen blev taget af dagsordenen ved mødets start.

Mødet sluttede kl. 22.59